

Ὁρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἔκδοσις

Ἱεράς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
Ἔτος Στ' • Τεῦχος 16^{ον} • Νοέμβριος 2015 - Μάρτιος 2016

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

Κ.Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τρύφων Τσομπάνης

Έπίκ. Καθηγητής

Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Πρωτ. Άναστάσιος Παρούτογλου

Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος

Ί. Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Στυλιανός Κ. Οικονόμου

Φιλολόγος-Γραμματέας

Ί. Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Ίωάννης Θ. Νικολόπουλος

Δρ. Θεολογίας Α.Π.Θ.

Άλεξάνδρας Π. Ντότσινα

Δρ. Ίστορίας της Φιλοσοφίας Α.Π.Θ.

Μεταδιδακτορική Έρευνήτρια Θεολογίας

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρωτ. Άναστάσιος Παρούτογλου

Πρωτ. Άλέξανδρος Φίλλιος

Ίωάννης Παναγιωτίδης

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Δαυίδ Μάαρ

Εύχαριστούμε θερμώς τούς κ.κ. Νικόλαο Μαγγίνα και
Κωνσταντίνο Σακελλάρη, διά την ευγενή παραχώρηση
μέρους του φωτογραφικού υλικού του παρόντος τεύχους.

Διευθύνσεις Έπικοινωνίας:

Ίερά Μητρόπολις Λαγκαδά, Λητής & Ρεντίνης

27^{ος} Οκτωβρίου 1, Τ.Κ.57200, Τηλ. 2394022234, Fax.

2394023864, www.imlagada.gr, e-mail: imlagada@gmail.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κατηχητήριος Λόγος του Οικουμενικού Πατριάρχου.....	01-03
Χαιρετιστήριο Μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, έπι τη ενάρξει της Στ' Άγιολογικής ήμερίδος.....	04-05
Χαιρετιστήριο Μήνυμα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος έπι τη ενάρξει της Στ' Άγιολογικής ήμερίδος.....	06-07
Φώς Χριστού φαίνει πάσι διά πάντων τών Άγιών.....	08-09
Ένα παιδί του Θεού.....	10-11
«Παχεία γαστήρ λεπτόν ου τίκει νόον».....	12
ΈΗ προσευχή, μεταβάλλειτήν κατάθλιψη χ τή γυρίζει σέ χαρά.....	13
«Ίδου νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ίδου νυν ήμέρα σωτηρίας».....	14-15
ΈΗ Εύχαριστιακή νηστεία πρό της Προηγιασμένης.....	16
«Τού Δείπνου σου του Μυστικού». Μιά ενδιαφέρουσα εικαστική απόδοση.....	17-19
Έόρτιες έκδηλώσεις έπι τη ευκαιρία της συμπληρώσεως 400 έτών άπό την ίδρυσιν της Θεολογικής Άκαδημίας του Κιέβου της Ούκρανίας.....	20-25
Άπονομή τών Πτυχίων του 98 ^{ου} Σχολείου Καταδρομών.....	26-27
Θυρανοξία Έρου Ναού Όσιου Δαυίδ του Άμυγδαλίτου Μελισσοχωρίου.....	28-29
Έγκαινία Έρου Ναού Άγίας Ειρήνης της Μεγαλομάρτυρος και Όσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου Ρεντίνης.....	30-31
Έόρτιες έκδηλώσεις πρός τιμήν του Άγίου Δαμασκηνού του Στουδίτου.....	32-43
Άποκαλυπτήρια Μνημείου εις τό όρος Βερτίσκος.....	44-45
Έερά Άγρυπνία έπι τη έορτή του Άγίου Άνδρέου του Πρωτοκλήτου εις τόν Έερόν Μητροπολιτόν Ναόν Άγίου Νικολάου-Τρικάλων.....	46-47
Έορτή του Όσιου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου.....	48-51
Έπίσημος Δοξολογία έπι τη έορτή της Άγ. Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.....	52-53
Έορτασμός του Άγίου Νικολάου εις την Ί. Μ. Τρίκκης και Σταγών.....	54-57
Έξι έτη άπό την εις Κύριον έκδημian του μακαριστού Μητροπολίτου Λαγκαδά Σπυρίδωνος.....	58-61
ΈΗ Πρέσβυς της Αύστρίας εις την Έλλάδα κα. Andrea Ikic-Bohm, εις την Έεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης.....	62-63
Χριστουγεννιάτικες Έκδηλώσεις της Ί. Μ. Λαγκαδά.....	64-67
Προσφορά Δεμάτων άγάπης πρός τούς δοκιμαζόμενους άδελφούς.....	68
Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα Κάλαντα εις την Έεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης.....	69-71
ΈΗ Έορτή της κατά σάρκα Γενήσεως του Κυρίου ήμών Ίησου Χριστού.....	72-75
Έπίσημος Δοξολογία έπι τη εισόδω εις τόν νέον Ένιαντόν της Χρηστότητος Κυρίου, τό έτος 2016.....	76-77
ΈΗ Έορτή τών Θεοφανείων.....	78-81
ΈΗ έορτή της Συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ίωάννου.....	82-90
ΈΗ Έερά Μνήμη της Άγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράνης της Όσσαίας.....	91-97
Έερά Πανήγυρη του Όσιου Σίμωνος του Μυροβλύτου.....	98-103
Οί Μητροπολίτες Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης και Τρίκκης και Σταγών εις τό Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.....	104-107
Βράβευσις τών Άριστόχων Μαθητών του σχολικού έτους 2014-2015.....	108-109
ΈΗ Δεσποτοθεμητορική Έορτή της Έπαπαντής του Κυρίου.....	110-111
Έκδηλώσις αφιερωμένη εις τόν θεσμόν της οικογενείας.....	112-113
4η Έπέτειος άπό την εύρεσιν και ανακομιδήν τών Σεπτών Λειψάνων της Άγίας Νεομάρτυρος Άκυλίνης - Άγγελίνης (8 Φεβρουάριου 2012).....	114-115
Τελετή Θεμελιώσεως του Ί. Ν. Άγ. Χαραλάμπους Μελισσοχωρίου.....	116-117
Έτήσιον Μνημόσυνον Άρχιμ. Κυπριανού Γλαρούδη.....	118-119
ΈΗ Έερά μνήμη της Άγίας Μεγαλοπαρθενομάρτυρος Κυράνης.....	120-129
Κυριακή της Άποκρέω. Χειροτονία Διακόνου.....	130-131
Α΄ Κυριακή τών Νηστειών. Κυριακή της Όρθοδοξίας.....	132
ΈΗ έορτή της «Πίστewς και της Έλευθερίας».....	133
Β΄ Κυριακή τών Νηστειών. Μνήμη του Άγ. Γρηγορίου του Παλαμά.....	134-135
Χρονικά-Γεγονότα.....	136-144

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙ Τῇ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ
ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ'ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

* * *

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλεῖ καὶ εὐλογημένα,

Διὰ τῆς θεοπνεύστου ρήσεως τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Κυρίου καὶ τῶν κριμάτων αὐτῆς, εἰσάγει καὶ ἐφέτος πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς εἰς τὸ «μυστήριον» τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς ὁ ἱερὸς Ψαλμωδὸς ἀναφωνῶν: «Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις» (Ψαλμ. 102, 6). Διότι ὁ Κύριος «ἐμπιπλᾷ ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν μας καὶ ἀνακαινίζει ὡς ἀετοῦ τὴν νεότητά μας» (πρβλ. ὅ. π. 5).

Ὡς γνωστόν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, ἕκαστος ἄνθρωπος, πλάσθεις κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, ἀποτελεῖ ναὸν Κυρίου. Πολὺ δὲ περισσότερον ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν

καὶ ἐχρίσθημεν διὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου καὶ ἐνεκεντρίσθημεν εἰς τὴν καλλιέλαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἵμεθα ναοὶ τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντος Ἁγίου Πνεύματος, ἀκόμη καὶ ἐὰν διὰ ποικίλων ἁμαρτιῶν, ἐκουσίων ἢ ἀκουσίων, ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τοῦ Κυρίου: «εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει» (Β' Τιμ. β', 13).

Διὰ τοῦ ρύπου ὅμως τῆς ἁμαρτίας κωλύεται ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἐνεργῇ ἐν ἡμῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὥρισε τὴν ἀρχομένην περίοδον τῶν νηστειῶν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς, ἵνα κατ' αὐτὴν καθάρωμεν ἑαυτοὺς διὰ τῆς μετανοίας καὶ γενώμεθα ἄξιοι νὰ ὑποδεχθῶμεν τὰ ζωοποιὰ Πάθη καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν

λαμπροφόρον Ἐγερσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Δεῦρο τάλαινα ψυχή, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα», καλεῖ πάντας τοὺς πιστοὺς ὁ ποιητὴς τοῦ Μεγάλου Κανόνος Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης (τροπάριον ἀΐδῃς).

Ἡ Ἐκκλησία, μερμινῶσα διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ πνευματικὴν τελειώσιν μας, ἀνοίγει εἰς πάντα τὰ μέλη αὐτῆς τὸν παρόντα καιρὸν τῆς μετανοίας, προτρέπουσα συγχρόνως αὐτὰ νὰ πολεμήσουν τὸν φιλόῦλον καὶ φιλοκτήμονα βίον, ὁ ὁποῖος ὡς «βαρὺς κλοιός» κρατεῖ τὴν ψυχὴν χοϊκὴν καὶ συρομένην ἐπὶ γῆς, μὴ δυναμένην νὰ ἀνοίξῃ τὰς πτέρυγας αὐτῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιουτοτρόπως, διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῶν καθαρτικῶν δακρύων, ἐνδυνάμεθα καὶ πάλιν τὸ πρωτόκτιστον κάλλος καὶ τὴν θεοῦφαντον στολὴν, τὴν ὁποίαν ἀπωλέσαμεν μετὰ τὴν πτώσιν, περιβληθέντες «τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς».

Ἀποτελεῖ, ταυτοχρόνως, ἡ νηστεία καὶ ἡ ἀποχή ἀπὸ βρωμάτων καὶ ἀπὸ «διαλογισμῶν ματαιῶν καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν» ἀφετηρίαν διὰ τὴν ὀρθήν, μεμετρημένην καὶ σώφρονα διαχείρισιν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, μὲ προοπτικὴν τὴν κοινῶν φέλειαν, οὕτως ὥστε νὰ ἐκμηδενίζονται αἱ ἀρνητικαὶ καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν καὶ φυσικὸν περιβάλλον ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς ἀλόγου χρήσεώς των καὶ νὰ παραμῆνῃ μόνον ἡ «νηστεία τῆς ἐλεημοσύνης», ἡ ὁποία νὰ μὴ «γίνηται κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις», ἀλλὰ ἔλεος καὶ χάρις καὶ ἀνακούφισις εἰς αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν πορείαν μας πρὸς τὸ «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ» (Μέγας Βασίλειος).

Τοιουτοτρόπως, διὰ τῆς ἐγκρατοῦς χρήσεως, ἀγιάζεται καὶ ἡ ὕλη καὶ ἡ ζωὴ μας, καθότι ἡ φθαρτὴ ὕλη ἀποτελεῖ οὐχὶ τὸν αὐτοσκοπὸν, ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦ ἁγιασμοῦ. Συνεπῶς, καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας καὶ κατέχοντας πλουσίους τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἡ νηστεία πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἀφορμὴν ἐγκρατείας, μὲ τελικὸν σκοπὸν «περισσεύειν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου», κατὰ τὴν ρῆσιν τοῦ μεγαλορρήμονος Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου (πρβλ. Ρωμ. ιε', 13) καὶ ἀποβλέπειν καὶ εἰς τοὺς σημερινοὺς πτωχοὺς «Λαζάρους» τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς προσφυγιάς.

Πέραν ὅμως τούτων, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τὸ

ἀληθὲς πνεῦμα τῆς νηστείας καὶ τῆς ἐγκρατείας, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ταύτας εὐαρέστους τῷ Κυρίῳ, καθὼς διδάσκει ὁ ἀδελφότης Ἀπόστολος Ἰάκωβος, λέγων: «θηρσκειά καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου» (Ἰακ. α', 27). Διότι δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν ἀφθόνως παρέχει ἡ νηστεία καὶ ἡ ἐγκράτεια, ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τῆς ἀσιτίας καὶ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῶν ὑλικῶν τροφῶν: «Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνατί μοι νηστεύετε;», ἀναρωτᾷται ὁ Προφήτης Ἡσαΐας (58, 4). «Οὐ ταύτην τὴν νηστεϊαν ἐξελεξάμην [...], ἀλλὰ [...] διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περιβαλε...», λέγει καὶ παραγγέλλει ὁ Κύριός μας διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Προφήτου Αὐτοῦ (Ἠσ. 58, 5-7).

Ἰδιαιτέρως σήμερον ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ προσφυγιά καὶ αἱ ποικιλότητες δυσχέρειαι, αἱ ὁποῖαι παγκοσμίως ἐμφανίζονται, μάλιστα δὲ εἰς ὠρισμένους λαοὺς καὶ χώρας, παρέχουν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους τὴν δυνατότητα νὰ καλλιεργήσωμεν τὸ γνήσιον τοῦτο πνεῦμα τῆς νηστείας, συνδυάζοντες τὴν ἀποχὴν τῶν βρωμάτων μὲ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἔχοντας ἄμεσον ἀνάγκην ἀδελφούς μας, τοὺς πᾶσχοντας, τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πένητας, τοὺς ἀστέγους καὶ πρόσφυγας, τοὺς μὴ ἔχοντας «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει» (Ματθ. ν', 20), αὐτοὺς τοὺς ὁποίους αἱ σκληραὶ περιστάσεις τοῦ πολέμου καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν θλίψεων ἀνα-

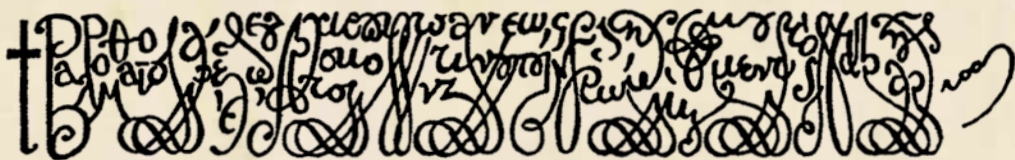
γκάζουν νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς πατρογονικὰς ἐστίας τῶν καὶ νὰ ταξιδεύουν ἐν μέσῳ πολλῶν κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ κόπων.

Ὅταν ἡ νηστεία μας συνοδεύεται ἀπὸ τοιαύτην αὔξησιν τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης μας πρὸς τὸν ἐλάχιστον ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, θρησκείας, γλώσσης καὶ καταγωγῆς, τότε αὕτη θὰ ἀναβαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ ὡς θυμίαμα εὐοσμὸν καὶ ἄγγελοι θὰ συμπαρίστανται εἰς ἡμᾶς νηστεύοντας, ὅπως διηκόνουν τὸν Κύριον εἰς τὴν ἔρημον.

Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ἀδελφικῶς καὶ πατρικῶς εἰς ἅπαντας τὸ ἀρχόμενον στάδιον τῶν Ἀγίων Νηστειῶν νὰ εἶναι καρποφόρον καὶ ἀγιαστικόν, πλήρες χάριτος καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ ὅπως ἀξιῶσιν ἡμᾶς ὁ Θεὸς νὰ προσέλθωμεν ἀπροσκόπτως εἰς τὸ ναὶ αἰώνιον ζωοποιὸν Κρατῆρα, τὴν ζωηφόρον Πλευρὰν τοῦ Κυρίου, «ἐξ ἧς ὁ διπλοὺς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως» (Μέγας Κανὼν, τροπάριον τῆς δ' ὥδης).

Αὐτοῦ ἡ Θεία Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος εἶπσαν μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ὥστε ἐν τοιούτῳ εὐαγγελικῷ φρονήματι χαρισθῇ ἡμῖν ἡ ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν καὶ ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὧς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐχαριστία νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, βίς,
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Τερώτατε Μητροπολίτα Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, υπέρτιμε και έξαρχε Κεντρικής Μακεδονίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Πρότρίτα κομισάμενοι τὸ ἀπὸ α' τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου ὑμέτερον γράμμα, δι' οὗ γνωρίζετε τῇ Ἀγιωτάτῃ Μητρί Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ Μετριότητι τὰ περὶ τὴν διοργανωθησομένην Στ' Ἀγιολογικὴν τε καὶ Θεολογικὴν Ἡμερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεομαρτύρων χορεῖα», συγχαίρομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ ἡμῖν Τερότητι, ἐπὶ τῇ φιλαγίῳ πρωτοβουλίᾳ καὶ φιλευσεβεῖ διαθέσει αὐτῆς ὅπως ἐπαρκῶς προβληθῶσι καὶ ἐπαξίως τιμηθῶσιν αἱ νεοφανεῖς ἀπαρχαὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀπονέμομεν ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς ὑμῶν συνεορτασταῖς, ὁλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες ἐν ταύτῳ τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν, ὅτι ἀτρύτῳ ποιμαντικῇ προνοίᾳ, ἐπιμελεῖσθε τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ὑμετέρου ποιμνίου διὰ προβολῆς πνευματικῶν προτύπων ἐν ἐποχαῖς αὐξανομένης ὁσημέραι ἀνομίας.

Ὡς ἐτονίσθη ἐπαρκῶς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Β' Συνέδριον Ὁρθοδόξου Θεολογίας τοῦ ἔτους 1976, ἡ ἀγία ἡμῶν μήτηρ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς θεολογίας τῆς μαρτυρίας καὶ τοῦ μαρτυρίου διὰ τὸ μοναδικὸν γεγονός τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ, τὸν Ὅποιον ὁ πιστὸς γνωρίζει ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, παλαιοὶ τε καὶ νέοι, ἐγένοντο μέτοχοι αὐτῆς τῆς θεοκοινωνίας καὶ κατέχεον τὰ τίμια αὐτῶν αἵματα, ἐπισφραγίσαντες οὕτως τὸ λυτρωτικὸν βίωμα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης. Οὗτοι οἱ φίλοι τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, ἐτρώθησαν τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Λέγοντος: «μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. ιε' 13). Εἶναι οἱ ὑπακούσαντες τῇ δεσποτικῇ φωνῇ: «γένεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην» (πρβλ. Ἠσ. μγ' 10), οἱ πεπληρωμένοι θείας ἀγάπης καὶ ἀνταναπληροῦντες τὸ ἀποστολικὸν λόγιον: «συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. ε' 8). Διὰ τοῦτο ἴστανται «ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. ιε' 2-3). Διαχρονικῶς καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ τρόπῳ μαρτυρικῶ, ἀναφωνοῦσι προτρεπτικῶς οὐ μὴν καὶ ἐλεγκτικῶς εἰς ἅπαντας ἡμᾶς: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» (Ρωμ. η' 35).

Προσέτι, ὡς ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος σημειοῖ: «ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. α' 29). Διὰ τοῦ λόγου τούτου, τὸ μαρτύριον ἐν τῇ εὐαγγελικῇ ἐννοίᾳ, τυγχάνει κλῆσις τιμητικὴ καὶ χάρισμα θεῖον, προωρισμένον διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, τοὺς ἀξίως κατὰ τὴν κλῆσιν αὐτῶν περιπατοῦντας. Ὅθεν, οἱ παλαιοὶ καὶ δὴ οἱ νέοι μάρτυρες, καταφρονήσαντες βασάνων καὶ βιοτικῶν ἡδονῶν, κτησάμενοι ἐν ὑπομονῇ τὰς

ψυχὰς αὐτῶν (πρβλ. Λουκ. κα' 19) εἰς οὐδὲν φοβηθέντες «ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. ι' 28), διῆλθον διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήχθησαν εἰς ἀναψυχὴν. Κατέχοντες, οἱ ἐνιαχοῦ καὶ ἐκασταχοῦ Ἅγιοι Νεομάρτυρες τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος αὐτῶν ἀκλινῇ (πρβλ. Ἑβρ. ι' 23), ἐκράτησαν τῆς αὐτῆς ὁμολογίας (πρβλ. Ἑβρ. δ' 14) εἰς τέλος «καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτεννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί» (Ἀποκ. ζ' 11). Θείας δόξης ἐμπλησθέντες καὶ ὑπὸ θείας ἀγάπης ἐμφορούμενοι, παρεζήλωσαν ἀγγέλους μὲν ἐπιθυμῆσαι καὶ παρακύψαι εἰς τὰ παθήματα αὐτῶν, ἀνθρώπους δὲ μιμεῖσθαι αὐτῶν τῶν ζῆλον καὶ τὴν πίστιν. Καὶ ὡς σημειοὶ ὁ τῆς Καισαρείας οὐρανοφάντωρ: «ὅταν γὰρ ὁ τῆς εὐσεβείας ἔρως τὴν ψυχὴν προκατάσχη, ἅπαν αὐτῇ πολέμων καταγέλαστον εἶδος, καὶ πάντες αὐτὴν (ἐν. τὴν ψυχὴν) ὑπὲρ τοῦ ποθουμένου καταξέοντες τέρπουσι μᾶλλον ἢ πλήττουσι» (Εἰς τὸν μάρτυρα Βαρλαάμ P.G. 31, 485).

Ὑπὸ τοιοῦτου νέφους νεομαρτύρων ἐπ' ἐσχάτων καιρῶν περιβαλλόμενοι, καλούμεθα οἱ πάντες, ἵνα «δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἑβρ. ιβ' 1-2), ἐξεχόντως δὲ οἱ περὶ τὴν θεοφροῦρητον ὑμῶν ἐπαρχίαν παροικούντες, ἐγκαυχώμενοι διὰ τὴν εὐλογητικὴν παρουσίαν τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου νεοπαρθενομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, μιμησκόμενοι πανηγυρικῶς τῆς θεόθεν φανερώσεως τῶν τιμίων λειψάνων αὐτῆς. Ἐχοιεν οἱ πάντες τὴν νεοφανῇ παρθενομάρτυρα, ὡς καὶ σύμπασαν τὴν χορείαν τῶν ἁγίων τῆς θεοσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας, «οἱ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς ῥύστας· οἱ ἐν νόσοις τοὺς ἰατρούς· οἱ ἐν κινδύνοις τοὺς προστάτας· οἱ ἐν πενίᾳ τοὺς πλουτιστάς· οἱ ἐν ξενιτείᾳ τοὺς ἀντιλήπτορας· οἱ ἐν ὁδοιπορίαις τοὺς συνοδίτας· οἱ ἐν ἁμαρτίαις τοὺς οἰκέτας». Εἰς τοῦτο ἀφορᾷ τὸ ὑμέτερον Συμπόσιον τὸ ὁποῖον ἐκθύμως καὶ ἐορτίως χαιρετίζομεν, προσεπευχόμενοι αἰσίαν τὴν διεξαγωγὴν καὶ καρποβριθῇ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν συμπερασμάτων αὐτοῦ. Ἐν κατακλείδι, μιμησκόμεθα καὶ πάλιν τοῦ προορηθέντος ἀγίου Πατρός: «Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος τῷ φιλομάρτυρι; διότι ἡ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ὁμοδούλων τιμὴ ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοινὸν Δεσπότην εὐνοίας. Δῆλον γάρ, ὅτι ὁ τοὺς γενναίους ἄνδρας ἀποδεχόμενος ἐν τοῖς ὁμοίοις καιροῖς οὐκ ἀπολειφθήσεται τῆς μιμήσεως. Μακάριστον γνησίως τὸν μαρτυρήσαντα, ἵνα γένη μάρτυς τῇ προαιρέσει, καὶ ἐκβῇς χωρὶς διωγμοῦ, χωρὶς πυρός, χωρὶς μαστίγων, τῶν αὐτῶν ἐκείνοις μισθῶν ἡξιωμένος» (Μ. Βασιλείου Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας PG 31, 508).

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ Ἔλεος εἶψαν μετὰ πάντων, ταῖς πρεσβείαις πάντων τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ.

Βίς' Φεβρουαρίου κ'

Ἐκ τῆς ἀγάπης ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

πρός τήν ΣΤ' Ἀγιολογικήν - Θεολογικήν Ἡμερίδα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Ἀγίας Κυράνης
ἀφιερωμένην εἰς τό θέμα: «*Νεομαρτύρων χορεῖαι*»
(Ὅσσα, 28 Φεβρουαρίου 2016)

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννη,

Ἰδιαίτερη χαρά μᾶς δίδει ἡ εἰδησις τῆς συγκλήσεως τῆς ΣΤ' κατὰ σειράν Ἡμερίδος μέ τίτλο «*Νεομαρτύρων χορεῖαι*», πού διοργανώνετε εἰς τιμήν τῆς ἐορτίου μνήμης τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης. Προσερχόμεθα καί ἡμεῖς νοερῶς ὡς προσκυνητές στή σεπτή μνήμη τῆς Ἀγίας καί τῶν σὺν αὐτῇ νεοφανῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ταπεινοί στήν καταγωγή, ἀλλ' ἰσχυροί στήν πίστη, τήν ἀρετή καί τήν ἀξία τοῦ μαρτυρίου τους, διότι ἀγάπησαν μέ ὅλο τους τό εἶναι τόν Θεό.

Ἐναντι τούτων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, καλούμεθα καί ἡμεῖς νά δώσουμε τήν καλή μαρτυρία στή ζωή καί τή διακονία μας, νά ἀκολουθοῦμε ὅσο μποροῦμε τά ἱερά τους ἴχνη, τήν ἰσχὺ τῆς θυσιαστικῆς τους ἀγάπης καί τή δύναμη τῆς πίστεώς τους. Ἡ Ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν πορεύεται μετὰ καυχήσεως καί δυνάμεως, ἀλλ' ἀκολουθεῖ τήν ἀπ' αἰώνων πορεία Της ἀπλά, ἄδολα καί ταπεινά, μέ λευκότητα, μέ ἀγνότητα καί ἄνευ πονηρίας, διότι ἔναντι τῆς πονηρίας τοῦ κόσμου ἀντιτάσσει τήν ἰσχὺ τοῦ μαρτυρίου: τήν ἀξία τῆς ἀγάπης ἔναντι τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων καί τῆς βίας.

Τό πλῆθος τῶν Νεομαρτύρων, εἰδικά στή Μακεδονία, εἶναι τόσο μεγάλο, ὥστε δικαίως σχηματίζει, κατὰ τήν ἐκφραση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, νέφος ἀγιότητος, πού σκέπει ὡς οὐράνια εὐλογία τήν ἀγιοτόκο αὐτή γῆ. Γράφει ὁ Φώτης Κόντογλου περί αὐτῶν: «Τί ὕψος καί πόση πνευματική εὐπρέπεια εἶχε ἡ φυ-

λή μας τὸν καιρὸ ποὺ θαρροῦμε ἐμεῖς πὼς ἦτανε ἀγράμματα καὶ βάρβαρη. Ἐμεῖς, οἱ σημερινοί, εἵμαστε βάρβαροι, ποὺ δὲν εἵμαστε σὲ θέση νὰ νιώσουμε ὅσο πρέπει τὴν εὐγένεια καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ τὴν προσφέρανε μὲ τὰ κορμιά τους ἐκεῖνοι οἱ λεονταρόψυχοι, ποὺ γι' αὐτοὺς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης πὼς δὲν γεννηθήκανε ἀπὸ αἷματα, μήτε ἀπὸ θέλημα τῆς σάρκας, μήτε ἀπὸ θέλημα ἀντρός, ἀλλὰ πὼς γεννηθήκανε ἀπὸ τὸν Θεό».

Μετά βαθείας χαρᾶς διαπιστώνουμε ὅτι ἡ Ἱερά καθ' ὑμᾶς Μητρόπολις καὶ ἡ Διεθνὴς Ακαδημία Θεολογικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος» ἀποτελοῦν πνευματικές κυψέλες καὶ ζέουσες λυχνίες ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Εἶναι πραγματικά σημαντικὴ ἡ ἀξία καὶ οὐσιώδης ἡ προσφορά σας. Θερμῶς συγχαίρομεν ὑμᾶς καὶ ὅσους συνετέλεσαν μέ τῇ μέριμνᾷ σας στὴν πολύτιμη αὐτὴ διοργάνωση, καθὼς καὶ πάντας ὅσους σήμερον ἀξιοῦνται νὰ παρευρίσκονται. Εὐχομαι, Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μου, ἐνδυναμούμενοι ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ σεπτὸ πρότυπο τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων, νὰ συνεχίσετε θεοφιλῶς ἐπὶ μακρόν νὰ προσφέρετε πολλὰ ἀκόμη ἀγαθὰ καὶ σωτήρια ἔργα ποὺ κοσμοῦν καὶ πλουτίζουν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης

† Ἀθηνῶν ~~Ἱερά~~ β', 17.10.87

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι διὰ πάντων τῶν Ἀγίων

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Γοντικᾶκη,
Προηγούμενου τῆς Ἱ. Μ. Ἱβήρων

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τιμῶνται καὶ γνωρίζονται ὡς οἱ μεγάλοι φωστῆρες ποὺ λειτουργικὰ μᾶς ἀποκαλύπτουν ὅτι «*φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»¹.

Πλησιάζοντάς τους βρίσκεις τὴν πηγαία προ-σφορὰ τῆς ἀλήθειας ποὺ ἐλευθερώνει. Βρίσκεις τὴ ζωὴ, τὴν εἰλικρίνεια, τὴν ἐξομολόγησι, τὴν ταπεινώσι, τὸν πλοῦτο τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνάληψι τῆς σαρκός, τὴ μεταμόρφωσι τοῦ κόσμου, τὸν φωτισμὸ τοῦ ἀδιαφανοῦς, τὸ νόημα τοῦ ἀσημάντου, τὴ χάρι τῆς αἰωνιότητος ἀπλωμένη στὸ καθημερινὸ καὶ συνηθισμένο, τὴν καταξίωσι τοῦ ἀνθρώπου, τὴν πυρένδρσοο κάμινο τῆς θείας Λειτουργίας, ὅπου τὰ πάντα ἔχουν γεμίσει ἀπὸ φῶς ποὺ τὰ μεταμορφώνει: τὰ κάνει ὅλα φωτιά· τὰ κάνει ὅλα δροσιά. Αὐτοί, ὡς πλήρεις Χάριτος, κινοῦνται ἐλεύθερα. Μιλοῦν προ-σωπικά. Σκορποῦν εὐλογία. Ἀνέχονται ὅλους (μέσα στὴν αὐστηρότητά τους). Γνωρίζουν ὅλους μὲ τὴν ἀγάπη τους. Ἀγαποῦν ὅλους μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ ἐνὸς Τριαδικοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἀγάπη. Ἀγαποῦν ὅλους, ἐπεὶ οἱ ἴδιοι εἶναι ἀγάπη. Δι' αὐτῶν γνωρίζεις ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ζῇ τὴν ἀλήθεια ὡς κοινωνία ἀγάπης. Τιμᾷ τὴν κοινωνία ὡς φανέρωσι τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Σέβεται τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο ἐν κοινωνίᾳ.

Καὶ ὁ Θεὸς Λόγος «*ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται... καὶ ἐν πᾶσι κατὰγεται*»² διὰ τὸν πολὺν αὐτοῦ ἔρωτα, γιὰ νὰ γίνουν οἱ πάντες κοινωνοὶ τῆς χάριτος καὶ τῆς Θεότητός Του. Δὲν ἔρχεται νὰ διαφημίση τὸν πλοῦτο τῆς Θεότητός Του καὶ νὰ φανερώσῃ τὴ δική μας μη-δαμνότητα καὶ φτώχεια. Ἀλλὰ πτωχεύει, «*πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν*» (Περβλ. Β' Κορ. 8, 9.).

Γίνεται ἄνθρωπος καὶ παίρνει τὰ πάντα, ὅσα ἡμεῖς ἔχομε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὰ πάντα, ὅσα Αὐτὸς ἔχει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κατ' οὐσίαν ταυτότητα³ γιὰ νὰ γίνουν οἱ πάντες υἱοὶ Θεοῦ καὶ θεοὶ κατὰ χάριν.

Αὐτὴ ἡ κένωσις, ὡς ἐνέργεια ἀνεξιχνιάστου ἀγά-πης, εἶναι θεοφάνεια· ἀποκάλυψι τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ ὡς κοινωνίας ἀγαπωμένων προσώπων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ εὐαγγέλιο τῆς καινῆς κτίσεως, τὸ μῖνυμα τῆς ζωῆς ποὺ κηρύττουν μὲ τὴν ὑπαρξί τους οἱ Πατέρες. Φανερώνουν τὸν τρόπο τῆς ὑπάρξεως. Καὶ σὲ διδάσκουν πῶς νὰ ζῆς, νὰ γράφῃς, νὰ διορ-γανώνῃς...

Ἀφήνουν ὅλα νὰ κινήθωσι ἐλεύθερα. Περιμένουν τὸν ἄλλο νὰ βρῇ τὸν ρυθμὸ του, νὰ βρῇ τὸν δρόμο

του. Θυσιάζουν τὴ ζωὴ τους, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Θεανθρώπου, γιὰ νὰ ζήσει ὁ ἄλλος.

Προχέουν Χάρι. Κρύβουν τὴν ἀρετὴ τους ἀπὸ συστολή. Γνωρίζουν ὅτι ὅλα τὰ ἀληθινὰ εἶναι ἄνω-θεν δωρεά. Αὐτοὶ ἔδωσαν στὸν Θεὸ τὸ λίγο ποὺ εἶχαν. Καὶ πῆραν τὸ πᾶν. Τὸ παίρνουν διαρκῶς, τὸ δέχονται ἀκατάπαυστα. Καὶ δὲν ἀντέχουν τὴν πλη-σμονὴ τῆς ζωῆς. Θέλουν νὰ πᾶνε στὴν ἄκρη, νὰ ἡσυ-χάσουν, νὰ χαθοῦν, νὰ ἡρεμήσουν, νὰ μὴ σχολιάζω-νται. Μόνο νὰ ζοῦν οἱ ἄλλοι θέλουν.

Τὸ γεγονὸς αὐτῆς τῆς φαύσεως τῆς Χάριτος ὡς θείας δωρεᾶς, εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλες τὶς δόξες καὶ τὶς τιμὲς τοῦ κόσμου.

Αὐτοὶ βρίσκονται ἄλλοι. Ποτίζεται ἡ ρίζα τῆς ὑπάρξεώς τους ἀπὸ μυστικὰ νάματα. Παρηγοροῦ-νται ξένως. Ζοῦν μπροστὰ καὶ μέσα σὲ κοσμογονί-ες: «*Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἦνεσάν με ... πάντες ἄγγελοί μου*» (Ψλμ. 38, 7). Καὶ ὁ Θεὸς «*ἔως ἄρτι ἐργάζεται*» (Ψλμ. 5, 17) τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Καὶ οἱ Ἅγιοι βλέπουν, ἐκπλήσσονται, ὕμνουν. Συστέλ-λονται «*ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι*» (Ψλμ. 3, 30)–, γιὰ νὰ κυκλοφορῇ, νὰ ρέῃ, νὰ προχέεται ἡ θεία ἀγάπη. Νὰ ποτίζεται ἡ ὑψίλιος. Νὰ φωτίζε-ται ἡ σκιά. Νὰ παρηγορῇται ἡ θλίψις τοῦ κόσμου. Νὰ μετατρέπεται σὲ ἀγαλλίασι.

Ἐζήτησαν πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τοὺς δόθηκαν δωρεάν (βλ. Ματθ. 6, 33). Δὲν εἶναι ἀπλῶς στοχαστές, ρήτορες, λογοτέ-χνης, ποιητές. Εἶναι ἐλεύθεροι, ἀληθινοί, αὐθεντικο-εἶναι ἔνθεοι. Κινήθηκαν αὐθόρμητα. Ἐκφράσθηκαν εἰλικρινά. Ἀγάπησαν τὴν ταπεινώσι. Γέμισαν μὲ σο-φία. Ἀνεδείχθησαν χρυσόστομοι, θεολόγοι, ποιητές, ἀρχιτέκτονες τοῦ λόγου. Ἀναπτύχθηκαν κεκρυμμένα προτερήματά τους. Ἐλαμψε ἔσωθεν ἡ ὑπαρξί τους. Δὲν ἔμαθαν, ἀλλὰ ἔπαθαν τὰ θεῖα. Τὰ ὑπέστησαν. Τοὺς ἀλλοίωσαν. Τοὺς ἐθέωσαν. Ἐγιναν ἀφορμὴ θε-οφανείας, δηλαδὴ ἀληθινῆς ἀνθρωποφανείας. Φανε-ρώνουν τί εἶναι καὶ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ θεολογικὴ χάρι καὶ ἐμπνευσι ἔρχεται ἐξαίφνης ἄνωθεν, μιὰ στιγμὴ ποὺ δὲν περιμένεις· μιὰ στιγμὴ, ποὺ γιὰ νὰ φτάσῃς, πέρασες βάσανα δοκιμασιῶν καὶ καταγιγδων. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη τῆς ἡσυχίας καὶ διαύ-γειας –μετὰ τὴν καταγιγδα– φαίνονται ἐναργῶς τὰ κεκρυμμένα, «*τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια*» (Ψαλμ. 50, 8).

Καὶ πάλι, ἂν τὰ πάντα καλύψῃ νέφος καὶ ὁμί-χλη ἀκνδίας, ὁ ἄνθρωπος τῆς Χάριτος κυκλοφορεῖ ἀπρόσκοπτα, γιὰτὶ μέσα του παραμένει φωτεινὴ ἡ τοπογραφία τοῦ πεδίου ποὺ τοῦ ἔχει ἀποκαλυφθῇ.

Εἶναι χάρισμα Θεοῦ νὰ φιλοξενῇς ἀπὸ γεννησιμι-οῦ σου τὰ ἐρωτήματα καὶ τὶς ἀπορίες γιὰ τὰ μέγιστα

1. Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

2. Ἁγ. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ρ. Γ. 3, 12 Α-Β.

3. Ἁγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής.

καὶ πρῶτα. Καὶ αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα –μὲ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἐνώσεως τῶν ἀντιθέτων– νὰ ζυμώνουν τὸ εἶναι σου. Εἶναι τολμηρὸν, ἀλλὰ καὶ μεγαλειώδες, νὰ τὰ δώσης ὅλα· καί, ξεπερνώντας τὰ ὅρια τῆς φθορᾶς, νὰ παραδοθῇς στὰ χέρια τοῦ Δυνατοῦ. Καὶ νὰ μὴ μιλᾷς ἐσὺ στὸ τέλος, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διὰ σοῦ, ἐν πάσῃ αἰσθήσει καὶ συντριβῇ. Οἱ Πατέρες, «τὰ μεγάλα στοιχεῖα τὰ τὴν πίστιν ὥσπερ κτίσιν συνιστώντα»⁴, πέτυχαν ὅλα αὐτά. Καὶ καθένας μὲ τὸν προσωπικὸ τοῦ τρόπο φανερώνει τὴν ἴδια Ἀλήθεια.

Ἔτσι, ἔχομε ἓνα Μέγα Βασίλειο, ποὺ ἐκφράζεται βασιλείως, μεγαλοπρεπῶς καὶ νηφαλῶς, μεταφέροντας τὸ μῖνυμα τῆς Βασιλείας.

Ἔχομε ἓνα Χρυσόστομο, ποῦ, ὅπως τὸ ἀνδόνι, δονεῖται σύγκορμα καὶ καταυγάζει τὴ νύκτα ὅλη μὲ τὴ μεταλλικὴ λάμψη τῆς φωνῆς του· παρόμοια καὶ ὁ θεοκίνητος τοῦτος Ἅγιος μετέχει ὁλόκληρος στὸ κήρυγμά του, πάλλεται τὸ ἐλάχιστο σωματικὸ του σκῆνος, καὶ συγκλονίζει ἐνθῶς τὰ πλήθη ἀνὰ τοὺς αἰῶνες. Βλέπει τὸν Θεάνθρωπο Κύριο στὸ Πάθος καὶ στὴν Ἀνάστασι. Περιγράφει τὸν Ὑψούμενο ἔξω πόλεως καὶ τειχῶν, ἐπὶ ὑψηλοῦ ἱκρίου, γιὰ νὰ καθάρῃ τὸν ἀέρα, τὴν κτίσι ὁλόκληρη καὶ τὴν Οἰκουμένη (Ρ. Γ. 49, 409). Φτάνει στὸν Κατηχητικὸ Λόγο τοῦ Πάσχα, ὅπου, ὑπερβαίνοντας τὰ τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀπὸ σήμερα ἥδη κάνει τοὺς πάντες νὰ ἀκούσουν τὰ ἄρρητα ρήματα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Καὶ μέσα στὴ μεγάλη ἔκρηξι τοῦ πασχαλίου φωτός, ὅπου καταργοῦνται οἱ νόμοι τῆς φύσεως, καλεῖ τοὺς πάντες στὴ χαρὰ τοῦ Κυρίου.

Ἔχομε τὸν Γρηγόριο, τὸν θεολόγο καὶ ποιητὴ, μὲ τὸν συμπτυκνυμένο λόγο καὶ τὴν ἐνθεη καλλιέργεια. Μιλᾷ γιὰ τὰ Χριστοῦγεννα, καὶ ἀναφέρει ἄλλα πράγματα. Διατυπώνει κάποιες φράσεις ποὺ φανερώνουν τὸ βάθος τῆς θεολογίας του καὶ τὴ γνῶσι τοῦ τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὲς οἱ βραχύλογες παραγράφοι (Λόγος λη', 7-13), οἱ περιεκτικὲς τοῦ μυστηρίου τῆς δημιουργίας καὶ τῆς σωτηρίας, περιγράφουν τὴν οὐσία τῶν Χριστογεννῶν. Ἀποκαλύπτουν τὴν ἀλήθεια τοῦ εἶναι μας. Φωτίζουν τὸ μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως. Καὶ τὶς ἴδιες φράσεις, χωρὶς καμιά ἀλλαγὴ ἢ προσθήκη, βάζει στὸν λόγο του γιὰ τὸ Πάσχα (Λόγος μς', 3-9). Ἐπειδὴ θέλει νὰ πρωτοτυπῇ ὡς ποιητὴς, λέει ἀκριβῶς τὰ ἴδια. Γιατὶ στὸν χώρο τῆς ἀλήθειας ἡ ἐπανάληψι εἶναι ἔκπληξι.

Ὁ θεολογικὸς λόγος τοῦ Γρηγορίου Νύσσης, ἐνθῶς φιλοσοφημένος καὶ σαφής, εἶναι ἡ ξεκάθαρη περιγραφὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ διετύπωσε τὰ καίρια ἐρωτήματα. Βρῆκε τὴν ἀπάντησι.

Ξεπέρασε τὰ ἐμπόδια. Ὑπερέβη τὶς vonτὲς Ἀλπεῖς. Ἐξησε τὸ γεγονός νὰ γίνουν γι' αὐτὸν γέφυρες τὰ χάσματα, καὶ τὰ βουνὰ λεῖα, γιὰ νὰ προχωρῇ ἀνεμπόδιστα. Ἀκούει τὴν ἀπάντησι τοῦ Θεοῦ «δι' ὧν ἀπαναίνεται»⁵, δι' ὧν ὁ Θεὸς ἀρνεῖται νὰ ἀπάντησῃ. Καὶ εἶναι ἡ σιωπὴ καὶ ἡ μὴ ἀπάντησι ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ εὐκρινὴς ἐρμηνεία ποὺ φωτίζει καὶ καθησυχάζει τὸν Γρηγόριο.

Ἔχομε τὸν Μάξιμο, τὸν ὄντως μέγιστο Ὁμολογητὴ, ποὺ πλησιάζει λειτουργικῶς τὸν «τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεόν»⁶.

Δι' ὀλίγων λέει τὰ ἀτέλειωτα. Καὶ μέσα στὸ σύμπαν τῆς θεολογίας του αἰσθάνεσαι ὅτι ὑπάρχουν ἀστέρες ἀλήθειας, ποὺ τὸ φῶς τους δὲν ἔφθασε ἀκόμη στὶς αἰσθήσεις μας. Αὐτὸς εἶναι ἡ μεγάλη θεολογικὴ ἀστραπὴ στὴν ἱστορία, ποὺ φωτίζει, ἐλευθερώνει καὶ ἐνώνει τὰ πάντα. Εἶναι ἡ δικαίωσι τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας ὅσων προηγήθηκαν καὶ ἐκφράζονται μὲ τὴ σύντομη καὶ περιπεπλεγμένη διατύπωσι τοῦ Ἡρακλείτου. Οἱ Πατέρες, ἐπειδὴ εἶδαν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἀπέκτησαν πνευματικὴ ὑγεία· ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ τους· ἀπήλαυσαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· εἶναι χορτάτοι ἀπὸ τὴ Χάρι· ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· εἶδαν ποὺ καταλήγουν ὅλα· ἔφτασαν νὰ ποῦν συνειδητὰ: «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα... ἐν εἰρήνῃ*» (Λουκ. 2, 29). Γι' αὐτό, μποροῦν νὰ δώσουν σωστὴ ἀγωγὴ στὸν νέο ἄνθρωπο. Κοντὰ τους νοιώθεις ἄνετα. Δὲν σὲ ὑποτιμοῦν. Δὲν σὲ ἐκμεταλλεύονται. Δὲν σὲ ἐξουθενώνουν. Δὲν σοῦ λένε ψέματα. Γιατὶ δὲν ἔχουν κανένα πρόβλημα δικό τους νὰ καλύψουν. Πιστεύουν, ζοῦν καὶ ξέρουν ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ κάθε πλάσμα Του. Ἀγαπᾷ ὅλο τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Καὶ ἔχει σημασίαν μεγάλη νὰ πλησιάσῃ κάποιος τὸν Θεὸ ἐν ἐλευθερίᾳ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα του. Ἔχει σημασίαν νὰ διακινδυνεύσῃ στὸ νὰ κάμῃ κάποτε τὸ προσωπικὸ τοῦ βῆμα.

Νὰ τολμῇ νὰ ἐκφράσῃ τὶς ἀντιρρήσεις ἢ τὴν ἀμφιβολία του, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς (βλ. Ἰω. 20, 24-25). Νὰ ἐξομολογηθῇ τὴν ἀλήθεια. Νὰ ἀκούσῃ τὸν Καλὸ Ποιμένα νὰ τὸν καλῇ κατ' ὄνομα (βλ. Ἰω. 10, 3). Νὰ διασχίσῃ τὸ κατώφλι τῆς δειλίας. Νὰ σχίσῃ τὸ χειρόγραφο τῆς δουλείας. Νὰ προχωρήσῃ ἐν ἐλευθερίᾳ. Νὰ κάμῃ καὶ τὸ ἐπόμενο βῆμα: ἐκούσια νὰ δουλωθῇ στὸν Θεό. Νὰ πῇ: «*Θεέ μου, δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μου. Ὁ ἀληθινὸς ἐαυτός μου εἶσαι Ἐσύ, ποῦ μὲ ἔπλασες, μὲ ἀγαπᾷς καὶ μὲ καλεῖς στὴν ἐπικίνδυνη περιπέτεια τῆς ἐλευθερίας, γιὰ νὰ βρῶ τὴν ψυχὴ μου, χάνοντάς την συνειδητὰ. Γι' αὐτό, ζητῶ καὶ θέλω νὰ γίνῃ τὸ θέλημά Σου, ὅχι τὸ δικό μου*». Τότε ἀρχίζει νὰ πατᾷ σὲ ἄλλες βάσεις. Νὰ πετᾷ «*ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων*» (Ψαλμ. 103, 3) τοῦ Πνεύματος. Καὶ ἡ θεία χάρις τὸν φροντίζει ὡς ἡ «*ὄρνις τὰ νοσσία ἐαυτῆς*» (Ματθ. 23, 37).

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ξεκινᾷ. Κάνει τὸν σταυρὸ τοῦ, καὶ προχωρεῖ προσφερόμενος στὴ θεία βουλή. Καὶ ὁ Θεὸς δίδει χάρες καὶ χαρές, χωρὶς νὰ τὸ ἀξίζωμε. Γιατὶ κάθε ἐποχὴ «οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν» (Πράξ. 14, 17)· πάντοτε εἶχε τοὺς Ἁγίους Του· «οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν» γιὰ κάθε ἄνθρωπο· καθένας μας ἐσωτερικὰ ἔχει ἐμπειρίαν τῆς ἀγάπης Του.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον: Φῶς Χριστοῦ φαίνεται πᾶσι, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων.

6. Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, εὐχὴ μετὰ τὴν εἴσοδο τῶν ἁγίων Μυστηρίων.

4. Μηναῖον Ἰανουαρίου, 30ῆς, Στιχηρὸν Προσόμοιον τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ.
5. Εἰς τὸν βίον Μωυσέως, 2, 232.

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Γοντικᾶκη,
Προηγούμενου τῆς Ἱ. Μ. Ἱβήρων

Ο γέρον Πορφύριος εἶναι γεννημένος ἥρωας τοῦ Πνεύματος. Τολμηρός. Σάν ἄλλος Κολόμβος, βγαίνει στὸν ἀπέραντο ὠκεανὸ γιὰ τὴν ἀναζήτησι τοῦ νέου κόσμου ποὺ ποθεῖ ἡ ψυχὴ του. Δώδεκα χρόνων φεύγει μόνος του γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γονέων του. Προχωρεῖ στὸ ἄγνωστο, ἐλκόμενος καὶ καθοδηγούμενος ἀπὸ τὸν μυστικὸ ἔρωτα ποὺ φλογίζει τὴν καρδιά του.

Κανεὶς δὲν τὸν στέλνει καὶ κανεὶς δὲν τὸν περιμένει. Τὸν καλύπτει ἀοράτως «ὁ φυλάσσω τὰ νήπια» Θεός. Τὰ φέρνει ἔτσι ἡ Παναγία, καὶ καταλήγει στὰ Καυσοκαλύβια, στὴν καλύβη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐκεῖ ζοῦν δύο γέροντες, ἀπλοὶ, ἄδροί. Γνήσιοι ἀγιορεῖτες. Γεωργοῦν τὸν ἀγρὸ τῆς ψυχῆς τους. Κάνουν τὰ καλογερικά τους. Ἀγαποῦν τὶς ἀκολουθίες. Λένε τὴν εὐχή. Δὲν ἔχουν καμία ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Τρέφονται ἀπὸ τὴν παράδοσι τοῦ ἱεροῦ τόπου, ὅπως τὰ αἰωνόβια δέντρα ἀπὸ τὸ χῶμα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Λέχονται αὐτὸ τὸ δωδεκάχρονο παιδί. Δὲν τοῦ κάνουν ἰδιαίτερες διδασκαλίες. Τὸ ἀγαποῦν –καὶ τὸ καταλαβαίνει–, χωρὶς νὰ τοῦ λένε ποτὲ μπράβο. Ἀπλῶς, τὸ παίρνουν στὶς ἀκολουθίες. Τοῦ δίδουν ἓνα κομποσχοίνι, νὰ λέν τὴν εὐχή. Αὐτὸς βοηθιέται, τρέφεται πνευματικά, μὲ τὸ νὰ ζῇ μαζί τους• νὰ τοὺς βλέπν• καὶ νὰ ἀναπνέ τὴν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Ὁρους. [...]

Γιὰ τὸν νέο αὐτὸ δόκιμο ὅλα εἶναι ἀφορμὴ χαρᾶς καὶ γνώσεως. Σάν σφουγγάρι, ρουφᾷ ὅλη τὴ χάρι ἀπὸ τὶς ψαλμωδίες, τὶς εἰκόνες καὶ ὅλο τὸ περιβάλλον τῆς Σκίτης. Τὰ πάντα τὸν ἐνθουσιάζουν καὶ τοῦ μιλοῦν• ἡ ἀκολουθία στὴν Καλύβη, ἡ ἀγρυπνία στὸ Κυριακό, ὅλη ἡ φύσι τοῦ Ἁγίου Ὁρους: τὰ νερά, τὰ δέντρα, τὰ πουλιά, τὰ βράχια.

Πράγματι, τὸ «περιέχον» εἶναι «λογικὸν καὶ φρενῆρες» (πρβλ. Test. 16). Τὸ περιβάλλον εἶναι ἅγιο καὶ ἱερό. Τὸ νοιώθει, τὸ ζῇ. Εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸ ποὺ τὸν ἔφερε σὲ τοῦτο τὸν παράδεισο. Ὁμολογεῖ ὅτι «ἡ θρησκεία μας εἶναι ἀγάπη, εἶναι ἔρωτας, εἶναι ἐνθουσιασμός, εἶναι τρέλα, εἶναι λαχτάρα τοῦ θεοῦ...».

Λέει: «Πρέπει νὰ φύγω, νὰ χαθῶ, νὰ μὴν ὑπάρχω». Θέλει νὰ βρεθῇ μὲ τοὺς ἀνύπαρκτους, τοὺς ταπεινοὺς, καὶ τοὺς Ἀγγέλους. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀληθινὸ καὶ συνειδητὸ αὐτὸ ποὺ ζητᾷ, ἡ δέησί του νὰ χαθῇ δὲν μένει χωρὶς ἀνταπόκρισι. Ὁ Θεὸς ποὺ τὸν προστάτηψε, ὅταν μόνος του πῆρε τὸν δρόμο γιὰ τὸ Ὄρος, καὶ τώρα ἀκούει τὸν πόθο τῆς καρδιάς του. Ἐνα βράδυ, στὸν σκοτεινὸ νάρθηκα τοῦ Κυριακοῦ ναοῦ τῆς Σκίτης, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἀκολουθία, φτάνει ἓνας «χαμένος» ἀσκητής, ἓνας περιφρονημένος

μοναχός, ὁ Γερο-Δημᾶς, ποὺ ζῇ σ' ἓνα ξεροκάλυβο πάνω ἀπὸ τὴ Σκίτη. Μέσα στὸν σκοτεινὸ καὶ ἄδειο χῶρο ἀρχίζει ὁ Γέροντας τὶς μετάνοιες. Λέει τὴν εὐχή. Ἐξαφνα βγάζει μία κραυγὴ δοξολογίας. Πλημμυρίζει ἀπὸ φῶς. Καὶ ἀμέσως παίρνει φωτιὰ ἡ εὐφλεκτὴ ὕλη τοῦ μικροῦ μοναχοῦ. Δέχεται τὴ χάρι. Συγκλονίζεται, σάν νὰ ἔπεσε πάνω του κεραυνός. Ἀναλαμβάνεται σὲ ἄλλο κόσμο. Τρέμει σύγκορμα. Ἀνοίγουν οἱ αἰσθήσεις του. Βλέπει τὰ ἀόρατα. Σπαρταρᾷ ἀπὸ λυγμούς. Τὸ μέγεθος τῆς εὐλογίας ξεπερνᾷ τὴν ἀτοχή του. Πνίγεται στὸ κλάμα. Δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ. Μόλις τελειώνει ἡ ἀκολουθία, τρέχει στὸ δάσος. Ξεσπᾷ σὲ κραυγές: Δόξα τῷ Θεῷ, δόξα τῷ Θεῷ!

Ὁ οὐρανὸς ἀπάντησε. Τὰ βλέπει ὅλα καθαρά, τὰ αἰσθάνεται. Τὰ ἀκούει, τὰ ὁσφραίνεται ἀπὸ μακριά. Βλέπει τί συμβαίνει στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Βλέπει τί συμβαίνει στὸ βάθος τῆς γῆς. Χάνεται μέσα στὴν ἀπέραντη ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μπορεῖ ἓνα τόσο μικρὸ παιδί νὰ σηκώσῃ ἓνα τόσο μεγάλο χάρισμα; Ναί• ὁ Θεὸς ξέρεי τί κάνει. Αὐτὸς συγκλονίζεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Συνεχίζει τὴν πορεία του μέσα στὸν παράδεισο τῆς θείας εὐφροσύνης. Κολυμπᾷ κυριολεκτικὰ μέσα στὴν πλησμονὴ τῆς χαρᾶς. Τὰ βρίσκει ὅλα. Μᾶς βρίσκει ὅλους, σάν ἓνα ἄνθρωπο.

Προσεύχεται. Μένει ἐκεῖ. Ταπεινώνεται καὶ ἀναλαμβάνεται μέσα στὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς τὰ κοινοποιεῖ. Δὲν παίρνει ἀέρα τὸ μυαλό του. Μένει ξένος ἀπὸ κάθε ὕβρι καὶ οἷσι. Εἶναι μέγας, δηλαδὴ ταπεινός, καὶ παραμένει. Δὲν ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τὰ χαρίσματα ἀλλ' ἀπ' Αὐτὸν ποὺ τὰ δίδει. Μιὰ ζωὴ ἔμεινε «κεκρυμμένος σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ», γεμάτος ἀπὸ τὴ Χάρι. Εἶπε: «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Χριστὸ γίνεται χαριτωμένος καὶ ζῇ ἔτσι πάνω ἀπὸ τὸ κακό. Τὸ κακό γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνο τὸ ἀγαθό, ὁ Θεός».

«Ὅταν εἶναι κανεὶς ἄδειος ἀπὸ τὸν Χριστό, τότε ἔρχονται χιλιάδες ἄλλα καὶ τὸν γεμίζουν: ζήλειες, μίση, ἀνία, μελαγχολία, ἀντίδρασι».

Ἐκεῖνος ποὺ ἐμφορεῖται ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχει καὶ αὐτὸς τὴ γνώσι τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζει τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Τοῦ τὰ φανερώνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα». Εἶναι θεοφόρος. Ὁ Θεὸς ποὺ τοῦ ἔδωσε τὸ σθένος νὰ ἔλθῃ δωδεκάχρονος στὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ ἔστειλε μία ἀσθένεια. Ἀρρωσταίνει. Δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ. Βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ Πορφύριος, ὅταν τὸν γνώρισε στὴν Εὐβοία, ἐξεπλάγη καὶ τὸν χειροτόνησε ἱερέα 20 ἐτῶν, δίδοντάς του τὸ ὄνομα Πορφύριος.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος, ὅταν τὸν

γνώρισε τριαντατετράχρονο, ξεπλάγη και ζήτησε από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσάνθο να τον τοποθέτηση –αυτόν που είχε πάει μόνο στην πρώτη Δημοτικού–έφημερίο στην Πολυκλινική Αθηνών, στην Όμοιοια. Εκεί μένει 33 χρόνια (1940-1973). Γίνεται γνωστός ως μία αύρα του Πνεύματος και ένα θείο χαμό- γελο για όλο τον κουρασμένο κόσμο της περιοχής. Αγαπά και φωτίζει όλους, όπως ο Θεός ανατέλλει τον ήλιο «ἐπιπονηρούς και αγαθούς» (Ματθ. 5, 45). Δεν αποπαίρνει κανένα.

Παρηγορεί και αγιάζει τους πάντες. Φτάνει μέχρι και τον «οἶκο ἀνοχῆς» –όταν αγιάζε κατά τὰ Φῶτα. Δεν παραξενεύεται. Χαίρεται. Ψάλλει μ' ὅλη του τὴν καρδιά τὸ «Ὑν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε...». Καλεῖ και αὐτὰ τὰ πονεμένα πλάσματα νὰ φιλήσουν τὸν Σταυρὸ και νὰ παρηγορηθῇ «ἡ ψυχούλα τους ἡ ταλαιπωρημένη». Γίνεται γνωστός ως μία εὐλογία για όλους. Ἕνα ἀγγελικὸ πρόσωπο. Ἕνα θείο παιδί που παίζει. Μία εὐωδία που ἀπλώνεται και βρίσκει κάθε ψυχή. Εἶναι ἀγράμματος και πάνσοφος. Εἶναι ποιητὴς θεόπνευστος, λογοπλάστης και ἀνθρωποπλάστης. Λέει: Πρέπει νὰ εἶσαι ποιητής, γιὰ νὰ γίνης χριστιανός. Ὁ Χριστὸς χοντροκομμένες ψυχές δὲν τὶς δέχεται. Λέει: Ὅλα τὰ ἐβλεπα, τὰ γνώριζα ἀλλὰ δὲν μιλοῦσα.

Μιλοῦσε διακριτικά, ὅταν και ὅσο χρειάζοταν, γιὰ νὰ δώση κουράγιο στὸν ἄλλο, τὸν πονεμένο και ἄρρωστο. Νὰ τοῦ πῇ πόσο ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Μιλοῦσε ἐλεύθερα. Καὶ σοῦ μετέδιδε τὴν παιδικότητα τοῦ Παραδείσου που εἶχε μέσα του. Ἐλεγε ὅ,τι σκεφτόταν και ὅ,τι εἶχε κάνει: ἤθελε νὰ μάθῃ ἀρμόνιο • εἶχε φτιάξει ἕνα πρωτόγονο ραδιόφωνο που δούλευε ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο. Καὶ σὲ βοηθοῦσε νὰ πῇς και σὺ ὅ,τι σκεφτόσουν. Ἡ ἐξομολόγησι σ' αὐτὸν γινόταν σὰν μία φιλικὴ συζήτησι. Ἦταν ἕνα παιδί τοῦ Θεοῦ μέχρι τέλους. Σοῦ παρουσιαζόταν ὅπως ἦταν. Δὲν σοῦ πα- ρίστανε φτιαχτὰ τὸν ἅγιο και τὸν ἄψογο. Δὲν φοβόταν τὴν πραγματικότητα. Δὲν ἤθελε νὰ δοξασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἦθελε νὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, που «βρέχει ἐπὶ δικαίους και ἀδίκους» (Ματθ. 5, 45). Αὐτὸς ἦταν ὁ π. Πορφύριος, που ἐκοιμήθη τὸ 1991 στὸ κελλὶ που ἐκάρη μοναχός. Ἦταν μία φωτεινὴ παρουσία ἀλήθειας και παρακλήσεως, γιατί μᾶς μετέδωσε δωρεάν τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ που εἶχε μέσα του. Δὲν μᾶς διαφήμιζε τὶς ἀρετὲς και τὸ ἄψογο τῆς ζωῆς του. Ἄν ὁ π. Πορφύριος ἔμενε στὰ χαρίσματα και μ' αὐτὰ ἤθελε νὰ δοξασθῇ ὡς χαρισματοῦχος και νὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμο μὲ τὶς θαυματουργίες του, θὰ γινόταν ἴσως μιά Ἀθανασία τοῦ Αἰγάλεω ἢ κάποιος παρόμοιος ψευδοπροφήτης ἀπὸ τοὺς πολλοὺς που ταλαιπωροῦν τὸν κόσμο. Τώρα εἶναι ὁ γέρον Πορφύριος, τὸ ἀχάραχτο δια-

μάντι, τὸ χαμογελαστὸ παιδί τοῦ Θεοῦ, που δώχνει τὸν ζόφο τῆς κολάσεως και τῆς κατήφειας • βοηθᾷ «νὰ αἰσθανθῇ ὁ κόσμος τὸ ἀγκάλιασμα που κάνει ὁ Χριστὸς σὲ ὅλους μας».

Πάει πέρα ἀπὸ τὰ χαρίσματα. Εἶναι θεοφόρος και θεοκίνητος. Εἶναι σοφὸς και ἥρεμος. Ἐχει τὴν χαρὰ και τὴν ἀπλότητα τοῦ παιδιοῦ τοῦ Θεοῦ. Δὲν ταράζεται ἀτομικά. Δὲν κραυγάζει ποτὲ μεταδίδοντας τὴν κρυάδα που προκαλεῖ ὁ πλανεμένος και ψευδοπροφήτης «ὡς ἰδίαν ἔχων φρόνησιν» (πρβλ. ἀπ. 2).

Εἶναι γαλίνιος. Μιλᾷ «ἥρεμα, ἀπλὰ και ἀπαλά». Χωρὶς ἀνθρώπινους ἐκνευρισμούς • μεταφέρει τὴ βεβαιότητα τῆς πίστεως. Μὲ ἕνα χαμόγελο οὐράνιο ὅλα τακτοποιοῦνται. Ἀθόρυβα και ἀναίμακτα καταστρέφεται ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Τὰ πάθη μεταβάλλονται, μεταμορφώνονται σὲ δυνάμεις ὑπηρετικὲς τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν πνευματικὴ του προκοπὴ και σωτηρία. Ζῇ και ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ταπεινὴ εἶναι ἡ καρδιά τῆς ψυχῆς. Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι κουταμάρα και ἀρρώστια που ζαλίζει τὸν ἄνθρωπο και τὸν ὀδηγεῖ στὴν πλάνη. Εἶπε: Ὅταν φύγω, θὰ εἶμαι πιὸ πολὺ μαζί σας. Καὶ ἔτσι εἶναι.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο:
Τὸ κάλλος θὰ σώσῃ τὸν κόσμο,
ἐκδ. Ἱ. Μ. Ἰβήρων, Ἀγ. Ὄρος

«Παχεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίκτει νόον»

Δέν γίνεστε ἅγιοι κυνηγώντας τὸ κακό. Ἄστε τὸ κακό. Νὰ κοιτάξετε πρὸς τὸν Χριστὸ κι αὐτὸ θὰ σᾶς σώσει. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει ἅγιο τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία πρὸς τὸν Χριστό, ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ, δὲν μπορεῖ, δὲν μπορεῖ... Καὶ προσπαθεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάνει ἀσκήσεις, νὰ κάνει τέτοια πράγματα καὶ νὰ καταπονεῖ τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κανεὶς ἀσκητὴς δὲν ἀγίασε χωρὶς ἀσκήσεις. Κανεὶς δὲν μπόρεσε ν' ἀνέλθει στὴν πνευματικότητα χωρὶς ν' ἀσκηθεῖ. Πρέπει νὰ γίνονται ἀσκήσεις. Ἀσκησι εἶναι οἱ μετάνοιες, οἱ ἀγρυπνίες κ.λπ., ἀλλὰ ὄχι μὲ βία. Ὅλα νὰ γίνονται μὲ χαρὰ. Δὲν εἶναι οἱ μετάνοιες ποὺ θὰ κάνουμε, δὲν εἶναι οἱ προσευχές, εἶναι τὸ δόσιμο, ὁ ἔρω-
τας γιὰ τὸν Χριστό, γιὰ τὰ πνευμα-
τικά. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ τὰ κάνουνε αὐτὰ ὄχι γιὰ τὸν Θεὸ ἀλλὰ γιὰ ἄσκησι, γιὰ ὠφέλεια σωματική. Ὅμως οἱ πνευματι-
κοὶ ἄνθρωποι τὸ κάνουνε γιὰ ψυχικὴ ὠφέλεια, γιὰ τὸν Θεό. Ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ὠφελεῖται πολὺ, δὲν ἀρρωσταίνει. Πολλὰ καλὰ ἔρχονται.

Μέσα στὴν ἄσκησι, τὶς μετάνοιες, τὶς ἀγρυπνίες καὶ τὶς ἄλλες κακουχίες εἶναι καὶ ἡ νηστεία. «Πα-
χεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίκτει νόον».
Ἐγὼ τὸ γνωρίζω αὐτὸ ἀπ' τοὺς Πατέρες.

Ὅλα τὰ πατερικὰ βιβλία μιλοῦν γιὰ τὴ νηστεία. Οἱ Πατέρες τονίζουν νὰ μὴν τρῶμε δυσκολοχώνευτα φαγητὰ ἢ λιπαρὰ καὶ παχιά, γιὰτὶ κάνουν κακὸ στὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ στὴν ψυχὴ. Λένε ὅτι τὸ προβάτακι τρώει τὰ χορταράκια τῆς γῆς κι εἶναι τόσο ἥσυχο. Εἶδατε ποὺ λένε, «σὰν τὸ πρόβατο». Ἐνῶ ὁ σκύλος ἢ ἡ γάτα κι ὅλ' αὐτὰ τὰ σαρκοφάγα εἶναι ὅλα τους ἄγρια ζῶα. Τὸ κρέας κάνει κακὸ στὸν ἄνθρωπο. Κά-
νουν καλὸ τὰ χόρτα, τὰ φρούτα κ.λπ. Γι' αὐτὸ οἱ Πατέρες μιλοῦν γιὰ νηστεία καὶ κατακρίνουν τὴν πολυφαγία καὶ τὴν ἥδονὴ ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς μὲ τὰ φαγητὰ τὰ πλούσια. Νὰ εἶναι πιὸ ἀπλὰ τὰ φα-
γητὰ μας. Νὰ μὴν ἀσχολούμαστε τόσο πολὺ μ' αὐτά.

Δὲν εἶναι τὸ φαγητό, δὲν εἶναι οἱ καλὲς συνθῆκες διαβίωσης, ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν καλὴ ὑγεία. Εἶναι ἡ ἀγία ζωὴ, ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ξέρω γιὰ ἀσκητὲς ποὺ νηστεύανε πολὺ καὶ δὲν εἶχανε καμιά ἀρρώ-
στια. Δὲν κινδυνεύει νὰ πάθει κανεὶς τίποτε ἀπ' τὴ νηστεία. Κανεὶς δὲν ἔχει ἀρρωστήσει ἀπ' τὴ νηστεία. Πιὸ πολὺ ἀρρωσταίνουν ἐκεῖνοι ποὺ τρῶνε κρέατα κι αὐγὰ καὶ γάλατα, παρὰ ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι λιτοδί-
ατοι. Εἶναι παρατηρημένο αὐτό. Νὰ τὸ πάρουμε καὶ

ἀπὸ τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη· τώρα τὸ συνιστᾷ αὐτὸ τὸ πράγμα. Οἱ νηστευτὲς νηστεύουν καὶ δὲν παθαίνουν τίποτε· ὄχι ἀπλῶς δὲν παθαίνουν, ἀλλὰ θεραπεύο-
νται ἀπὸ ἀρρώστιας.

Γιὰ νὰ τὰ κάνετε ὁμως αὐτά, πρέπει νὰ ἔχετε πίστη. Ἀλλιῶς σᾶς πιάνει λιγούρα. Ἡ νηστεία εἶναι καὶ ζήτημα πίστεως. Δὲν παθαίνετε μ' αὐτὴν κακό, ὅταν τὸ χωνέψετε καλὰ τὸ φαγητό σας. Οἱ ἀσκητὲς μεταποιοῦν τὸν ἀέρα σὲ λεύκωμα καὶ δὲν τοὺς πει-
ράζει ἡ νηστεία. Ὅταν ἔχετε τὸν ἔρωτα στὸ θεῖον, μπορεῖτε νὰ νηστεύετε μὲ εὐχαρίστησι κι ὅλα εἶναι εὐκόλα· ἀλλιῶς σᾶς φαίνονται ὅλα βουνό. Ὅποιοι ἔδωσαν τὴν καρδιά τους στὸν Χριστὸ καὶ μὲ
θερμὴ ἀγάπη ἔλεγαν τὴν εὐχὴ κυριάρχη-
σαν καὶ νίκησαν τὴ λαίμαργία καὶ τὴν
ἐλλειψη ἐγκράτειας.

Ὑπάρχουν σήμερα πολλοὶ ἄν-
θρωποι, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ
νηστεύουν μιὰ μέρα καὶ τώρα
ζοῦν μὲ χορτοφαγία, ὄχι γιὰ
λόγους θρησκευτικούς, ἀπλῶς
γιὰτὶ πίστεψαν ὅτι αὐτὸ θὰ κά-
νει καλὸ στὴν ὑγεία τους. Ἀλλὰ
πρέπει νὰ τὸ πιστέψεις, ὅτι δὲν
πρόκειται νὰ πάθεις τίποτε, ποὺ
δὲν τρώεις κρέας. Ὅταν ὁ ἄνθρω-
πος βέβαια εἶναι ἀσθενής, δὲν εἶ-
ναι ἁμαρτία νὰ φάει πρὸς στήριξιν
τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ φαγητὰ μὴ νηστή-
σιμα. Τὸ ἀλάτι χρειάζε-
ται στὸν ὁργανι-
σμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει μιὰ φήμη ὅτι τὸ ἀλάτι
κάνει κακό. Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτό. Εἶναι στοιχεῖο
ποὺ χρειάζεται. Καὶ εἶναι ὀρισμένοι μάλιστα ποὺ τὸ
ἔχουν πολὺ ἀνάγκη. Ἄλλοι δὲν τὸ ἔχουν ἀνάγκη, ἐνῶ
κάποιους τοὺς πειράζει. Εἶναι ζήτημα ἰχνοστοιχείων
τοῦ ὁργανισμοῦ. Χρειάζεται μικροβιολογικὴ ἐξέτασι.

Ἐγὼ τί ὄνειρα ἔχω! Γιὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος δηλαδὴ.
Παρήγγειλα σιτάρι, γιὰ ν' ἀλέθουμε, νὰ φτιάχνουμε
ψωμὶ σταρίσιο. Καὶ σκέφτομαι νὰ πάρουμε διάφορα
ὄσπρια καὶ νὰ τ' ἀλέθουμε καὶ νὰ τ' ἀνακατώνουμε,
σιτάρι μὲ ρύζι, σόγια, σογιάλευρο μὲ φακὲς κ.λπ. Κι
ἔπειτα ἔχουμε καὶ τὰ κολοκύθια καὶ τὶς ντομάτες
καὶ τὶς πατάτες κι ὅλα τ' ἄλλα χορταρικά. Καὶ μὲ
τὸν πατέρα Ἡσύχιο εἶχαμε ἓνα ὄνειρο. Μιὰ φορὰ
λέγαμε νὰ πᾶμε νὰ γίνουμε ἐρημίτες κάπου καὶ νὰ
σπεύρουμε σιτάρι καὶ νὰ τὸ μουσκεύουμε καὶ νὰ τὸ
τρῶμε. Μήπως ὁ Μέγας Βασίλειος ἐκεῖ, στὴν ἔρημο,
ἔτσι δὲν ἔκανε; Ἀλλὰ τώρα ἐμᾶς μᾶς κακοφαίνεται.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον Βίος καὶ Λόγοι,
ἐκδ. Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς, Χανιά.

Ἡ προσευχή, ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ μεταβάλλει τὴν κατάθλιψη καὶ τὴ γυρίζει σὲ χαρά

Ἡ προσευχή, ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ μεταβάλλει τὴν κατάθλιψη καὶ τὴ γυρίζει σὲ χαρά. Συμβαίνει πολλές φορές σήμερα ὁ ἄνθρωπος νὰ αἰσθάνεται θλίψη, ἀπελπισία, νωθρότητα, τεμπελιά, ἀκηδία κι ὅλα τὰ σατανικά· νὰ εἶναι θλιμμένος, νὰ κλαίει, νὰ μελαγχολεῖ· νὰ μὴ δίνει σημασία στὴν οἰκογένειά του, νὰ ξοδεύει ἕνα σωρὸ χρήματα στοὺς ψυχαναλυτές, γιὰ νὰ πάρει φάρμακα. Αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι τὰ λένε «ἀνασφάλεια». Ἡ θρησκεία μας πιστεύει ὅτι αὐτὰ εἶναι πειρασμικά πράγματα. Ὁ πόνος εἶναι μιὰ ψυχικὴ δύναμη ποὺ ὁ Θεὸς τὴν ἔβαλε μέσα μας, μὲ προορισμὸ νὰ κάνει τὸ καλὸ, τὴν ἀγάπην, τὴ χαρὰ, τὴν προσευχή. Ἀντ' αὐτοῦ, ὁ διάβολος καταφέρει καὶ παίρνει τὴν ψυχικὴ αὐτὴ δύναμη ἀπὸ τὴν μπαταρία τῆς ψυχῆς μας καὶ τὴ μεταχειρίζεται γιὰ τὸ κακὸ, τὴν κάνει κατάθλιψη καὶ φέρνει τὴν ψυχὴ στὴ νωθρότητα καὶ στὴν ἀκηδία. Βασανίζει τὸν ἄνθρωπο, τὸν κάνει αἰχμάλωτό του, τὸν ἀρρωσταίνει ψυχικά.

Υπάρχει ἕνα μυστικό· νὰ μεταβάλετε τὴν σατανικὴ ἐνέργεια σὲ καλή. Εἶναι δύσκολο καὶ χρειάζεται καὶ κάποια προετοιμασία. Προετοιμασία εἶναι ἡ ταπείνωση. Μὲ τὴν ταπείνωση ἀποσπάτε τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Δίνετε στὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, στὴ λατρεία Του, στὴν προσευχή. Ἀλλὰ κι ὅλα ἂν τὰ κάνετε, τίποτε δὲν ἔχετε καταφέρει, ἂν δὲν ἔχετε ἀποκτήσει ταπείνωση. Ὅλα τὰ κακὰ αἰσθήματα, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπελπισία, ἡ ἀπογοήτευση, ποὺ πάνε νὰ κυριεύσουν τὴν ψυχὴ, φεύγουν μὲ τὴν ταπείνωση. Αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει ταπείνωση, ὁ ἐγωιστής, δὲν θέλει νὰ τοῦ κόψεις τὸ θέλημα, νὰ τὸν θίξεις, νὰ τοῦ κάνεις ὑποδείξεις. Στενοχωρεῖται, νευριάζει, ἐπαναστατεῖ, ἀντιδρᾷ, τὸν κυριεύει ἡ κατάθλιψη.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ θεραπεύεται μὲ τὴν χάρι. Πρέπει ἡ ψυχὴ νὰ στραφεῖ στὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ἡ θεραπεία θὰ γίνῃ μὲ τὸ ν' ἀγαπήσῃ τὸν Θεὸ μὲ λαχτάρια. Πολλοὶ ἅγιοί μας μετέτρεψαν τὴν κατάθλιψη σὲ χαρὰ μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστό. Παίρνανε δηλαδὴ αὐτὴ τὴν ψυχικὴ δύναμη, ποὺ ἤθελε νὰ τὴ συντρίψει ὁ διάβολος, καὶ τὴ δίνανε στὸν Θεὸ καὶ τὴ μεταβάλλανε σὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. Ἡ προσευχή, ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ μεταβάλλει σιγά-σιγὰ τὴν κατάθλιψη καὶ τὴ γυρίζει σὲ χαρὰ, διότι ἐπιδρᾷ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ ἔχεις τὴ δύναμη, ὥστε ν' ἀποσπάσεις τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ σὲ βοηθᾷ νὰ ἐνωθεῖς μαζί Του. Χρειάζεται

τέχνη. Ὅταν δοθεῖς στὸν Θεὸ καὶ γίνεις ἕνα μαζί Του, θὰ ξεχάσεις τὸ κακὸ πνεῦμα, ποὺ σὲ τραβοῦσε ἀπὸ πίσω, κι ἐκεῖνο ἔτσι περιφρονημένο θὰ φύγει. Στὴ συνέχεια, ὅσο θ' ἀφοσιώνεσαι στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τόσο δὲν θὰ κοιτάξεις πίσω σου, γιὰ νὰ δεῖς αὐτὸν ποὺ σὲ τραβάει. Ὅταν σ' ἐλκύσει ἡ χάρις, ἐνώνεσαι μὲ τὸν Θεό. Κι ὅταν ἐνωθεῖς μὲ τὸν Θεὸ καὶ δοθεῖς σ' Ἐκεῖνον, πάνε ὅλα τ' ἄλλα, τὰ ξεχνᾷς καὶ σώζεσαι.

Ἡ μεγάλη τέχνη, λοιπόν, τὸ μεγάλο μυστικό, γιὰ ν' ἀπαλλαγεῖς ἀπ' τὴν κατάθλιψη καὶ ὅλα τ' ἀρνητικά, εἶναι νὰ δοθεῖς στὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα πράγμα ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὸν καταθλιπτικό εἶναι καὶ ἡ ἐργασία, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ. Ὁ κήπος, τὰ φυτὰ, τὰ λουλούδια, τὰ δέντρα, ἡ ἐξοχή, ὁ περίπατος στὴν ὑπαίθρο, ἡ πορεία, ὅλ' αὐτὰ, βγάζουν τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὴν ἀδράνεια καὶ τοῦ δημιουργοῦν ἄλλα ἐνδιαφέροντα. Ἐπιδρῶν σὰν φάρμακα. Ἡ ἀσχολία μὲ τὴν τέχνη, τὴ μουσικὴ κ.λπ. κάνουν πολὺ καλὸ. Σ' ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ δίνω τὴ μεγαλύτερη σημασία εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὴ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, γιὰ τὶς ἀκολουθίες. Μελετώντας τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, θεραπεύεται κανεὶς χωρὶς νὰ τὸ καταλάβει.

Νὰ σᾶς διηγηθῶ γιὰ μιὰ κοπέλα, ποὺ ἦλθε σ' ἐμένανε τὸν ταπεινὸ. Ἔπασχε ἀπὸ φοβερὴν κατάθλιψη. Δὲν κατάφερε κάτι μὲ τὰ φάρμακα. Παράτησε τὰ πάντα, τὴ δουλειάν, τὸ σπίτι τῆς, τὶς ἀπασχολήσεις τῆς. Κι ἐγὼ τῆς εἶπα αὐτὰ ποὺ ξέρω. Τῆς εἶπα γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ποὺ αἱμάλωτίζει τὴν ψυχὴ, διότι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ γεμίζει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἀλλάζει. Τῆς ἐξήγησα ὅτι εἶναι δαμονικὴ αὐτὴ ἡ δύναμη ποὺ καταλαμβάνει τὴν ψυχὴ καὶ μεταβάλλει τὴν ψυχικὴ δύναμη σὲ κατάθλιψη, τὴ ρίχνει κάτω, τὴ βασανίζει καὶ τὴν ἀχρηστεύει. Τὴν συμβούλευσα ν' ἀσχολεῖται μὲ διάφορες ἀπασχολήσεις, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, μὲ τὴ μουσικὴ ποὺ τῆς ἄρεσε πρῶτα κ.λπ. Τόνισα, ὅμως, περισσότερο τὴ στροφὴ καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς τὸν Χριστό. Τῆς εἶπα ἀκόμη ὅτι μέσα στὴν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει θεραπεία μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν προσευχή, ἀλλὰ ποὺ θὰ γίνεταί μὲ λαχτάρια.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς θεραπείας. Αὐτὰ δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον:

Βίος καὶ Λόγοι, ἐκδ. Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς, Χανιά.

«Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6,2)

Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Κάθε ἡμέρα καὶ κάθε ἑορτὴ εἶναι γιὰ τὸ Χριστιανὸ ἡμέρα σωτηρίας. Ὅμως, ἰδιαίτερος ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μᾶς ὑποβάλλει νὰ γίνουμε πὶο πρόθυμοι στὰ ἀγωνίσματα τῆς ἀρετῆς. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία μὲ πολλὴ πνευματικὴ σοφία ὄρισε τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού προμηνύεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου καὶ τὶς Κυριακὲς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, τοῦ Ἀσώτου, τῶν Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, ὡς περίοδο προετοιμασίας, προκειμένου νὰ ἐορτάσουμε ἀξίως τὰ Ἅγια Πάθη καὶ τὴν Λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπιπλέον καὶ ὡς μία περίοδο ἐντονώτερου ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀληθινὴ προσωπικὴ μας ἀνάσταση ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν παθῶν.

Σκιρτᾶ, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἀκούγοντας ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ Τριωδίου τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σαλπίζει διὰ τῆς ὑμολογίας, νὰ βοᾷ καὶ νὰ λέγει: «*Μὴ προσευξόμεθα Φαρισαϊκῶς ἀδελφοί*» καὶ «*Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν*» καὶ μαθαίνει περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ ἀπλότητος.

Χαίρεται καὶ γεμίζει ἀπὸ ἐλπίδα τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου μὲ τὸ κάθισμα τῆς γ' ὥδης τοῦ Κανόνος: «*Ἀγκάλας πατρικῶς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον*» καὶ τὴν ἀπόλυτὴ συγχώρησι τοῦ υἱοῦ καὶ τὴν πατρικὴ ἀγκαλιὰ τοῦ Οὐράνιου Πατέρα.

Συγκλονίζεται ἡ εὐσεβὴς ψυχὴ μὲ τὴ μνήμη τῆς ἀδεκάστου Κρίσεως τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ὁπότε καὶ τίποτε πλέον δὲν ἔχει ἀξία στὴ ζωὴ μας, παρὰ μόνο τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἔργα ἀγάπης πρὸς τὸ συνάνθρωπό μας ἀλλὰ καὶ ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς.

Τέλος, φιλοτιμεῖται ὁ πιστὸς ἄνθρωπος μὲ τὴ μνήμη τοῦ Παραδείσου καὶ τὸ Θρῆνο τοῦ Ἀδὰμ γιὰ τὴν ἔξωσή του, μόλις μία ἡμέρα πρὶν τὴν ἑναρξὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς: «*πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ*» (Ρωμ. 3,23). Ἀλλὰ καὶ ὁ στόχος εἶναι ὑψηλός, διότι, πρέπει νὰ γυρίσουμε στὴν αἰώνια μακαριότητα διὰ τῆς ὑπακοῆς καὶ διὰ τῆς νηστείας πού θὰ ἀκολουθήσει, χρησιμοποιώντας ἀντίδοτα φάρμακα κατὰ τοῦ μολυσματικοῦ ἰοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὸν πρῶτο Κατανυκτικὸ Ἑσπερινό, τελεῖται ἡ ἀλλολοσυγχώρησι τῶν πιστῶν ἀνθρώπων, ἔτσι ὥστε ἡ νηστεία ἀπὸ τὶς τροφὲς νὰ ἔχει καρπὸ, καθὼς συνδυάζει τὴ συνδιαλλαγὴ καὶ τὴ φιλαδελφία. Δὲν προχωροῦμε ποτὲ σὲ προσευχὴ καὶ νηστεία ἂν δὲν

ἔχει προηγηθεῖ ἡ συγχώρησι, πού χαρακτηρίζει τὸν Ἀληθινὸ Θεὸ, τὸν Τριαδικὸ μας Θεό.

Ἐχοντας ὡς βάσεις αὐτὲς τὶς προτροπὲς καὶ ὑπομνήσεις τῆς Ἐκκλησίας, εἰσερχόμεθα στὸ τεσσαρακονθήμερο στάδιο τῶν ἀρετῶν. Μὲ φρόνημα ταπεινό, μὲ συντριβὴ γιὰ τὰ πρότερα ἀμαρτήματα καὶ μὲ διάθεσι ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Πατέρα, μὲ φόβο γιὰ τὸ ἄδηλο τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης ἐπικαίρου ζωῆς καὶ μὲ νοσταλγία γιὰ τὴν ἀπόλαυσι τῆς δωρεᾶς τῆς θεώσεως, ἀρχίζουμε τὴ νηστεία ψάλλοντας: «*Ἐλίλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας*» (Δευτέρα Α' Νηστείων).

Ἡ βία γιὰ τὴν ἐκούσια στέρνησι καὶ αὐτῆς τῆς φυσιολογικῆς τροφῆς συνοδεύεται καὶ μὲ ἄλλα παλαιάσματα, ὅπως τὸ ἀγόνισμα στὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἐλεημοσύνη. Αὐτὲς οἱ βασικὲς διατάξεις τοῦ τυπικοῦ τῶν ἡμερῶν δίνουν οὐσιαστικά το μῆνυμα γιὰ τὸ ἀγόνισμα τῆς μετάνοιας. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ περιεχόμενο τῶν πολλῶν κατανυκτικῶν ὕμνων καὶ τῶν πολλῶν περισσοτέρων ἀναγνωσμάτων. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὀρίζεται ἀνάγνωσι στὸν Ἅγιον Ἐφραίμ τὸν Σύρο, πού εἶναι κατ' ἐξοχὴν προτρεπτικὸς σὲ μετάνοια.

Στὸν ἴδιο σκοπὸ συντρέχουν καὶ τὰ ἀνεπανάληπτα σὲ χάρι τρωπάρια, πού ψάλλονται στὸν Ὅρθρο ὅλων τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς: «*Τῆς μετάνοιας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα...*», «*Τῆς σωτηρίας εὐθύνόν μοι τρίβους Θεοτόκε...*», καὶ ἐπίσης τὸ ἰδιόμελον «*Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως...*».

Οἱ προτροπὲς γιὰ μετάνοια δὲν σταματοῦν, καθὼς ἡ Ἐκκλησία κορυφώνει τὸν περὶ μετάνοιας λόγῳ μὲ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τὴ διήγησι περὶ τοῦ Βίου τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιαίτερη μέριμνα νὰ ἐορτάζονται κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Τεσσαρακοστῆς τρεῖς κορυφαῖες μορφὲς τοῦ Μοναχισμοῦ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος καὶ ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, εἶναι ἐνδεικτικὴ τοῦ κλίματος τῆς μετάνοιας, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ὀρθὴ πίστη. Πράγματα πού ἡ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νὰ καλλιεργήσει καὶ νὰ διαφυλάξει.

Τὸ μέγεθος τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ τοῦ σωτηριώδους πάθους δὲν ἀφήνει ἀσυγκίνητο κανένα. Ἡ πίστη τῶν Πατέρων μας καὶ ἡ Παράδοσί μας ζοῦν στὴ ψυχὴ τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ἰδίως τὸ διάστημα τοῦτο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ κορυφώνονται

κατὰ τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται κάθε χρόνο πρὸς σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Ὁ Κύριος ἐνσταλάζει στὶς πάσχουσες καρδιές μας τὸ θεῖο βάλσαμό Του καὶ κατακαίει τὴ θλίψη μας μέσα ἀπὸ τὴ δική Του προσωπικὴ κένωση. Πρὸς τί τέτοια θυσία Ἐκείνου ποὺ κρατεῖ στὰ χέρια Του τὸ σύμπαν; «Ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον» λέγει τὸ πρῶτο κάθισμα τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Δευτέρας. Μήπως εἶχε ἀνάγκη ὁ Θεὸς τὸ πλάσμα Του ἢ μήπως ἀπὸ ἀγάπη ἤλθε πρὸς αὐτό; Δὲν πρέπει καὶ ἐμεῖς νὰ ὑπομένουμε τὶς ἐλάχιστες συγκριτικὲς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς ὡς μμπτές Του;

Συχνὲς καὶ ἀλλεπάλληλες οἱ θλίψεις στὴ ζωὴ αὐτὴ καὶ ἐξ αἰτίας πάντοτε τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών μας, διότι ὁ Θεὸς πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε. Αναγκάζεται νὰ παραχωρήσει θλίψη σὲ μᾶς, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας σωζόμαστε. Εἶναι μικρὸς ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας καὶ τελευταίως οἱ ἡμέρες κολοβώνονται ὅλο καὶ περισσότερο, γιὰ νὰ μὴ ταλαιπωρούμαστε. Ἄς φιλοσοφήσουμε, μᾶς προτρέπει ἡ ὑμνολογία μας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἔρχεται. «Ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται» (Πράξ. 14,22).

Μᾶς καλεῖ ὁ Χριστὸς νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸν κακὸ ἑαυτοῦ μας, νὰ λάβουμε τὸ σταυρὸ μας καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε μόνο μὲ τὴν ἐλευθερὴ βούλησή μας, γιὰ νὰ γίνουμε καὶ νὰ παραμείνουμε ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Πλασθήκαμε ἐλεύθεροι, ἀλλὰ μὲ μία συνεχῇ τάση ὑποδουλώσεως μετὰ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα καὶ, ἐπομένως, «Ἐγκεῖται ἡ διάνοιά μας ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος ἡμῶν». Ἄν μείνουμε πιστοὶ στὸ λόγο τοῦ Κυρίου καὶ γνωρίσουμε τὴν Ἀλήθεια, τότε αὐτὴ θὰ μᾶς ἐλευθερώσει (Ἰω. 8,31-32), ὁπότε θὰ φτάσουμε νὰ ποῦμε τὸ Παῦλειο: «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστὸς» (Γαλ. 2,20).

Πόσες φορὲς πλανώμεθα ὅτι εἴμαστε ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἀκοῦμε τὶς ἐντολές Του καὶ τὶς μαθαίνουμε, ἀπέχουμε ὅμως ἀπὸ τὸ νὰ μορφώσουμε τὸν ἑαυτὸ μας σύμφωνα μὲ αὐτές; «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου» λέγει ὁ Δαυΐδ (Ψάλμ. 50,12), κάτι ποὺ ἀπέχει ἴσως ἀπὸ ἐμᾶς. Μόνο ἂν συναρμόσουμε τὴ ζωὴ μας μὲ τὸ Χριστὸ καὶ ζήσουμε τὴ σταυροαναστάσιμή Του πορεία, θὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ διαβόλου, διὰ τῆς μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας, τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ κακοῦ μας ἑαυτοῦ.

Καὶ πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ μιλήσουμε γιὰ πνευματικὴ ζωὴ καὶ πορεία μέσα στὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, χωρὶς τὸ φιλόπληρο μυστήριον τῆς μετανοίας - ἐξομολογήσεως; Πόσες φορὲς δὲν ἀναφέρεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (βλ. Ἀριθμ. 5,6 - 7, Παροιμ. 28,13, Λευϊτικὸν 5,1 καὶ 5,24-25,) ἀλλὰ καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη (βλ. Ματθ. 3,5-6, Πράξ. 19,18, Ἀ' Ἰω. 1,19) ἀκόμη δὲ καὶ στοὺς Ἁγίους Πατέρες καὶ ἐκκλησιαστικούς συγγραφεῖς ἡ ἀνάγκη τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ; «Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα» (Ψάλμ. 50:6) ἅς ποῦμε ὅλοι μαζὶ μὲ τὸν Ψαλμωδὸ, ὡς τὸ ἀποκορύφωμα τῶν προσευχῶν μας.

Τί εἶναι ἡ ζωὴ μας; Μία συνεχὴς μετάνοια, διότι καὶ μία στιγμὴ νὰ ζούσαμε πάνω στὴ γῆ, θὰ εἴχαμε ἁμαρτήσει, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει ἢ ἀγνοίᾳ. Τακτοποιεῖται καὶ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς ὁ ἐξομολογούμενος μὲ τὴ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν ἀποκατάστασι τῆς σχέσεώς του μετὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ συνολικὴ πορεία μας καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς βλέπουμε νὰ ἐξελίσσεται παράλληλα μὲ τὸ Θεῖο Πάθος. Τὸ δράμα τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ του στὴν πρώτη κατοικία του, στὴν ἀληθινὴ καὶ «ποθεινὴν πατρίδα» (νεκρώσιμα εὐλογητάρια), τὸν Παράδεισο.

«Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε...» (Μάρκ. 10,39), μᾶς λέγει στὴ διάρκειά τῆς πορείας Του ὁ Χριστὸς. Τὸ ποτήριον τοῦ Πάθους, τὸ εὐχαριστιακὸ Ποτήριον, ἀλλὰ καὶ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ θείου Κηρύγματος, τὸ ὁποῖο εἶναι, κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, τὸ δεύτερο ἅγιον ποτήριον ποὺ ἔχουμε στὴν Ἐκκλησίᾳ μας.

Ὅποιος τρώει τὴ σάρκα τοῦ Κυρίου καὶ πίνει τὸ αἷμα Του θὰ ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ θὰ εἶναι ἐνωμένος μετ' Αὐτοῦ πάντοτε. Προσερχόμεθα δὲ κατόπιν προετοιμασίας γιὰ νὰ μετέχουμε ὅσο τὸ δυνατόν ἀξίως στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο, ἀλλὰ, ἂν θὰ νοιώσουμε τὴ Θεῖα Παρουσία ἢ ὄχι, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πόσον ποθοῦμε τὴν ἐνωσὶν μας μαζί Του. Ἡ κορυφαία πράξις τῆς ζωῆς μας εἶναι αὐτή, χωρὶς τὴν ὁποία κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σωθεῖ.

Βλέπουμε τὴν πορεία τοῦ Κυρίου μας καθ' ὅλη τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, τὸ κήρυγμά Του, τὰ θαύματά Του, τὴ βιοτή Του, τὴ μεγάλῃ Του ἀγάπῃ γιὰ μᾶς. Ἐμεῖς ἄραγε τί διδασκόμεθα ἀπὸ τέτοια ἀναστροφή; Πῶς φιλοξενοῦμε στὴν καρδιά μας τὸν Κύριο τῆς Δόξης;

Ἐφθασε ἡ ὥρα. Ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποία συντελεῖται ἡ καταλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, ἕνα γεγονὸς ποὺ τόσο περιέμενε ἡ ἀνθρωπότητα. Μὲ ποια λόγια νὰ περιγράψουμε τὸν ὑψηλὸ χαρακτήρα τῶν ἱερῶν τούτων στιγμῶν. Ἡ ἀφιξη τοῦ Χριστοῦ μετέβαλε τὰ πάντα. Ἀνοίγεται γιὰ ὅλους ἡ κλεισμένη πόρτα τοῦ Παραδείσου. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ λαμβάνει χώρα μὲ φοβερὸ μὲν τρόπο (Σταύρωση), ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς θυσίας τοῦ ἀθώου ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, παύει κάθε λύπη ἀπὸ τὴ ψυχὴ μας.

Ἐφθασε καὶ ἡ ὥρα τῆς δικῆς μας, τῆς προσωπικῆς μας καταλλαγῆς. «Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας». Ἄς ἀναλάβουμε τὶς πτέρυγες τῆς διανοίας μας καὶ ἅς ἀνέβουμε λίγο τὴ δική μας πορεία πρὸς τὸν Γολγοθᾶ, ποὺ ἐκφράζεται διὰ τῆς συγγνώμης καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως ἐν τῷ Ἁγίῳ Αὐτοῦ θελήματι, χωρὶς ἐγωϊσμοὺς καὶ κρατούμενα, πάντοτε στὴ βάση ποὺ ὁ ἴδιος ὑπέδειξε νὰ Τὸν πιστεύουμε.

Ἄς δοῦμε τὴν πορεία Του, ἅς συγχωρήσουμε αὐτοὺς ποὺ μᾶς στενοχώρησαν, ἅς δείξουμε σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια στὸ αἷμα Του, ποὺ χύνεται συνεχῶς γιὰ μᾶς καὶ θὰ χύνεται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἅς γίνουμε ἄξιοι τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ Εὐχαριστιακὴ νηστεία πρὸ τῆς Προηγιασμένης

† Ἰωάννου Μ. Φουντούλη

Ἡ τέλεση ἑσπερινῆς Προηγιασμένης κατὰ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, ἰδίως κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Τετάρτης, τείνει νὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους καὶ ἀποτελεῖ ἓνα παρήγορο φαινόμενο ἐπιστροφῆς στὴν ὀρθὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας μετὰ ἀπὸ αἰῶνες ἐφαρμογῆς μιᾶς «κατ' οἰκονομίαν» πρακτικῆς. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἐμπειρία ἔδειξε ὅτι, ὄχι μόνον τὸ πνεῦμα καὶ τὸ νόημα τῆς τελéseως τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων στὰ πλαίσια τῆς περιόδου τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς κινδυνεύει τελείως νὰ ἀφανισθεῖ μὲ τὴν μετάθεσίν της κατὰ τὶς πρωινὲς ὥρες, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ποικιλικὴ σκοπιμότητα εἶναι ἀνύπαρκτη. Οἱ ἡμέρες τῆς τελéseως τῆς εἶναι γιὰ ὅλους ἐργασίες καὶ οἱ πρωινὲς ὥρες ἐξυπηρετοῦν μόνον τοὺς συνταξιούχους. Ἀντιθέτως ἡ τέλεσὶς της κατὰ τὸ ἐσπέρας, στὴν ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ καταβολῆς φυσικὴ ὥρα τῆς τελéseως της, ὄχι μόνον ἐπαναφέρει τὰ πράγματα στὴν ὀρθὴ τους θέση, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὰ διευκολύνει τοὺς ἐργαζομένους καὶ μὴ ἐργαζομένους πιστοὺς νὰ μετάσχουν σ' αὐτή.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Προηγιασμένη δὲν εἶναι «λειτουργία» μὲ τὴν ἀκριβῆ καὶ εἰδικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου αὐτοῦ. Δὲν εἶναι δηλαδὴ τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας, προσφορὰ δώρων καὶ καθαγιασμός, «προσκομιδὴ» κατὰ τὴν ἀρχαία ἔννοια τοῦ ὅρου αὐτοῦ. Εἶναι προσφορὰ τῆς θείας κοινωνίας μέσα σὲ λειτουργικὰ πλαίσια κατὰ τὴν ἑσπερινὴ σύναξη. Γι' αὐτὸ καὶ σαφῶς διακρίνεται σὲ δύο μέρη, τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ μέχρι καὶ τὴν δευτέρα εὐχὴ τῶν πιστῶν (ὁ ἑσπερινὸς στὴν ἀρχαία ἀσματικὴ – ἐνοριακὴ του μορφή περιελάμβανε καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων καὶ δύο εὐχὲς τῶν πιστῶν) καὶ τὴν τάξη τῆς θείας κοινωνίας ἀπὸ τοῦ «*Νῦν αἱ δυνάμεις...*» καὶ ἔξης κατ' ἀκριβῆ μίμηση τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τῆς θείας λειτουργίας. Σκοπὸς τῆς τελéseως της δὲ δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ἡ διευκόλυνση τῶν χριστιανῶν νὰ προσέλθουν στὴν θεία κοινωνία, ὄχι μόνον κατὰ τὰ Σάββατα καὶ τὶς Κυριακὲς τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὶς ὁποῖες τελεῖται ἡ «τελεία» θεία λειτουργία, ἀλλὰ καὶ ἐνδιαμέσως τῆς ἐβδομάδος, ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες, λόγῳ τοῦ πενήθιμου – κατανυκτικοῦ χαρακτῆρος τους, δὲν μπορεῖ νὰ τελεσθεῖ τὸ πασχάλιο μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας.

Ὁ ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης χρησιμοποιοῖ γιὰ τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τῆς συστάσεως τῆς Προηγιασμένης ἓνα πολὺ ἐκφραστικὸ ὄρο. Τὴν χαρακτηρίζει ὡς «ἐπινόηση» – ἐφεύρεση – τῶν ἁγίων πατέρων γιὰ τὴν παράκαμψη τοῦ ἀδιεξόδου. («*Ἡ Προηγιασμένη λειτουργία... εἶναι ταύτην πιστεύομεν ἐξαρχῆς γεγεννημένην δι' αὐτὴν τὴν νηστείαν, ὥστε πενήθειν καὶ μὴ ἐορτάζειν ἡμᾶς ἐν ταῖς τοῦ πέν-*

θους ἡμέραις... Ἦν οὖν πάλιν μὴ καθόλου ἀμέτοχος τῆς ἀπὸ τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων τυγχάνομεν χάριτος καὶ τοῦ διὰ τῶν ἱερῶν εὐχῶν ἰλασμοῦ, τοῦτο ἐπινενόηται τοῖς πατράσι. Καὶ περὶ μὲν τὴν ἐνάτην ὥραν ταύτην τελοῦμεν τὴν τελετήν, ἀποσφύζοντες τὸν ὅρον τῆς νηστείας, ἅπαξ πρὸς ἐσπέραν ἐσθίειν τετυπωμένου• ἀγιαζόμεθα δὲ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ὄψει τῶν ὀφθαλμῶν ἅμα τῷ νοῦ ὁρῶντες τὸν Κύριον κατεχόμενον ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ εἰς ἰλασμόν ἡμῶν προτιθέμενον καὶ μεταδιδόμενον τοῖς ἀξίοις τῆς αὐτοῦ κοινωνίας». Ἀπάντησις εἰς τὴν νε' ἐρώτησιν τοῦ Πενταπόλεως Γαβριὴλ). Βέβαια τὰ ἔθνη τῆς Ἐκκλησίας στὸ μεταξύ ἄλλαξαν πρὸς τὸ ἀμελέστερο. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ ἐγένε πρὸς τὸ καλύτερο καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστερο.

Ἡ πράξη ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ἔμεινε ἀμετακίνητη στὴν ἀρχαία παράδοση, ὄχι ἀπὸ συντηρητισμὸ καὶ ἀρτηριοσκληρωτικὴ τακτικὴ, ἀλλὰ γιατί στοχεύει στὸ ἴδιο ἰδεῶδες καὶ μᾶς καλεῖ σὲ ἐπιστροφή πρὸς αὐτό, ὅταν ξεπεραστοῦν, κατὰ ὅποιονδήποτε τρόπο καὶ σὲ ὅποιονδήποτε χρόνο, οἱ συνθήκες ποὺ προκάλεσαν τὴν χρῆση τῆς «οἰκονομίας». Ἔτσι ἐξακολουθεῖ νὰ τελεῖ τὴν Προηγιασμένη κάθε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς καὶ νὰ καλεῖ πρὸς κοινωνίαν ὄχι μόνον κατὰ τὰ Σάββατα καὶ τὶς Κυριακὲς ἀλλὰ καὶ ἐνδιαμέσως τῆς ἐβδομάδος.

Μὲ τὴν τέλεση τῆς Προηγιασμένης τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης ἐπιχειρεῖται, τρόπον τινά, μιὰ «ἀναπαλαίωση», μιὰ ἀποκατάσταση δηλαδὴ τῆς ἀρχαίας ὀρθῆς τάξεως. Ὁ ὅρος «ἀναπαλαίωση», κοσμικὸς τεχνικὸς ὅρος, νομίζω πὼς εἶναι πολὺ ἐκφραστικὸς, τόσο ὅσο καὶ ὁ ὅρος «ἐπινόηση» τοῦ ἁγίου Συμεῶν. Μ' αὐτὸν μπορούμε νὰ συνεννοηθοῦμε, γιατί εἶναι τοῦ συρροῦ. Γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ σωστὴ ἀναπαλαίωση χρειάζεται ὀρθὴ μελέτη, κόπος καὶ χρόνος καὶ δαπάνες πολὺ περισσότερες ἀπὸ ὅσο τὸ ἐξ ἀρχῆς κτίσιμο μιᾶς κατασκευῆς. Τί σημαίνει αὐτὸ γιὰ τὴν Προηγιασμένη τῆς Τετάρτης; Ὅτι ἡ ἀνιστόρηση τῆς ἀρχαίας καὶ ὀρθῆς τάξεως ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ μὲ τὴν ἀκρίβεια τῶν παλαιῶν ὀρθῶν προδιαγραφῶν. Κι αὐτὲς εἶναι δύο• ὅτι ἡ Προηγιασμένη δὲν εἶναι ἱερὸ θέαμα, ἀλλὰ πρόσκληση γιὰ προσέλευση στὴν θεία κοινωνία. Κοινωνία ὅμως ποὺ ἐντάσσεται στὰ πλαίσια καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς νηστείας τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς. Ἄλλως δὲν ἔχει νόημα ἡ προσπάθεια ἀποκαταστάσεώς της στὴν ὀρθὴ ὥρα τελéseως της. Κάλιστα οἱ χριστιανοὶ μας μποροῦν νὰ κοινωνήσουν κατὰ τὰ Σάββατα ἢ τὶς Κυριακὲς.

Ἄν θέλουν, καὶ πρέπει νὰ θέλουν, νὰ προσέλθουν στὴν θεία κοινωνία κατὰ τὴν ἑσπερινὴ Προηγιασμένη, ὀφείλουν νὰ τὴν ἐντάξουν στὰ πλαίσια τῶν ἀγωνισμάτων τῶν ἁγίων Νηστειῶν.

«Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ».

Μιά ἐνδιαφέρουσα εἰκαστική ἀπόδοση

Τοῦ Τρύφωνος Τσομπάνη
Ἐπικ. Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἡ εἰκόνα στὴν ὀρθόδοξη παράδοσή μας, εἶναι τέχνη λειτουργική, γιατί ἀφ' ἐνός βρίσκεται στὴ βάση τῆς λατρείας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἴδια ἡ εἰκόνα ἀποτελεῖ μέρος τῆς λατρείας. Ἔχουν γραφεῖ χιλιάδες σελίδες καὶ ἀπὸ τοὺς Πατέρες ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σύγχρονους μελετητὲς ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις, γιὰ τὸν διδακτικὸ χαρακτήρα τῆς εἰκόνας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν δύναμη τοῦ «λόγου» τῆς εἰκόνας¹. Ἐνός λόγου πού θὰ μπορούσε νὰ πάρει τὴ θέση τοῦ κηρύγματος στὴν ἐκκλησίā μας, γιατί ἔχει πολλὰ νὰ πει καὶ νὰ διδάξει στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Εὐχαριστία μιμεῖται τὸ γεγονός τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἐπαναλαμβάνοντας τὴ θεία οἰκονομία καὶ γίνεται τὸ μέσο καὶ ὁ τρόπος πού συνεχίζεται ἡ λυτρωτικὴ ἐνέργεια τοῦ Κυρίου μέσα στὸ χρόνο.

Ἡ εἰκόνα ἡ ὁποία εἶναι διάβαση καὶ «ὑπόμνημα καὶ ἐρμηνεία»², συμμετέχει καὶ βοηθᾷ ἐν αὐτὸν τὸν στόχο. Οἱ πιστοὶ μέσω τῶν εἰκόνων ἀποκαθιστοῦν τὴν ἐνότητα τῆς ὅλης ἐκκλησίας, ἐπίγειας καὶ ἐν οὐρανοῖς, σὲ μιὰ ἐσχατολογικὴ ἀναφορά, μὲ τελικὸ προορισμὸ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν³.

Κέντρο ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων «αὐτός ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τὴν τράπεζαν διακοσμήσας ἐκείνην, οὗτος ταύτην διακοσμεῖ καὶ νῦν»⁴, καὶ ὅπως χαρακτηριστικὰ σημειώνει ὁ Νικόλαος Καβάσιλας «αὐτός θῦμα, αὐτός ἱερεὺς, αὐτός θυσιαστήριον, αὐτός Θεός, αὐτός ἄνθρωπος, αὐτός βασιλεὺς, αὐτός πρόβατον, αὐτός ἄρνιον, αὐτός τὰ πάντα ἐν πάσιν, μὸσχος θυόμενος ἐκῶν καὶ αἰεὶ ζῶν καὶ διαμένων»⁵, ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς τὸν βιώνει ἡ ἐκκλησία σὲ κάθε λειτουργικὴ σύναξη, ὡς τὸν «προσφέροντα καὶ προσφερόμενον καὶ διαδιδόμενον»⁶.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ συνταρακτικὰ γιὰ τὴ σωτηρία μᾶς γεγονότα, ἔρχεται νὰ ἐκφράσει ἡ ζωγραφικὴ τέχνη, καὶ μὲ τὴ δύναμη τοῦ χρωστίρα της, ἀναλαμβάνει νὰ μιλήσει γιὰ γεγονότα πού «ὀφθαλμός οὐκ οἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη»⁷.

Ἡ ἱστορία τῆς εἰκόνας τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, εἶναι θέμα γνωστὸ καὶ ἐνδιαφέρον, ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι μᾶς εἰσάγει στὸ λειτουργικὸ περιεχόμενο τῆς τέχνης,

ἀλλὰ καὶ ἀναλύει διδακτικὰ τὰ περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν»⁸. Πολλοὶ ζωγράφοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἡ δὲ ὀρθόδοξη βυζαντινὴ παράδοση, ἔχει νὰ ἐπιδείξει καταπληκτικὰ δείγματα τῆς ἱστορίσεως τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, καὶ ἀναφερόμαστε σὲ παραστάσεις ὅπως τοῦ Θεοφάνη στὴ Μονὴ Σταυρονικήτα⁹, στὴ Λαύρα καὶ στὸν Ἀναπαυσά, τοῦ Φράγκου Κατελάνου στὴ Φιλανθρωπινῶν, ἀκόμα στὴ Μονὴ Ντίλιου¹⁰ στὸ Νησί τῶν Ἰωαννίνων, στὴ Μονὴ Βαρλαάμ, στὸ Μεγάλο Μετέωρο, στὴ Ρασιώτισσα τῆς Καστοριάς καὶ στὴ Μαυριώτισσα στὸν ἅγ. Ἰωάννη τὸν Θεολόγο¹¹ καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μνημεῖα τῆς πίστεως. Ἀπὸ φορητὲς εἰκόνες ξεχωρίζουμε τὴν παράσταση τοῦ Μιχαὴλ Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τὴν Κρήτη¹² καὶ τὴν παράσταση ἀπὸ τὴν εἰκόνα «ἐπὶ σοὶ χαίρει» τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν¹³. Ὅλες, λίγο ὡς πολὺ, ἀναπαράγουν τὴν Εὐαγγελικὴ διήγηση καὶ συνδέουν τὸ θέμα τῆς εἰκόνας, μὲ τὸν εὐχαριστιακὸ χαρακτήρα τοῦ θέματος, πού δηλώνεται μὲ τὴν κοινὴ Τράπεζα, τὴν εὐλογία καὶ τὴν κλάση τοῦ ἄρτου, τὸ κοινὸ ποτήριον, τὴν ἀγωνία τῶν μαθητῶν καὶ τὸ ψυχικὸ δράμα γιὰ τὴν ἐπικείμενη προδοσία, αὐτὴν τὴν ἴδια τὴν προδοσίā μὲ τὴν θετικὴ ἀνταπόκριση τοῦ Ἰούδα, καὶ βέβαια αὐτά, κατὰ ἐποχὴ καὶ ζωγράφον, ἔχουν τίς δικές τους διαφοροποιήσεις, πού μποροῦν νὰ ἀναφέρονται σὲ ζητήματα αἰσθητικῆς καὶ δομῆς τῆς παραστάσεως, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ τοπίου καὶ τῶν κτηρίων πού ἀναπαριστῶνται στὴν εἰκόνα, τὴν χρωματικὴ συνεισφορά τοῦ κάθε ζωγράφου καὶ τῆς κάθε ἐποχῆς. Ἡ δική μας εἰκόνα πού ἐπιλέξαμε νὰ παρουσιάσουμε ἔχει ἓνα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἀπόψεως εἰκαστικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἱστορίσεως.

Ἡ κλασικὴ ἱστορία τοῦ θέματος, κυρίως ἀκολουθεῖ τὴν περιγραφὴ καὶ προτροπὴ τοῦ Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνά πού γράφει: «Στίτι καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα μὲ ψωμία καὶ σκουτέλια μὲ φαγητὰ καὶ κανάτι μὲ κρασί καὶ ποτήρι καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἀπὸ τὸ ἀριστερόν μέρος ὁ Ἰωάννης κείμενος εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὸ δεξιόν μέρος ὁ Ἰούδας, ἀπλώνων τὸ χεῖρι του εἰς τὸ σκουτέλι καὶ βλέ-

1. βλ. Τ.Τσομπάνη, Λόγος ἐν ἀήχῳ φωνῇ, εἰκόνα καὶ κήρυγμα, στὸν τόμο Γηθόσυνον σέβασμα, ἀντίσωρο τιμῆς καὶ ἀγάπης εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Λειτουργικῆς Ἰωάννην Φουντούλην, ἔκδ.Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη, 2013, σ.1985-2000.

2. Ἰω.Δαμασκηνοῦ, Πρὸς τοὺς διαβάλλοντας τὰς ἀγίας εἰκόνας, Λόγος Α΄. PG 94, 1248 c.

3. Α.Κοντόπουλου, Ἡ σημασία τῆς ποιητικῆς εἰκόνας, Σύνολο τ.36 (1965) σ.89 καὶ Τ.Τσομπάνη, Ἡ των θείων εὐκοσμία καὶ τάξις, ἔκδ. Μυγδονία, Θεσσαλονίκη 2009, σ.14.

4. Ἰω.Χρυσόστομου, Ὁμιλία εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, PG,49,380.

5. Ν.Καβάσιλα, Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, Λόγος Α΄, PG,150,500D.

6. Εὐχὴ Θ. Λειτουργίας.

7. Α΄ Κορ. 2,9.

Ὁρθόδοξα Μηνύματα

8. Εὐχὴ Θ. Λειτουργίας Μεγάλου Βασιλείου.

9. Μ. Χατζηδάκη, Ὁ Κρητικὸς ζωγράφος Θεοφάνης, οἱ τοιχογραφίες τῆς Ι.Μ.Σταυρονικήτα, Ἅγιο Ὅρος 1986, σ.91.

10. Μ. Ἀχειμάστου-Ποταμιάνου, Ἡ μονὴ Φιλανθρωπινῶν καὶ ἡ πρώτη φάση τῆς μεταβυζαντινῆς ζωγραφικῆς, Ἀθήνα 1983, εἰκ. 48.

11. Ν.Μουτσόπουλου, Καστορά, Παναγία ἡ Μαυριώτισσα, Ἀθήνα 1967, εἰκ.23.

12. Βλ. στὸ Εἰκόνες Κρητικῆς τέχνης, Ἡράκλειον 1993, εἰκ. 96.

13. Θ. Ἀλιπράντη, Ὁ λειτουργικὸς ὕμνος «Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πάσα ἡ κτῆσις...» σὲ φορητὲς εἰκόνες Κρητικῆς τέχνης, Θεσσαλονίκη 2005, σ.203.

πων εἰς τόν Χριστόν»¹⁴. Αναμφίβολα ὁ Διονύσιος προσπαθεῖ νά μετατρέψει τόν εὐαγγελικό λόγο σέ εἰκόνα, ὥστε νά ἀποκτήσει διδακτικό καί ἱστορικό χαρακτήρα. Σέ γενικές γραμμές ἡ περιγραφή τῶν Εὐαγγελιστῶν γιά τόν Μυστικό Δεῖπνο συμπίπτουν, μέ ἐλάχιστες διαφοροποιήσεις. Ὅμως εἶναι χαρακτηριστική ἡ περιγραφή τοῦ Ἰωάννου ὁ ὁποῖος δίδει τή δική του μαρτυρία, γιά τή νύχτα ἐκείνη.

«Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καί ἐμαρτύρησεν καί εἶπεν, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι τεῖς ἐξ ὑμῶν παραδόσει με, ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει, ἦν ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος καί λέγει αὐτῷ, εἰπέ τίς ἐστὶν περὶ οὗ λέγει. Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ. Κύριε τίς ἐστίν; Ἀποκρίνεται οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνος ἐστίν ὃ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον καί δώσω αὐτῷ, καί ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη. καί μετὰ τὸ ψωμίον τότε, καί μετὰ τὸ ψωμίον εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὁ ποιεῖς ποίησον τάχιον...»¹⁵ (Ιω. 13,27). Ἡ ἀναφορὰ στὸν σατανᾶ γίνεται μόνο στό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου καί μάλιστα σέ σχέση μέ τόν Ἰούδα, ἐνῶ στὸν Λουκᾶ, ὁ Χριστός κάνει λόγο καί πάλι γιά τόν σατανᾶ λέγοντας: «ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιᾶσαι ὡς τὸν σίτον» (Λουκ. 22,31). Στὴν ὑμνολογία τῶν ἡμερῶν τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος ἡ προδοσία συχνά γίνεται θέμα τῶν ὑμῶδων, περιγράφοντας μέ τὸν πιό ἔντονο τρόπο τὴν ἀποτρόπαια πράξη του. «Σήμερον ὁ Ἰούδας καταλιμπάνει τὸν διδάσκαλον καί παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαγνυρίας ἐκπίπτει τοῦ φωτός ὁ ἐσκοτισμένος...»¹⁶ (ἀντίφωνο δ' Μ. Πέμπτης), στά ἀπόστιχα τῆς Μ.Τετάρτης ψάλλουμε: «Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα, νοσῶν γάρ φιλαγνυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν...» (γ' ἰδιόμελο τῶν ἀποστίχων Μ. Τετάρτης)¹⁷, ἐνῶ στοὺς αἶνους τοῦ ὁρθρου τῆς Μ. Τετάρτης γράφει ὁ ὑμνωδός: «Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη...» (γ' τροπ. τῶν αἰνῶν Μ. Τετάρτης)¹⁸.

Ἡ ὑπὸ μελέτη εἰκόνα ἀνήκει στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ στό χωριὸ Προφῆτης τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ. Πρόκειται γιά φορητὴ εἰκόνα διαστάσεων 45X55 ἑκατοστά, καί ἱστορεῖται «ὁ Δεῖπνος ὁ Μυστικός». Ἡ εἰκόνα ἔχει ἀρκετές φθορές ἀπὸ ὑγρασία, καί εἶναι ζωγραφισμένη σέ ξύλο. Ἡ παράσταση δέν ἀπεικονίζει τὸ περιβάλλον τοῦ ἀνωγείου ὅπου ἔγινε ὁ Δεῖπνος, παρὰ μόνο ἱστορεῖ τὸ εὐαγγελικὸ γεγονός, δηλαδὴ τὰ πρόσωπα ποὺ ἔλαβαν μέρος, ὁ Ἰησοῦς καί οἱ μαθητές του. Ὡς φόντο ἡ εἰκόνα ἔχει χρυσὸ κάμπο καί ἡ χρωματικὴ ἐνότητα τῶν μορφῶν, συνδυάζεται ἀπὸ τὴν διαβάθμιση τοῦ χρώματος τῆς ὥχρας καί τοῦ κόκκινου. Ἡ τράπεζα στὴν ἀπόχρωση τοῦ ανοιχτοῦ καφέ, τὰ ἐνδύματα τῶν ἀποστολῶν διαφοροποιοῦνται μεταξύ τους ἀπὸ τὰ ἔντονα φωτίσματα σέ χρυσοκίτρινη ἀπό-

χρωση, δουλεμένα μέ μιὰ κυβιστικὴ-γραμμικὴ ἀντίληψη. Οἱ τόνοι τῶν προσπλασμῶν τῶν προσώπων ἀνοιχτόχρωμοι, μιμούμενοι τόνους τῆς Μακεδονικῆς σχολῆς, τρεῖς ἀπόστολοι διαφοροποιοῦνται ἐνδυματολογικᾶ ὡς πρὸς τὸ χρῶμα καί βέβαια ὁ Χριστὸς φέρει σκουρόχρωμο βαθύ-μπλὲ χιτῶνα καί ἱμάτιο ποὺ ἔχει τὴν ἀπόχρωση τῆς ὥχρας. Τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δεσπόζει στὴν παράσταση, καθὼς εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ φέρει φωτοστέφανο, ὅπως κατὰ τὰ παλαιὰ πρότυπα εἶναι συνηθισμένο¹⁹, εἶναι δὲ καθισμένος στὰ ἀριστερά τῆς τραπέζης καί ἔχει στὰ δεξιὰ του τρεῖς μαθητές, ἐνῶ ἀριστερά του καί κυκλικά, εἶναι τοποθετημένοι οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, μέ τελευταῖο τὸν Ἰούδα, ποὺ θὰ λέγαμε πὼς κλείνει τὸν κύκλο τῶν μαθητῶν. Ἡ θέση τοῦ Ἰούδα ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν Χριστό, δείχνει τὴ θρασυτητα τοῦ μαθητῆ, διότι κατὰ τὸ ἔθος ἀπέναντι ἀπὸ τὸν διδάσκαλο ἔπρεπε νά καθίσει ὁ Πέτρος ὁ ἔχων τὰ πρωτεῖα τῶν μαθητῶν. Πάρ' ὅλα αὐτὰ ἡ γενικότερη στάση καί κίνηση τοῦ Ἰούδα νά πάρει πρῶτος τὸν ἄρτο ἀπὸ τὴν τράπεζα, φανερώνει τὴν «λύσσα τῆς φιλαγνυρίας» καί τὴν βιασύνη του νά τελειώσει τὸ ἔργο τοῦ γριγόρα, «ἐκεῖνος γάρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρὼν φονευτής...»²⁰ (δ' τροπ. ἀποστ. ὁρθρου Μ. Τετάρτης). Τὰ πρόσωπα ζωγραφισμένα μέ ἔνταση στό βλέμμα, τὰ μεγάλα ἐκφραστικὰ μάτια, εἶναι σάν νά ρωτοῦν ποιοὺς εἶναι ὁ «παραδιδούς Αὐτόν». Τὸ κλειστὸ σχῆμα τῆς οὐμίγυρης φανερώνει ὄχι μόνο τὴν μυστικότητα τοῦ Δεῖπνου, ἀλλὰ καί τὸν σύνδεσμο ποὺ ἐνώνει Δάσκαλο καί Μαθητές. «Μυσταγωγόν σου Κύριέ τους μαθητᾶς, ἐδίδασκες λέγων. Ὡ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος. Εἰ γάρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου... ἐμέ μιμνήσθε...»²¹ (δοξ. τῶν ἀποστ. τοῦ ὁρθρου Μ. Τετάρτης).

Τὰ περισσότερα μάτια ἐκφράζουν μιὰ ἀπορία, θλίψη, σκέψεις, ἀγωνία, προβληματισμό. Τὰ λόγια τοῦ Διδασκάλου τοὺς προβληματίσαν ὅλους, ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ ὅτι ὁ διάβολος θὰ τοὺς «συνιᾶσει ὡς τὸν σίτον», σίγουρα δημιουργεῖ καί φόβο καί ἀνασφάλεια. Ὁ Ἰωάννης στὰ ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ, πέφτει στό στήθος τοῦ διδασκάλου του, ὡς ἔκφραση ἀγάπης καί ρωτᾷ μέ ἀγωνία, «τίς ἐστὶν Κύριε;». Πάνω στό τραπέζι, ὅλα τὰ τοῦ δεῖπνου, ἓνα ποτήριο, ποὺ ὁμοιάζει ὄχι μέ κοινὸ ποτήριο καθημερινῆς χρήσης, ἀλλὰ σχηματικὰ ταυτίζεται μέ τὸν τύπο τοῦ λειτουργικοῦ ἁγίου ποτηρίου. Τὰ χέρια σέ κίνηση, καί μᾶλλον στὴν τελευταία κίνηση τοῦ Ἰησοῦ, ὅπου δίδει τὸ ποτήριο καί τὸν ἄρτο στὸν Ἰούδα, ὁ ὁποῖος κρατᾷ στό ἀριστερὸ του χέρι ἓνα τεμάχιο ἄρτου καί κινεῖται γιά νά τὸ ἐμβάψει μέσα στό «σκουτέλι». Μπροστά στὰ πόδια τοῦ Ἰούδα βρῖσκονται ἀκόμα τὰ σημάδια τῆς ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ (ἓνα κανάτι καί μιὰ λεκάνη) καθὼς «Λεντιῶ ζωνύμενος»²², ἔπλυνε τὰ πόδια τῶν μαθητῶν του καί βέβαια καί αὐτοῦ τοῦ Ἰούδα τοῦ «τάς πόδας ἐφαπλώσας τοῦ νίψαι»²³ (β' τροπ. τῶν αἰνῶν Μ. Τετάρτης). Πιὸ πίσω ἀπὸ τὸν Ἰούδα, ποὺ λογίζεται τὴν προδοσίαν, ὑπάρχει ἓνα σκεῦος, ποὺ θεωρητικὰ ἦταν τὸ γλωσσόκομον, γιά

14. Διονυσίου ἐκ Φουρνᾶ, Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, ἔκδ.

Ἑρμηνεία-Ἁγίου Ὁρος, 2007, σ. 150.

15. Ἰω. 13,27.

16. Ἀντίφωνο δ', ὁρθρου τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

17. Ἰδιόμελο γ', τῶν ἀποστίχων τοῦ ὁρθρου τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

18. Τροπᾶριο γ', τῶν αἰνῶν, τοῦ ὁρθρου τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

19. Κ.Καλοκύρη, Μελετήματα Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, ἔκδ. Π.Ι.Π.Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1980, σ. 74-75.

20. Τροπᾶριο δ', ἀποστίχων ὁρθρου, Μεγάλης Πέμπτης.

21. Δοξαστικὸ ἀποστίχων ὁρθρου Μεγάλης Πέμπτης.

22. Κάθισμα α', ὁρθρου Μεγάλης Πέμπτης.

23. Τροπᾶριο β', αἰνῶν, ὁρθρου Μεγάλης Πέμπτης.

νά τονίζεται ακόμα πιο εμφαντικά η φιλαργυρία και η αθλιότητα της προδοσίας. Εκείνο όμως που διαφοροποιεί αυτή την εικόνα από όλες τις άλλες εικόνες που ιστορούν το γεγονός, είναι ότι ο ζωγράφος αναπαριστά τη φράση του Ευαγγελιστού «τότε εισήλθεν εις εκείνον ο σατανᾶς», που γράφει ο Ιωάννης. Ιστορεί στα πόδια του Ιούδα τον διάβολο, με ζωώδη αποκρουστική μορφή, να έχει αγκαλιασμένο τον Ιούδα από τα πόδια και να προσπαθεί να τον ελέγξει απόλυτα. Ο Χριστός τον κοιτά κατάματα, αλλά αυτός στρέφει το βλέμμα του στο κενό, δίνοντας το δικαίωμα στον ύμνωδό να ψάλλει τό «ὦ τῆς Ιουδα αθλιότητος». Η μί συνάντηση των βλεμμάτων δασκάλου και μαθητού, σημαίνει πώς

χάθηκε η κοινωνία των προσώπων. Ο Ιούδας ήδη βίωνε την κόλασή του. Η ακριβής ιστορία της ευαγγελικής περικοπής του Ιωάννη, είναι ένα θέμα που σπάνια το συναντάμε στην παράσταση του μυστικού δείπνου. Η σχέση Ιούδα και διαβόλου είναι αλήθεια ότι εκέντρισε το ενδιαφέρον των ζωγράφων και την αποτύπωσαν εικαστικά²⁴, κυρίως τη στιγμή του απαγχονισμού του προδοτού και μία από τις ενδιαφέρουσες παραστάσεις βρίσκουμε στον χειρόγραφο κώδικα 74 f.56v. (11^{ος} αιώνας) της Εθνικής Βιβλιοθήκης των Παρισίων, στην οποία διακρίνεται μία ανθρωπόμορφη δαμονική φιγούρα δίπλα στον αυτόχειρα²⁵. Παρόμοια απεικόνιση βρίσκουμε επίσης στην ορειχάλκινη θύρα του καθεδρικού ναού Benevent της Ιταλίας (τέλος του 12^{ου} αιώνα)²⁶. Η σχέση Ιούδα και διαβόλου είναι εμφανής και στην παράσταση της Κοινωνίας των Αποστόλων, στο παρεκκλήσιο της Μονής Ξεροποτάμου και του Κυριακού της Νέας Σκίτης (18^{ος} αιώνας), όπου ιστορείται ο Ιούδας να προσέρχεται στη μετάληψη, αλλά όπως περιγράφει ο Διονύσιος ο εκ Φουρνά: «ὁ Ιούδας ὀπισθεν τῶν μαθητῶν, γυρισμένος εἰς τὰ ὀπίσω καὶ εἰς δαίμων εἰσέρχεται εἰς τὸ στόμα του»²⁷, ενώ ξεχωρίζουμε τον κώδικα 15903, της Κρατικής Βιβλιοθήκης του Μονάχου, που ιστορώντας τον Μυστικό Δείπνο, έχει τον Ιούδα κατέναντι του Ἰησοῦ και τῶν Μαθητῶν, απομονωμένο, και μία μικρή δαμονική μορφή εισέρχεται διά του στόματος μέσα του²⁸. Άλλη μία ενδιαφέρουσα παράσταση εντοπίζεται στο λιθανάγλυφο θωράκιο του καθεδρικού ναού Volteras (12^{ος} αιώνας), όπου ο Ἰησοῦς κάθεται στο ἄκρο ἀριστεροῦ μέρος τῆς τραπέζης, ἔχοντας στὰ ἀριστερά του ὅλη τὴ χορεία τῶν μαθητῶν του, ὁ δὲ Ιούδας γονυπετὴς προσέρχεται καὶ λαμβάνει τὸ τεμάχιο τοῦ ἄρτου, ἐνῶ

πίσω του ὁ διάβολος σέ μορφή δράκοντος, πλησιάζει γιὰ νὰ τὸν καταλάβει²⁹.

Όμως ἡ εἰκόνα αὐτὴ ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη ἰδιατερότητα, πού δέν θέλει ἀπλὰ νὰ ἀναπαραστήσει ἕνα ἱστορικό γεγονός, ἀλλὰ νὰ διδάξει καὶ νὰ διασώσει τὴν διδασκαλία, τὴν παράδοση καὶ τὴν θεολογία τῆς ἐκκλησίας μας, πού θέλει τὸν Μυστικό Δείπνο, ἀρχὴ τῆς εὐχαριστιακῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας, «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν...»³⁰. Πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὶς μορφές τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ στὸ κέντρο τοῦ ἄνω μέρους τῆς παραστάσεως, ὁ ἀγιογράφος ζωγραφίζει ἕνα λειτουργικὸ δισκάριο καὶ ἕνα ἅγιο ποτήριο, συνδέοντας ἔτσι τὴν σύναξη τῶν μαθητῶν, μέ τὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ δίδοντας ὅλες ἐκεῖνες τὶς προεκτάσεις, ὥστε νὰ βιώνουν οἱ πιστοὶ ὅτι τὰ σήμερον τελούμενα, εἶναι εἰκόνες καὶ σύμβολα τῶν ἀληθινῶν γεγονότων. «Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέξης ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνωμεν»³¹ (εἰρμός θ' ὠδῆς, Μ. Τετάρτης), ἐνῶ τὸ δοξαστικὸ τῆς ἴδιας ὠδῆς λέγει: «Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ πάσχα, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ὡ νοὺς ἐνίδρυνται, οἷς μυσταγωγῶ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ...»³², πηγαίνετε δηλαδή καὶ ἐτοιμάστε τὸ πασχαλινὸ τραπέξι στὸ ἀγώγειο, καὶ ὁ νοὺς μᾶς ἀνεβαίνει ἐκεῖ ψηλά στὰ μυστήρια, στὰ ὁποῖα ἐγὼ σᾶς μὲν, μέ τὸν ἀπλό καὶ ἀνόθευτο λόγῳ μου...».

Αὐτὰ τὰ δύο ἐνδιαφέροντα στοιχεία, νομίζουμε ὅτι κάνουν ξεχωριστὴ τὴν εἰκόνα αὐτὴ καὶ πρωτότυπη στὴν σύλληψη τοῦ θέματος καὶ στὴν ἀκριβὴ μεταφορὰ τοῦ Ευαγγελικοῦ λόγου σέ εἰκόνα. Ὁ ἄγνωστος ἀγιογράφος, βεβαίως δέν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίζει τὰ ἔργα πού προαναφέραμε ἀπὸ τὸ χειρόγραφό του Μονάχου καὶ τὸ λιθανάγλυφο του καθεδρικοῦ ναοῦ Volteras, ἄλλα ἡ πιστότητά του στὴν παράδοση, πού ἤθελε τὸ εὐαγγέλιο εἰκογραφημένο καὶ τὴν εἰκόνα ὑπόμνημα τοῦ Ευαγγελίου, ἔδωσε αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Χρονολογικά ἡ εἰκόνα θὰ μπορούσε νὰ τοποθετηθεῖ στὸν 18^ο αἰώνα, ἀλλὰ μιὰ προσπάθεια καθαρισμοῦ καὶ συντήρησης θὰ ἦταν δυνατόν, ἴσως, νὰ μᾶς δώσει ἄλλη χρονολόγησι.

29. (παρόμοια θέματα δημοσιεύτηκαν βλ. G. SCHILLER, ikonographie der Christlichen Kynst, τ.2 εἰκ.279-280 καὶ E. MALE, L' Art Religieux de la Fin du Moyen Age en France, Raris 1925, εἰκ.32. Ἐπίσης γιὰ περισσότερα θέματα ζωγραφικῆς ἀπεικόνισης τοῦ διαβόλου, ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ κλασικὴ ἐργασία τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Θωμά Προβατᾶκη, Ὁ Διάβολος εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην, σ.68 καὶ εἰκ.42,43,44,138).

30. Εὐχὴ Θ. Λειτουργίας.

31. Εἰρμός ὠδῆς ὁρθρου Μεγάλης Πέμπτης.

32. Τροπάριο ᾠδῆς, ὁρθρου, Μεγάλης Πέμπτης.

24. Βλ. Θ.Προβατᾶκη, Ὁ διάβολος εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην, Θεσσαλονίκη 1980, σ. 67.

25. ὅ.π.π. εἰκ. 42.

26. ὅ.π.π. εἰκ. 44.

27. ὅ.π.π. εἰκ. 68.

28. ὅ.π.π. εἰκ. 43.

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 400 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἱδρυσιν τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κιέβου τῆς Οὐκρανίας

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τῶν 400 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἱδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κιέβου, καὶ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας κ.κ. Ὀνουφρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρέστη στὶς ἐορτιες ἐκδηλώσεις πού διωργανώθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ τριήμερον 8-11 Νοεμβρίου 2015.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 8^{ης} Νοεμβρίου ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πολυαρχιερατικός Ἑσπερινὸς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου-Κιέβου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὀδυσσοῦ κ.κ. Ἀγαθαγγέλου.

Πρὸ τῆς ἐνάργεως τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης παρεχώρησε συνέντευξιν σέ Οὐκρανοὺς δημοσιογράφους ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων.

Ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ἡ ἐνότης ἀποτελεῖ τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν στή ζωὴ τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, καθὼς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προσευχήθηκε ἰδιαίτερος γι' αὐτὴν εἰς τὸ Θεὸν Πατέρα. Ἀσφαλῶς καὶ θά γνῶριζε τὰ προβλήματα τῶν διαιρέσεων, πού σήμερα ἀντιμετωπίζουμε. Σέ οὐδεμίαν, ὥστόσο, περὶπτωσην ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δι-

αιρεῖ καὶ ὑπονομεύει τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πίστεως μπορεῖ νά ἔχει τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν σημαντικότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῶν κρατικῶν ἢ ἄλλων παραγόντων, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ὑπεγράμμισε ὅτι θά πρέπει νά κατανοήσουμε τὴν πρόσκλησιν τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς θέλει πάντες ἀνθρώπους σωθῆναι..., ἐντολή τὴν ὁποῖαν ἔδωσε στοὺς μαθητὲς Τοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους, πού συνεχίζουν τὸ ἔργον αὐτῶν. Στὴν ὑμολογίαν τῆς Πεντηκοστῆς ὑπάρχει τὸ ὡραῖον κοντάκιον ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας, τὸ ὁποῖο ἐπισημαίνει ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐγωισμόν, τότε ἐπέρχεται ἡ διαίρεσις. Ὅταν κατέβηκε ὁ Θεὸς καὶ δημιούργησε σύγχυσιν στὶς γλώσσες τῶν ἀνθρώπων, τότε χώρισε τὰ ἔθνη. Καὶ ὅταν μοίρασε τίς πύρινες γλώσσες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε κάλεσε ὅλους σέ ἐνότητα μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἐπομένως, ἡ ἐνότητα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἐνότητα τῆς Πίστεώς μας δίδει μεγαλύτερη δύναμιν ἀπὸ ὅτι οἱ ἐθνικὲς διαφορές.

Ὁ Σεβασμιώτατος συμπλήρωσε λέγοντας ὅτι ὅλοι πρέπει νά ἀγαποῦμε τὴν πατρίδα μας, ἀλλὰ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ μᾶς κάνει νά τὴν ἀγαποῦμε ὑπερβαίνοντας ἑαυτόν, ἀποφεύγοντας τίς συ-

γκρούσεις καί διατηρώντας ὄχι μόνον αὐτό πού εἴμαστε καί αὐτό πού ἔχουμε, ἀλλά καί τήν ἐνό-
τητα μέ ὅσους βρίσκονται ἀπέναντί μας.

Στήν ἐρώτηση γιά τή συμβολή τῆς Ἐκκλησίας
στήν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων, ὅπως οἱ ἑριδες

στήν Οὐκρανία καί τή Συρία, ὁ Σεβασμιώτατος
κ.κ. Ἰωάννης σημείωσε ὅτι ζοῦμε σέ μία ἐποχή βι-
βλικῶν καί ἀποκαλυπτικῶν γεγονότων. Ὅταν κα-
νεῖς δέν ἔχει τόν Θεόν στή ζωή τοῦ, εἶναι φυσικό
νά ὑπάρχουν αὐτά τά προβλήματα, διότι ἄλλο

είναι νά λέει κανείς ότι πιστεύει στόν Θεόν καί ἄλλο νά ἐφαρμόζει τό θέλημά Του στήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς. Ἄν προσπαθήσουμε ὅλοι νά ἔχουμε τόν Ἀναστάνα Κύριο στή ζωή μας καθημερινῶς, ἐμπιστευόμενοι τή ζωή μας σ' Αὐτόν, βγάζοντας τήν Ἐκκλησίαν ἔξω ἀπό τήν πολιτικήν σκοπιμότητα, θά μπορέσουμε νά προσφέρουμε τό γνήσιον ἔργον τῆς Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καί αὐτό, διότι οἱ πολιτικές ἔρχονται καί παρέρχονται, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία παραμένει αἰώνια καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός. Τό διακύβευμα εἶναι ἐμεῖς νά Τόν ἐπιθυμοῦμε ὡς ἀναπόσπαστον τμήμα στή ζωή μας, γιά νά ζοῦμε στή χαρά, τήν εὐλογία καί τήν εἰρήνη Του.

Ὅπως ὑπεγράμμισε ἡ Ἐκκλησία, στόν σύγχρονο κόσμο θεσμικῶς δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλῃ τήν εἰρήνη, μπορεῖ ὁμως νά τήν ὑπηρετήσῃ καί νά τήν διακονήσῃ ἐφαρμόζοντας καί ὑπηρετώντας τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Γιά παράδειγμα, τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐπέτελεσε τό ἔργον τοῦ Θεοῦ, ὅταν μετέφερε τό Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τούς σλαβικούς λαούς. Εἶναι πολύ σημαντικό νά κατανοήσουμε μέσα ἀπό τά ἐκκλησιαστικά πρόσωπα τήν εὐεργετικήν δράσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεφέρθη σέ δύο προσωπικότητες πού εἶναι καταξιωμένες καί ἀποδεκτές ἀπό ὅσους πιστεύουν καί ἀπό ὅσους δέν πιστεύουν, τούς ἀνταδελφούς, δηλαδή, Κύριλλον καί Μεθόδιον. Οἱ ἅγιοι προσέφεραν ἑαυτόν ἀγνοώντας τίς ὅποιες πολιτικές σκοπιμότητες, δημιουργώντας ἕνα ἔργον ἁγιασμένον, τό ὁποῖον καρποφορεῖ σήμερα σέ ὅλους τούς λαούς ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν καθεστώτων. Πρόκειται γιά τό ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς εἰρήνης, γεγονότα πού κανείς σήμερα δέν μπο-

ρεί νά ἀμφισβητήσῃ. Τό ἔργον τούς δομήθηκε καί κτίστηκε σέ τέτοια θεμέλια πού κανείς δέν μπόρεσε νά τό χρησιμοποίῃ μέ κίνητρα εἴτε ἐθνικιστικά εἴτε πολιτικά. Οἱ ἴδιοι ἔφυγαν ἀπό τήν πατρίδα τούς τή Θεσσαλονίκη καί ἔκαναν πατρίδα τούς ὅλον τόν κόσμον. Ἡ Ἐκκλησία, σήμερα, ἔχοντας ὡς πρότυπον αὐτές τίς μεγάλες μορφές, μπορεῖ νά συνεχίσῃ τό ἔργον τους.

Ὑπ' αὐτήν τήν προοπτικήν ἡ Ἐκκλησία σήμερα μπορεῖ νά συμβάλῃ θετικῶς στήν υπέρβασιν πολλῶν προβλημάτων, ὥστε νά ἀποφεύγεται ἡ σύγκρουσις. Ὅταν οἱ ὁμογενεῖς πατριῶτες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν Ναζαρέτ ἤθελαν νά τόν σπρώξουν στό γκρεμό, ὁ Κύριος δέν συγκρούστηκε μαζί τους, δέν σταμάτησε τό ἔργον Του, ἀλλά συνέχισε υπερβαίνοντας καί ἀποδεικνύοντας ὅτι ἡ σύγκρουσις συνδέεται μέ πράγματα μηδαμινά. Ἡ υπέρβασις ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή θαυμαστή δυνατότητα νά βλέπει τά πάντα ἀπό ψηλά καί νά παρατηρῇ ὅτι ὅσα θεωροῦμε μεγάλα εἶναι τελικῶς ἀσήμαντα.

Ἐρωτηθεῖς, τέλος γιά τήν ἐπέτειον τῶν 400 ἐτῶν λειτουργίας τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κιέβου καί τή συμβολή της εἰς τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης τόνισε ὅτι 400 ἔτη δέν εἶναι λίγα ἀλλά σημαντικός χρόνος, ὁ ὁποῖος ὀρίζει τήν παιδείαν στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Μιά Ἐκκλησία πού ἔχει γιά 400 χρόνια ἐκπαίδευσιν, πού καρποφορεῖ καί ἀναδεικνύει ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει ἀποδείξει τήν παράδοσιν καί τήν προσφοράν της.

Ἀνέφερε ὅτι εὐρίσκεται στό Κίεβο ἀκριβῶς γιά νά τιμήσῃ τό ἔργον τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσφορᾶς καί παιδείας, τό ὁποῖον ἀντικατοπτρίζεται εἰς τό ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι πρὶν 450 χρόνια ὁ προκατόχος του στήν ἱστορικήν Ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης Ἅγιος Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης εἶχε ἐπισκεφθῇ τό Κίεβον ἀπεσταλμένος τοῦ τότε Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β', γιά νά ἐνώσῃ τίς δυνάμεις του μέ τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν καί νά ἐνώσῃ τίς Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ρωσίας ἐναντί τῶν παπικῶν καί τῶν προτεσταντῶν. Ὁ δέ μαθητής του Ἅγιος Ἀρσένιος ἀπό τήν Ἐλασσόνα, 20 χρόνια πρὶν δημιουργηθῇ ἡ Ἀκαδημία του, εἶχε δημιουργήσει Ἐκκλησιαστικόν Σχολεῖον στό Στολβόφ τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας. Αὐτό σημαίνει ὅτι πάντοτε ὑπῆρχε ἡ ἀγωνία τῆς Ἐκκλησίας γιά τό μέγαλον κεφάλαιον πού καλεῖται παιδεία καί ἐκπαίδευσιν, κάτι πού ἡ πολιτεία δέν τό ἀντιμετώπιζε πάντα θετικῶς. Εἶναι γνωστόν, γιά παράδειγμα, ὅτι, ὅταν ἡ περιοχή

αυτή εύρισκόταν στην πολιτική δικαιοδοσία της Πολωνίας, δέν ήθελαν μορφωμένους κληρικούς καί ἐπισκόπους. Όμως, σήμερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας εἶναι δυνατή, ἔχει ὁραματισμόν, εκπαιδεύει τοὺς κληρικούς, τοὺς ὁποίους θέλει ἀντάξιους τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων, πού τιμοῦν τή λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας ἐδῶ καί 400 χρόνια, τίς ἀγίες δηλαδή καί ὁσιακές μορφές.

Μία Θεολογική Ἀκαδημία πού, ἐκτός ἀπό ἐπιστήμονες, ἀναδεικνύει πρόσωπα, πού βαδίζουν τό δρόμο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν δρόμο πρὸς τήν πορείαν τῆς θεώσεως, εἶναι ὄντως ἓνας χῶρος, ὅπου βιώνεται ἡ Θεολογία μέσα ἀπὸ τή μυσταγωγία καί

τή συνάντηση μέ τόν Θεό. Ἡ προοπτική καί ἡ ἔννοια τῆς θεώσεως ἐξασφαλίζει στόν ἄνθρωπο τήν ἐμπειρία τῆς ἀγιοπνευματικῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως, δέν ἐορτάζουμε ἓνα τυπικόν γεγονός, ἀλλά ἓνα γεγονός οὐσίας μέ περιεχόμενον καί ἀναφοράν στόν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τήν ἐπομένην ἐπραγματοποιήθη Ἀρχιερατικόν Συλλεῖτουργον προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐκρανίας κ.κ. Οὐνουφρίου, ἐνῶ ἠκολούθησε καί ἐπιστημονική ἐκδήλωσις στίς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου καί ἐπαρουσιάσθη ἐκτενῶς ὅλη ἡ μακρόχρονη καί πολυδιάστατος δράσις τῆς στό πέρασμα τῶν αἰώνων.

Κατά τήν τελευταίαν ἡμέραν τῆς παραμονῆς του εἰς τό Κίεβον ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τά ἱστορικά Σπήλαια τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου, ἐνῶ παράλληλα εἶχε τήν εὐκαιρίαν νά συζητήσῃ ἐκτενῶς τόσον μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιέβου κ.κ. Ὁνούφριον, τόν Πρύτανι τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας κ. Ἀντώνιον, τόν Καθηγούμενον τῆς Λαύρας κ. Παῦλον ὅσον καί μέ τούς Μητροπολίτες πού παρίσταντο στίς ἐκδηλώσεις, θέματα πού ἄπτονται τῆς Θεολογικῆς Παιδείας, καθώς ἐπίσης καί θέματα συνεργασίας καί λειτουργίας τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν.

Τελετή Παράδοσης Πολεμικής Σημαίας καί Άπονομή τῶν Πτυχίων τοῦ 98^{ου} Σχολείου Καταδρομῶν

Τὴν 20^{ην} Νοεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρέστη στὴν Τελετὴν Παραδόσεως τῆς Πολεμικῆς Σημαίας καθὼς καὶ στὴν Ἀπονομὴν τῶν Πτυχίων τοῦ 98^{ου} Σχολείου Καταδρομῶν, οἱ ὁποῖες ἔλαβαν χώρα στὴν 1^{ην} Ταξιαρχίαν Καταδρομῶν-Ἀλεξιπτωτιστῶν τοῦ Στρατοπέδου «Ἀντ/γου Γ. Κατσάνη» τῆς περιοχῆς τῆς Ρεντίνης.

Οἱ τελετές ἐπραγματοποιήθησαν παρουσία τοῦ Ἐξοχωτάτου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Πάνου Καμμένου, τῆς Ἐξοχωτᾶτης Ὑφυπουργοῦ Μακεδονίας & Θράκης κας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχᾶ, τοῦ Ἐνδοξωτάτου Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. Ναυάρχου Εὐαγγέλου Ἀποστολάκη, τοῦ Ἐνδοξωτάτου Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ. Ἀντιστρατήγου Βασιλείου Τελλίδη καὶ τῶν λοιπῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ Ἀμυγδαλίτου Μελισσοχωρίου

Τά Θυρανοίξια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφιερώνεται εἰς τόν Ὁσίον Δαυΐδ τόν Ἀμυγδαλίτην, ἐπραγματοποιήθησαν τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τῆς 21^{ης} Νοεμβρίου 2015 εἰς τήν περιοχὴν τοῦ Κρυονερίου Μελισσοχωρίου.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Θυρανοίξιων καὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ παρέστησαν μεταξύ τῶν ἄλλων, ὁ Δήμαρχος Ὁραιοκάστρου κ. Ἀστέριος Γαβότσης, ἐκπρόσωποι τῆς Κοινότητος Μελισσοχωρίου, καθὼς καὶ ἀρκετός κόσμος.

Στὴ σύντομη ὁμιλία ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-

πολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ γρήγορη ἀποπεράτωση τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ ὁποῖος ἐθεμελιώθη μόλις τὸν περασμένον Ἰούνιον, καὶ γιὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποῖου ἐχρησιμοποιήθησαν μόνον φυσικὰ μέσα καὶ πρῶτες ὕλες, ἐνῶ καταλήγοντας εὐχαρίστησε ὅλους ὅσους βοήθησαν μὲ ὅποιονδήποτε τρόπον, ἰδιαίτερος δὲ τοὺς δύο ἐφημερίους τῆς περιοχῆς τοῦ Μελισσοχωρίου, τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Δημήτριον Κουκουλεκίδην καὶ τόν Αἰδεσμιολ. Πρωτ. π. Δημήτριον Παπαθανασίου.

Ἑγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος
καί Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου Ρεντίνης

Μέ τήν πρέπουσαν ἐκκλησιαστικήν λαμπρότητα ἐτελέσθησαν ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λιπῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου τήν 24^η καί 25^η Νοεμβρίου 2015, τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος καί τῆς Ὁσίας

Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, ὁ ὁποῖος καί εὐρίσκεται στήν καταπράσινη κοιλάδα τῶν Μακεδονικῶν Τεμπῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ρεντίνης.

Τήν παραμονήν τῶν Ἑγκαίνιων ἔγινε ἡ κατάθεσις τῶν Ἱερῶν Μαρτυρικῶν Λειψάνων ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἰωάννου, τά ὁποῖα καί ἐναπέθεσε εἰς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν τοποθετώντας τά ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Δισκαρίου, ὅπως ὀρίζει ἡ ἐκκλησιαστική τάξις τῶν ἐγκαίνιων, ψάλλοντας τήν εἰδικήν Ἀκολουθίαν τῆς ὑποδοχῆς τῶν Σεπτῶν Λειψάνων ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Τό πρωί τῆς 25^{ης} τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2015, ἡμέραν κατά τήν ὁποίαν ἐορτάζεται ἀπό τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν ἡ ἀπόδοσις τῆς Θεομητορικῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, καθώς τιμᾶται καί ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων Μεγαλομαρτύρων Αἰκατερίνης καί Μερκουρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καί ἀκολούθως ἐτέλεσε τά Ἑγκαίνια στόν μνημονευθέντα

Ἱερὸν Ναὸν καὶ προέστη τῆς πρώτης Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας.

Τὰ τελούμενα παρηκολούθησε ἄρκετός κόσμος, ὁ ὁποῖος προσῆλθε μὲ περισσὴν χαρὰ γιὰ νὰ παραστῇ συμπροσευχόμενος στό σπουδαῖον αὐτό γεγονός τῆς ἐπαρχίας μας. Μεταξύ τῶν παρισταμένων ἦταν ὁ Δήμαρχος Βόλβης κ. Ἀδαμάντιος Λιάμας, καί ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς μὲ ἐπικεφαλῆς τόν Ταξίαρχον Φλάρην Νικόλαον, Διοικητὴν τῆς 1ης Ταξιαρχίας Ἀλεξιπρωτιστῶν-Καταδρομῶν, ἡ ὁποία καί εὐρίσκεται εἰς τό Στρατόπεδον «Γεωργίου Κατσάνη» στὴν περιοχὴν τῆς Ρεντίνης.

Ἑόρτιες ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν
τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου,
Ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Ἑόρτιες λατρευτικές καὶ ἐπιστημονικές ἐκδηλώσεις διοργάνωσε κατὰ τὸ διήμερον 26-27 Νοεμβρίου 2015, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Ἐπικέντρον ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι ὁ παλαιὸς καὶ ἱστορικός Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου

Ἀθανασίου-Λητῆς πού ὑπῆρξε καὶ ἡ ἔδρα τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 26^{ης} Νοεμβρίου 2015 ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν κατάμεστον ἀπὸ κόσμον κεντρικὴν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς ἡ Γ' Θεολογική – Ἀγιολογική Ἡμερὶς πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ἐπισκόπων Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ἡ

ὁποία εἶχε ὡς κεντρικὸν θέμα «τῇ ζωῇ καὶ τῷ ἔργῳ τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτη, Ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ρεντίνης (1558-1574)».

Μεταξύ τῶν παρευρισκομένων ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ.κ. Δημήτριος, καθὼς καὶ ἐκπρόσωποι τῆς πόλεως τῆς Λητῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ Στρατοῦ Ἑρῆς.

Τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμερίδος ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκα-

δα, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ καλωσόρισε τοὺς ὁμιλητὲς ἀλλὰ καὶ τοὺς παρακολουθοῦντες τῶν ἐργασιῶν, τόνισε ὅτι εἶναι ἰδιαίτερη τιμὴ γιὰ τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ, ἀφοῦ διετέλεσε Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἡ Ἀγιοκατάταξις τοῦ ἦταν μία πράξις τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπόν του, πού εὐλόγησε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Μητρόπολιν μας καὶ διὰ τοῦτο καὶ διοργανώνεται κάθε χρόνον Ἀγιολογικὴ Σύναξις ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένη πρὸς τὸν ἐορταζόμενον Ἅγιον.

Πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς Ἀγιολογικῆς Ἡμερίδος ἦταν ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π.

Θωμάς Βαμβίνης, συγγραφέας και εφημέριος του Ίερού Μητροπολιτικού Ναού Ἀγίου Δημητρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ Ὁσῖος Δαμασκνός ὁ Στουδίτης ἐπόμενος τοῖς Ἀγίοις Πατέρι». Ὁ π. Θωμάς μέ τόν μεστόν θεολογικόν τοῦ λόγον ἐτόνισε ὅτι: «ὁ Ἅγιος Δαμασκνός ὡς μοναχός ἀλλά προπαντός ὡς Ἐπίσκοπος ἀπέδειξε ὅτι ὅλη τοῦ ἡ ζωὴ καὶ πολιτεία ἦταν ἐμποτισμένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Παραδόσεως τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων».

Αὐτό κυρίως φαίνεται στό βιβλίον «Θησαυ-

ρός», στό ὁποῖον ἐκφράζει τόν ἑαυτό του, τόν ἀσκητὴν καὶ τόν θεολόγον. Χαρακτηριστικόν στοιχεῖον τῆς πατερικότητός του εἶναι: α) ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐλάβεια πρὸς τοὺς Ἀγίους, αὐτοὺς πού ἐπαναβεβαιώνουν, στή διαδρομὴ τῶν αἰώνων, τὴν Πίστιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων, β) ἡ διαρκὴς ἀναφορὰ στὰ κείμενα τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ γ) ἡ σταθερὰ δόμηση τοῦ λόγου τοῦ στό θεμέλιον τῆς Θεολογίας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Δεύτερη εἰσήγησις μέ θέμα: «Ἡ Ἑργογραφία τοῦ Ἀγίου Δαμασκνοῦ τοῦ Στουδίτου» ἦταν τοῦ Αἰδεσμοῦ. Πρωτοπρεσβυτέρου καὶ Γενι-

κοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως π. Ἀναστασίου Παρούτογλου, ὁ ὁποῖος καί ἀνέλυσε πλήρως τὴν ἀνέκδοτον καί ἐκδεδόμενην ἐργογραφία τοῦ Ἁγίου, ὑπογραμμίζοντας ὅτι «ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ βίου καί τῶν ἔργων τοῦ Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτη, προκύπτει ὅτι ὁ λόγιος αὐτός ὑπῆρξε μίᾳ ἀπὸ τῆς σημαντικότερες προσωπικότητες ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος πού ἔζησαν κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα.

Μεταξύ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων του, αὐτό πού εἶχε τὴν μεγαλύτερη διάδοσι καί ἀπήχησι, ἰδιαίτερος ἀνάμεσα στά λαϊκότερα

στρώματα, ἦταν ὁ «Θησαυρός», πού γνώρισε μαζί μέ τό δεύτερον σέ διάδοσιν ἔργον του, τή «Φυσιολογία», τεράστια ἐκδοτική ἐπιτυχία ὅχι μόνον στόν ἐλληνόφωνον χῶρον ἀλλά καί στοὺς τουρκόφωνους Ἑλλήνες καί στοὺς βαλκανικοὺς λαούς.

Ὁ Ἅγιος Δαμασκηνός ἦταν ὅχι μόνον ὁ δάσκαλος, ὁ συγγραφεὺς καί ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους λόγου, ἀλλά καί ἓνας ἀνήσυχος ἐκκλησιαστικός ρήτωρ, ὁ ὁποῖος δέν κατηχοῦσε μόνον, ἀλλά ἐδίδασκε καί ἔτρεφε τὸν λαόν, μέ τή διδασκαλία ἱερῶν κειμένων, πού ἀποτελοῦσαν, γιά ὅλην τὴν περίοδον τῆς σκλαβιάς τοῦ

ἔθνους μας, παράγοντα διατήρησης τῆς ἑλληνικότητας τῆς συνείδησης τῶν ὑποδούλων».

Τελευταία εἰσήγησις ἦταν τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτ. π. Ἀθανασίου Κατζίγκᾶ, μέ θέμα: «Τά Δαμασκηνάρια στή Βουλγαρική Φιλοσοφία», ἐπισημαίνοντας ὅτι τά «Δαμασκηνάρια» ἀποτελοῦν ἓνα φαινόμενον στήν βουλγαρική λογοτεχνία καί γραμματεία, τό ὁποῖον πάντα προκαλεῖ τό ἐνδιαφέρον τῶν ἐπιστημόνων.

Ἀποτελεῖ συλλογήν κειμένων χριστιανικῶν κηρυγμάτων μεταφρασμένων ἀπό τό ἔργον τοῦ

Ἑλλῆνα λογίου τοῦ 15^{ου} αἰῶνος ἀγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου. Ἀπό αὐτόν πῆραν καί τήν ὀνομασία τους.

Αὐτά τά ἔργα εἶναι σημαντικά, καθὼς ἀποτελοῦν τά πρῶτα γραπτά κείμενα ποῦ ἐμπεριέχουν στοιχεῖα ἀπό τήν ὁμιλούμενην («λαϊκή») γλώσσαν καί καταλαμβάνουν τό πιό σημαντικόν μέρος τῆς βουλγαρικῆς λογοτεχνίας ἀπό τό τέλος τοῦ 16^{ου} μέχρι τήν ἀρχήν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

Τό πιό γνωστόν ἔργον τοῦ ἀγίου Δαμασκηνοῦ εἶναι ἡ συλλογή «Θησαυρός», ἡ ὁποία ἐκ-

δόθηκε τό 1557 στή Βενετία. Ἡ μετάφρασις τοῦ «Θησαυροῦ» καί ἡ διάδοσίς της στά βουλγαρικά ἐδάφη ἐδημιούργησε στή Βουλγαρία ὁλόκληρη «Δαμασκηνή λογοτεχνία», ἡ ὁποία εἶναι φορεῦς νέων γλωσσικῶν φαινομένων.

Ἡ γλῶσσα στήν ὁποίαν εἶναι γραμμένα, κάνει τά πρῶτα «Δαμασκηνάρια» ἄξια προσοχῆς καί τά ξεχωρίζει ἀπό τά ὑπόλοιπα ἔργα τῆς ἐποχῆς τους.

Σήμερα, τά «Δαμασκηνάρια» ἐκπροσωποῦν μία περασμένην περίοδον τῆς βουλγαρικῆς λο-

γοτεχνίας καί τά περιεχόμενά τους θεωροῦνται περισσότερον μεσαιωνικά.

Δέν παύουν, ὅμως, νά προκαλοῦν τό ἐνδιαφέρον, ὡς στοιχεῖα μίας κουλτούρας καί ὡς μαρτυρία γιά τά ἐνδιαφέροντα τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἐνῶ γιά τήν λογοτεχνικήν του δραστηριότητα, ὡς μνημεῖα ποῦ ἀντικατοπτρίζουν τούς πρώτους χτύπους τῆς νέας ἐποχῆς.

Ἦκολούθησε συζήτησις μέ ἐρωτήσεις ποῦ ἀπνύθουνε τό κοινόν πρὸς τούς ὁμιλητές τοῦ συ-

νεδρίου σχετικές με τά θέματα τά όποία έκείνοι έκάλυψαν, ένώ στόν ληκτικόν του χαιρετισμόν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης εύχαρίστησε όλους τους όμιλητές γιά τήν τόσο καίρια και σωστήν ανάπτυξιν των θεμάτων τους, μέ τίς όποίες έφώτισαν άγνωστες πλευρές από τόν βίον, τό έργον και τήν προσωπικότητα του Άγίου Δαμασκηνού του Στουδίτου, ένώ υπεγράμμισε ότι ό Άγιος Δαμασκηνός υπήρξε πνευματικός φάρος

του χειμαζομένου λαού και του ύποδούλου Γένους όχι μόνον των Έλλήνων αλλά και των Σλαβικών λαών, ένώ καταλήγοντας υπεγράμμισε ότι τό πολυσχιδές έργον του χρήζει πολλής μελέτης και έργσιών, οι όποιες θά πραγματοποιηθοούν έν Χριστώ κατά τό μέλλον από τήν Άκαδημία Θεολογικών και Φιλοσοφικών Σπουδών της Ίερās ήμών Μητροπόλεως «οί Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος».

Έν συνεχεία και μέ κάθε έπισημότητα έτελέ-

σθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός τῆς ἑορτῆς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου καί συγχοροστατούντων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί τοῦ ἐπιχωρίου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε ἐκτενῶς περὶ τοῦ βίου καί τοῦ ἔργου, καθώς καί περὶ τῆς συμβολῆς ὅχι μόνον πρὸς τό ἐλ-

ληνικό γένος ἀλλὰ καί πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς τῶν Βαλκανίων τοῦ τιμωμένου ἀπὸ τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν Ἀγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐκορυφώθησαν οἱ λατρευτικές ἐκδηλώσεις μέ τό Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον πού ἐτελέσθη προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε καί εἰς τόν

Ὁρθρον, καί συλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου.

Στήν ὁμιλίαν του πρὸς τό παριστάμενον ἐκκλησίασμα μεταξύ τοῦ ὁποίου παρευρέθησαν ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Ὁραιοκάστρου καί τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς τῆς Λητῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητρολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ.

Ἰωάννης, ἀνεφέρθη στὸν τιμώμενον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας, Ἅγιον Δαμασκινόν τὸν Στουδίτην, ἔκανε ἀναφορὰν στὰ γενόμενα πού κυριαρχοῦν σέ ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην, ἐνῶ τέλος προανήγγελλε καὶ ἔκδοσιν εἰδικοῦ βιβλίου, τό

ὁποῖον θὰ περιέχει ὅλες τὶς ἀναφορὲς καὶ τὶς ρήσεις τοῦ Ἁγίου Δαμασκינוῦ, στὰ προβλήματα πού ταλανίζουν τὸν κόσμον σήμερον καὶ τό ὁποῖον θὰ διανεμηθῇ στὰ σχολεῖα καὶ στοὺς φορεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως.

Ἐπιμνημόσυνος Δέησις καί Ἀποκαλυπτήρια Μνημείου εἰς τό ὄρος Βερτίσκος

Τήν 27^{ην} Νοεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσόστομον καί τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Θεοουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονα καί Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρον, μετέβη εἰς τό ὄρος Βερτίσκος στό ὕψωμα πλησίον της περιοχῆς τῶν Κρύων Νερῶν καί τοῦ Σοχοῦ, ὅπου καί ἐτέλεσαν Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν, εἰς μνήμην τῶν τριῶν ἡρώων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, Συνταγματάρχου (ΠΖ) Κωνσταντίνου Μπούρλου, Ὑπολοχαγοῦ (ΕΜ) Περικλέους Μελιδονιώτη καί Ἀνθυπολοχαγοῦ (ΠΖ) Ἰωσήφ Κατσαροῦ, οἱ ὅποιοι κατέπεσαν κατά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος μέ ἀεροπλάνον, ἀκριβῶς πρὶν ἀπό 40 ἔτη (ἡμέραν Παρασκευήν τῆς 27^{ης} Νοεμβρίου 1975) στό σημεῖον αὐτό.

Κατά τή διάρκειαν τῆς Ἐπιμνημοσύνου Δέησεως παρέστησαν ὁ Διοικητής τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, Ἀντιστράτηγος Ἡλίας Λεοντάρης, ὁ Ὑποδιοικητής τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, Ὑποστράτηγος Μπίκος Δημήτριος, ὁ Διοικητής τῆς Σχολῆς Πολέμου, Ὑποστράτηγος Ράμμος Νικόλαος, Ἀξιωματικοί τοῦ Στρατοῦ Ἐπιδόξου καί τῆς Ἀεροπορίας, καθὼς καί συγγενεῖς τῶν τριῶν ἡρώων.

Σύντομον χαιρετισμόν ἀπνύθυνε ὁ Ἀντιστράτηγος Ἡλίας Λεοντάρης, ἐνῶ ὁμιλία ἐξεφώνησε ἐκπρόσωπος τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Μνημείου πού ἐστίθη στό σημεῖον πτώσεως

τοῦ ἀεροπλάνου, ἐνῶ ἠκολούθησε κατάθεσις στεφάνων καί τήρησις ἑνός λεπτοῦ σιγῆς στή μνήμην τῶν νεκρῶν ἡρώων, καθὼς καί ἡ ἀπαγγελία τοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου ἀπό ὅλους τούς παρισταμένους.

Ίερά Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀγίου καὶ Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τόν Ίερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου-Τρικάλων

Σέ ἀτμόσφαιρα ἰδιατέρως κατανυκτική καὶ παρουσία πλήθους πιστῶν, ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου καὶ Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου-Τρικάλων.

Τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἀγρυπνίας προεξῆρχε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ ἀπνύθυνε λόγους οἰκοδομῆς πρὸς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα προβάλλοντας τὸ Ἱερόν πρόσωπον καὶ τόν ἀξιόμιμπτον βίον τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων, Προστάτου τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων, ὡς πρότυπον καὶ φωτεινόν ὁδηγόν γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ κάθε Χριστιανοῦ.

Τὴν ἐπομένην, τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 30 Νοεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης παρακληθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὁμίλησε καταλλήλως πρὸς τόν Ἱερόν Κλῆρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, προτρέποντας μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ ἀγαπήσουν τὴν προσευχὴ καὶ νὰ καλλιεργοῦνται ἀδιακόπως, ὥστε νὰ καταφέρουν νὰ ἀνταποκρίνονται συνεχῶς στὶς προκλήσεις τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καὶ μὲ πνεῦμα ὑπακοῆς πρὸς τόν Ἐπίσκοπόν τους νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀσφαλῆ διαποίμανσιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ προσκυνηματική ἐπίσκεψις τοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδά εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁλοκληρώθη μὲ τὴν μετάβασίν του εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Βυτουμᾶ, ὅπου ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Έορτή τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου

Μέ τήν πρέπουσαν λαμπρότητα καί ιεροπρέπειαν ἐορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης, ἡ Ἱερά Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Ἐπίκεντρον τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὁ φερώνυμος νεοανεγερθεὶς Ἱερός Ναός τοῦ

Ὁσίου Πορφυρίου, τοῦ ὁποίου τὰ Θυρανοῖξια ἐτέλεσε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος εἰς τήν περιοχὴν τοῦ Ἡρακλείου Λαγκαδά.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός μετ' Ἀρτοκλασίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὁμίλησε ἐπικαίρως.

Τὴν κυριώνημον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, Τετάρτη 02 Δεκεμβρίου 2015, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία

Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί πλαισιωνόταν ἀπὸ πολλοὺς Ἱερεῖς.

Στὴν ὁμιλία του πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴ μορφή τοῦ τιμωμένου Ὁσίου ἀπὸ τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, τονίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ ἕναν θησαυρὸν καί μιαν ἀπάντησιν τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τίς ἀγωνίες καί τίς προκλήσεις τῆς γῆς. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸν ἐγωισμόν καί τὰ πάθη μας προκαλοῦμε καί τὸν Θεόν καί τὸν ἄνθρωπον.

Ὅλοι μας εἶδαμε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὅτι συγκεντρώθηκαν ὅλοι οἱ ἡγέτες τῆς γῆς μὲ πρῶτο θέμα τὴν οἰκολογίαν καί τὴν καταστροφὴν τοῦ πλανήτη. Μία ωραία πρωτοβουλία καί μία ἀξιέπαινη προσπάθεια ἀλλὰ μὲ τί κριτήριον, ὅταν δὲν ξέρουμε τί κάνουν ὅλοι αὐτοὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπον πού δὲν θὰ ὑπάρχει γιὰ νὰ χαρῇ τὸ κλίμα τοῦ

πλανήτη και αυτά πού ὁ Θεός χάρισε στὸν ἄνθρωπο, γιατί τὰ ἔχει στερήσει ἡ ἁμαρτία καὶ οἱ σκοπιμότητες τῶν ποικίλων συμφερόντων πού διέπουν τὴν καθημερινότητα τῆς κοινωνίας τῶν ἐθνῶν.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος μέσα σέ ἕνα σκοτάδι ἀπογνώσεως, εἶναι τό φῶς πού μεταφέρει τό Μήνυμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιατί καὶ ὁ ἴδιος ἐδέχθη καὶ παρέμεινε μέ τόν Χριστόν, δείχνοντας σέ ὅλον τόν κόσμον πού πνίγεται μέσα στήν πολυπλοκότητα τῶν σχέσεων πόσο ἀπλά εἶναι τὰ πράγματα.

Μέ τόν τρόπον τοῦ βίου του, ὁ Ὅσιος ἐνέπνεε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐπιστήμονες καὶ τοὺς ἀνθρώπους μέ πολλές περγαμινές καὶ θέσεις ἀλλά

καί τούς ἀπλούς ἐπισκέπτες καί τά παιδιά, ἔχοντας τό χάρισμα τῆς διοράσεως καί τῆς ἐνοράσεως πού, ὅμως, δέν τό ἐκμεταλλεύτηκε ποτέ γιά τό δικό του συμφέρον ἀλλά πάντοτε γιά τό κοινό καλό καί πάντοτε μέ τήν ἀγάπη του ἐδέχετο ὅλους.

Τό μέλλον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γνωστόν σέ ὅλους. Ἄν πιστεύεις στόν Θεόν, τό μέλλον σου εἶναι στή Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ. Ἄν δέν πιστεύεις, τότε ὑπάρχει τό σκοτάδι, ἡ ἀπώλεια καί ὁ θάνατος.

Φρόντιζε ὁ Ἅγιος καθημερινῶς στή ζωή του νά βιώνῃ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιατί ἦταν ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ, κάτι πού εἶναι καί τό ζητούμενον τῆς

σημερινῆς ἐποχῆς μας γιά ὅλους ἐμᾶς. Εἴμαστε ἀνθρώποι τοῦ Θεοῦ στήν πράξιν καί ὄχι στή θεωρία καί στά λόγια; Κάνουμε αὐτό πού θέλει ὁ Κύριος ἢ εἴμαστε ὑπόδουλοι σέ ἕναν ἐγωισμόν καί μίαν ἐμπάθειαν πού μᾶς ὁδηγεῖ σέ ἄγνωστα μονοπάτια μακριά ἀπό τόν Θεόν καί τήν Ἀγάπην Του;

Τό παράδειγμα τοῦ Ἁγίου εἶναι κανόνας γιά τούς κληρικούς, τούς λαϊκοὺς καί ὅλα τα μέλη τοῦ πληρώματος τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Βλέπουμε ὅτι ὅσο περισσότερο τόν προΐκιζε μέ χαρίσματα ὁ Κύριος, τόσο πιό ταπεινός γινόταν. Ἀκόμα καί στίς δύσκολες δοκιμασίες ποτέ δέν ἄφησε τήν ἀπελπισίαν καί τήν ἀπόγνωσιν νά κυριαρχήσῃ, ἀλλά πάντοτε ἦταν μέ τό χαμόγελον καί μέ διά-

θεσιν ευεργετικής διακονίας προς τόν άνθρωπον.

Αυτή η ευεργετική διακονία προς τόν δοκιμαζόμενον σήμερα αλλά και πάντοτε λαόν, είναι τό έργον τής Αγίας μας Έκκλησίας.

Όλοι μας είμαστε μία Έκκλησία. Αυτό σημαίνει ότι όλοι μας, ως Όρθόδοξοι Χριστιανοί, έχουμε υποχρέωσιν μέ τήν έσωτερικήν χαράν και τό χαμόγελον αλλά και τήν πνευματικότητα, τόν άγώνα και τήν μετάνοιάν μας, νά είμεθα ευεργετικοί τόσον προς τόν έαυτόν μας όσον και προς τούς αδελφούς μας, μίν λησιμονώντας ποτέ πώς τό μεγαλύτερον πράγμα στή ζωή είναι νά είναι κανείς άνθρωπος του Θεού.

Άνθρωπος του Θεού ήταν και ό Άγιος Πορφύ-

ριος ό Καυσοκαλυβίτης, ό όποιος και μās δείχνει τόν δρόμον, πού πρέπει νά ακολουθήσουμε διαλέγοντας τόν δρόμον τής ζωής αντί του δρόμου του θανάτου. Μόνον όταν ό άνθρωπος έχει κοινωνία μέ τόν Θεόν, μπορεί νά βρῇ τόν έαυτόν του και μόνον τότε ή κοινωνία μας θα βρεί ξανά τήν ειρήνην, τήν γαλήνην και τήν ευδαιμονίαν.

Καταλήγοντας, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λιτής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης, προέτρεψε όλους τούς παρισταμένους νά διαβάσουν συχνά τα κείμενα και τίς διδασχές του Όσίου Πορφυρίου, ώστε νά παίρνουν κουράγιο και δύναμιν γιά αυτές τίς δύσκολες μέρες και περιόδους πού διανύουμε.

Ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας

Τό πρωί τῆς 4^{ης} Δεκεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λιπῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης μετέβη εἰς τό Στρατόπεδον «Ράμναλη», ὅπου καί ἐτέλεσε τήν Ἐπίσημον Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, προστάτιδος τοῦ Πυροβολικοῦ Σώματος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς.

Κατά τή διάρκειαν τῆς Πανηγυρικῆς Τελετῆς παρέστησαν ὁ Διοικητής τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, Ἀντιστράτηγος Ἡλίας Λεοντάρης, ὁ Διοικητής τοῦ

κητῆς τῆς 194^{ης} ΜΠΕΠ (MLRS), Ἀντισυνταγματάρχης (ΠΒ) κ. Ἰωάννης Μπαλόμπας, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἀξιωματικοί καί ὁπλίτες τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Σωμάτων καί τῶν Στρατοπέδων τῆς περιοχῆς μας, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀστυνομικῶν καί Πυροσβεστικῶν ἀρχῶν, ἐκπρόσωποι τῶν ξένων κρατῶν, ἀπόστρατοι ἀξιωματικοί καί ἀρκετός κόσμος

Στή σύντομν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος μετέφερε πρὸς ὅλους τοὺς παρισταμένους Ἀξιωματικούς, τίς εὐχές τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, εὐχόμενος ἀπό καρδίας, ἡ τιμωμένη καί προστάτις τοῦ Πυροβολικοῦ Σώματος τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς Ἁγία Βαρβάρα, νά τιμᾶται καί νά ἐμπνέη ὅλους, τόσο κατὰ τήν πορείαν τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ εὐθυνοφόρου καθήκοντος πού ἐπιτελοῦν, ὅσον καί κατὰ τήν προσωπικὴν ζωὴν τοῦ καθενός.

Ὅπως ἡ Ἁγία μας, μέ τήν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψε τοὺς ὑπεναντίους ἔτσι καί κάθε πιστός, ὅπως ἐμεῖς, μπορούμε μέ τήν δύναμιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ νά συντρίψουμε ὅλους τοὺς ὑπεναντίους, διότι ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἀκαταγώνιστος καί ὄπλον εἰρήνης.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τή διδασκαλία τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὅπου ἡ νίκη εὐαγγελίζεται διὰ τοῦ Κυρίου, καί ἡ εἰρήνη προϋποθέτει τήν ἀγάπην, μπορούμε πραγματικά νά διασφαλίσουμε τήν ἐπαρκῆ παρουσίαν μας, ὅπου παρὰ Θεοῦ ἐτάχθη ὁ καθένας γιὰ νά ὑπηρετῇ.

Πυροβολικοῦ Σώματος τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, ὁ ὁποῖος καί ἀνέγνωσε τήν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ., ὁ Διοικητής τῆς Σ.Σ.Α.Σ. Ὑποστράτηγος Παγουρόπουλος Κωνσταντῖνος, οἱ Διοικητές τῶν Α.Δ.Ι.ΣΚΟ. καί τῆς ΜΕΡΙΠ, ὁ Διοι-

Ἀκολούθησε ξενάγησης στους χώρους τοῦ στρατοπέδου καί ἐνημέρωσις γιὰ τὰ νέα ὀπλικά συστήματα τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Μονάδα τῆς 194^{ης} ΜΠΕΠ (MLRS), ἀπὸ τὸν Διοικητὴν αὐτῆς, ἐνῶ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, κ.κ. Ἰωάννης δὲν παρέλειψε νὰ ἐκφράσῃ τὰ θερμὰ του συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἄρτιαν ὁργάνωσιν τῆς θρησκευτικῆς στρατιωτικῆς τελετῆς πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Έορτασμός τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Τρίκκης καί Σταγῶν

Μέ αισθήματα ιδιαίτερας χαρᾶς καί συγκινήσεως ὁ λαός τῶν Τρικκαίων ἐτίμησε τήν Ἱεράν μνήμην τοῦ Ἀγίου Νικολάου στόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν.

Κατά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς, ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, εὐγενῶς προσκληθεῖς ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομου.

Στό μεστό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης, ἀνεφέρθη στό βίο τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη λαμπρόν πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρῶν Τρίκκης κ.κ. Ἀλεξίου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ, Αἰτῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καὶ τοῦ οἰκείου πομενάρχου κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ μέ τῇ συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν ἐπραγματοποιήθη Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνος καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου πρὸς τὴν Κεντρικὴν Πλατείαν, ὅπου ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἀρτοκλασία.

Ἐξί ἔτη ἀπό τήν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Σπυρίδωνος

Ἐπί τῇ Ἱερᾷ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τοῦ Θαυματουργοῦ καί ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑξί ἐτῶν ἀπό τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Σπυρίδωνος ἐτελέσθη τό πρῶτόν τοῦ Σαββάτου, 12 Δεκεμβρίου 2015, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Ἱερὸν Μνημόσυνον προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλίτου καί Καθηγουμένου τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας κ.κ. Ἀποστόλου εἰς τόν Ἱερὸν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεοουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων, Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος καί Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρος.

Μεταξύ ὧσων προσῆλθαν γιά νά τιμίσουν τόν ἐορταζόμενον Ἅγιον καί τή μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου ἦταν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ

κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, οἱ κατά σάρκαν συγγενεῖς καθώς καί πολλά πνευματικά τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Σπυρίδωνος.

Στίς ὁμιλίες του τόσον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλίτου κ.κ. Ἀπόστολος ὅσο καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθησαν στή μνήμην τοῦ ἀει-

μνήστου Γέροντος κάνοντας ιδιαίτερον λόγον τόσο γιά τήν απλότητα καί τήν ταπεινοφροσύνην πού εἶχε, ὅπως καί ὁ Ἅγιος τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἔφερε, ὅσον καί γιά τήν ἀγωνιστικήν προσωπικότητα καθώς καί τό πλούσιον πνευματικόν, ποιμαντικόν, καί φιλανθρωπικόν ἔργον πού ἐπετέλεσε κάθ' ὅλην τῆς διάρκειαν τῆς ποιμαντορίας του.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας καί τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσύνου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικόν Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδά κυροῦ Σπυρίδωνος.

Ἡ Πρέσβυς τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα
κα. Andrea Ikić-Bohm,
εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Τὴν Παρασκευὴν, 18 Δεκεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν Πρέσβυν τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κα. Andrea Ikić-Bohm, τὴν ὁποίαν καί συνόδευαν ἡ Ἐπίτιμος Πρόξενος στὴν Θεσσαλονίκην κα. Ἐβελιν Παπαδοπούλου καὶ ὁ Δικηγόρος κ. Ἀπόστολος Παπαδόπουλος.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μακρᾶς συναντήσεώς τους, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ καὶ ἡ Πρέσβυς κα. Ikić-Bohm συνομίλησαν γιὰ τὰ ὑφιστάμενα προβλήματα καὶ θέματα, πού ἀπασχολοῦν σήμερον τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τὴν θρησκευτικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν πού ἐπικρατεῖ στὴν Εὐρώπην γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν προσφύγων, καθὼς καὶ τοῦ διαθρησκευτικοῦ διαλόγου ὑπογραμμίζοντας τὴ μεγάλῃ ἀνάγκη τῆς ἐπικοινωνίας τῶν προσώπων μέσα ἀπὸ τὴ διεθνῇ γλῶσσα τῆς ἀγάπης.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι εἰρηνopoιός καὶ ἐνωτικός, καθὼς καὶ νὰ εἶναι κοντὰ στὸν λαὸ καὶ στὰ προβλήματά του, ὑπηρετώντας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως καὶ χωρὶς διακρίσεις, τονίζοντας τὴν σπουδαιότητα τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου πού προσφέρει ἡ Ἐκκλησία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου καὶ τῶν ἄλλων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τό μεταναστευτικό θέμα αποτελεί ένα σύγχρονο, μεγάλο και άνεξέλεγκτο πρόβλημα όλου του κόσμου και δυστυχώς σήμερα η Εύρώπη δέν μπορεί νά άντέξη άλλο, δεχόμενη αυτές τίς πιέσεις πού αλλοιώνουν τήν κοινωνικήν συνοχήν και τίς ισορροπίες της.

Τέλος, δέν παρέλειψε νά ύπογραμμίση ότι πρέπει όλοι μαζί νά παραμείνουμε ένωμένοι, βοηθώντας τόν συνάνθρωπον και κρατώντας ζωντανές τίς παραδοσιακές αρχές του τόπου.

Άπό τήν πλευράν της ή κυρία Πρόεδρος εύχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατον γιά τήν εύκαιρίαν τής συναντήσεως, άνεγνώρισε τό σημαντικό έργον πού προσφέρει ή Έκκλησία στίς εύπαθείς ομάδες του πληθυσμού καθώς και έτόνισε τό πόσο καλή έντύπωση απέκόμισε διά τό κοινωνικό έργον και τή βοήθεια πού προσφέρει πρός τούς μετανάστες.

Χριστουγεννιάτικες Έκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Τίς Ἅγιες τοῦτες ἡμέρες τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως καί τῆς Θείας Ἐπιφανείας, μέ πνεῦμα κατανύξεως, ἀγάπης καί ταπεινώσεως, ἐπραγματοποιήθησαν διάφορες Χριστουγεννιάτικες ἐκδηλώσεις ἀπό τίς κατά τόπους ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, ὑπό τήν ἐπίβλεψιν καί τή φροντίδα τῶν κατηχητῶν καί τῶν κατηχητριῶν ὅλων τῶν βαθμίδων τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῆς ἐπαρχίας μας.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 19 τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015, εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», ἐπραγματοποιήθη ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐορτή τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, τήν Κυριακὴν 20 Δεκεμβρίου ἐπραγματοποιήθη ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐορτή τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ εἰς τήν πολυμορφικήν αἴθουσαν «Κιβωτός Σωτηρίας», ἐνῶ τήν Δευτέραν 21 Δεκεμβρίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Μελισσοχω-

ρίου ἔλαβε χώρα ἡ Χριστουγεννιάτικη Ἑορτή μέ γενικόν τίτλον «Χριστός Γεννᾶται, χαρά στόν κόσμον».

Κατά τή διάρκεια τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἠκούσθησαν ἀπό τίς φωνές τῶν παιδιῶν Χριστουγεννιάτικοι ὕμνοι καί τραγούδια, ποιήματα καθὼς καί διάφορα ἐπικάαιρα δρώμενα, τά ὁποῖα συγκίνησαν ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Οἱ ὁμορφες αὐτές ἐκδηλώσεις ἔκλεισαν μέ τόν σύντομον χαιρετισμόν τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννου, ο οποίος άφου συνεχάρη όλους όσους έκοπίασαν για την άρτίαν διοργάνωσιν της όμορφης Χριστουγεννιάτικης έορτής, τούς διοργανωτές και τά παιδιά πού άποτελούν τό καύχημα και την έλπίδα του τόπου, τά όποια μέ ξεχωριστή μοναδικότητα μετάδωσαν τά έόρτια μηνύματα των ήμερών, εύχήθηκε πρós όλους τούς παρισταμένους Χρόνια Πολλά μέ Υγείαν και Δύναμιν, τονίζοντας ότι ό Χριστός γεννάται καθημερινώς μέσα στην καρδιά και την ψυχήν μας, άρκει έμεις νά εΐμαστε καθαροί και νά μίν παρασυρόμαστε από τά πάθη και την άμαρτίαν. Η έποχή πού ζούμε, όπως και κάθε περίοδος, έχει τίς δικές της δυσκολίες και προβληματισμούς. Θά πρέπει τό μεγάλο αυτό Μήνυμα της Γεννήσεως του Θεανθρώπου νά έντρυφήση στίς καρδιές μας μέ περισσήν άγάπην πρós τον συνάνθρωπον αλλά και μεταξύ μας.

Όταν κανείς ζή σωστά την πνευματικήν ζωήν και έχει καθαρήν ψυχήν, τότε καταφέρνει και γεύεται τά ούράνια μηνύματα της άγάπης του Χριστού, γιατί όταν όλα τα έορτάστικα φώτα και λαμπιόνια σβήσουν, τότε θά μπορεί νά βλέπη τό άληθινόν φώς της άγάπης πού παραμένει πάντοτε φωτεινόν, τό Φώς του Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού.

Προσφορά Δεμάτων αγάπης πρός τούς δοκιμαζόμενους αδελφούς

Δέματα αγάπης προς τούς πτωχούς σιτιζομένους αδελφούς μας, τά όποια καί περιείχαν όλα εκείνα τά τρόφιμα καί είδη πρώτης ανάγκης, ένόψει τών έορτιών ήμερών του Άγίου Δωδεκαμήρου, διένειμε, τό πρωί τής 23^{ης} Δεκεμβρίου 2015, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννης, σέ είδικήν εκδήλωσιν εις τήν κεντρικήν αίθουσαν του Ίερού Μητροπολιτικού Ναού τής Αγίας Παρασκευής Λαγκαδά «Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός».

Στή σύντομη όμιλία του ό Σεβασμιώτατος άπνύθυνε πατρικούς καί παρηγορητικούς λόγους αγάπης καί έλπίδος προς στήριξιν καί ανάπαυσιν ψυχής σέ εκείνους τούς συνανθρώπους μας πού δοκιμάζονται αúτίνήν τήν περίοδον λόγω τών πολλών δυσκολιών πού διέρχεται ή πατρίδα μας, ένώ καταλήγοντας δέν παρέλειψε νά εύχαριστήσῃ τούς ιερείς τής Μητροπόλεως Λαγκαδά, ιδιαίτερώς τόν Γενικόν Αρχιερατικόν Έπίτροπον, Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Αναστάσιον Παρούτογλου καί τόν Αϊσεδιμ. Πρωτ. π. Άνδρέαν Τασούλαν, οί όποιοι είχαν καί τήν εúθύνην αλλά καί τήν μέριμναν τής φιλανθρωπικής

αúτης εκδηλώσεως, καθώς καί τούς συνεργούς καί βοηθούς, οί όποιοι μέ πολλήν αγάπην καί προθυμίαν ψυχής στηρίζουν είτε τό πνευματικόν είτε τό φιλανθρωπικόν έργον πού έπιτελείται στίς κατά τόπους ένορίες, καθώς καί στά συσσίτια αλλά καί στό Κοινωνικό Παντοπωλείον τής Μητροπόλεως κατά τίς καθιερωμένες καθημερινές αλλά καί μηνιαίες διανομές χρηματικών βοηθημάτων καί ειδών πρώτης ανάγκης, φαγητού καί τροφίμων.

Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα Κάλαντα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Τά παραδοσιακά Κάλαντα, καθώς καί ἐπικάαιρα Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα τραγούδια, ἔψαλλαν καί τραγούδησαν καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρων νέοι καί νέες τῆς ἐπαρχίας μας, οἱ ὅποιοι προσῆλθαν εἰς τήν αἵθουσαν τοῦ Ἐπισκοπείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης γιά νά εὐχρηθοῦν ἀπό καρδίας καί νά λάβουν τήν εὐχὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἰωάννου, μεταφέροντας καί αὐτοί

μέ τόν δικόν τους τρόπον τό μέγαλον μήνυμα τῆς Χαρᾶς, τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἀγάπης καί τῆς Καταλαγῆς πού πηγάζει μέσα ἀπό τό Θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ καί νά εὐχηθοῦν στόν Ποιμενάρχην μας ἐνόψει τοῦ Νέου Ἑτους.

Ἐκτός ἀπό τίς μικρές ὁμάδες τῶν πολλῶν παιδιῶν πού μέ τίς χαρούμενες παιδικές φωνές τους καί μέ τόν διάχυτον αὐθορμητισμόν τους καί μέ τρόπον ἀγνόν καί παραδοσιακόν μετέδωσαν τό παραδοσιακόν μήνυμα τῶν Ἑορτῶν,

τά βυζαντινά καί τά παραδοσιακά κάλαντα τραγούδησαν, ἡ Φιλαρμονική Μπάντα τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, οἱ Βυζαντινές Χορωδίες Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, χορωδίες Πολιτιστικῶν καί Ἀθλητικῶν Συλλόγων τῆς ἐπαρχίας, καθώς καί στρατιῶτες τῶν στρατιωτικῶν μονάδων τοῦ Λαγκαδᾶ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ὑποδεχόμενος ὅλους μέ αἰσθήματα χαρᾶς ἀπνύθυνε πατρικούς λόγους ἀγάπης, εὐχόμενος πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως τά Χρόνια Πολλά καί τονίζοντας ὅτι τό γεγονός τῆς κατὰ Σάρκαν Γεννήσεως τοῦ Κυρίου εἰ-

ναι ένα γεγονός μοναδικής χαράς, τό-
 οποιον μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά ξα-
 ναγεννηθοῦμε καί ἐμεῖς γευόμενοι τήν
 αἰώνιον ζωὴν ἀπαλλαγμένην ἀπὸ τίς
 μικρότητες τῆς καθημερινότητας.

Ὑπεγράμμισε δέ ὅτι θά πρέπει ὅλοι
 ὡς τοπική κοινωνία νά καλλιεργήσουμε
 μίαν ἀτμόσφαιραν πνευματικῆς συνο-
 χῆς, ἔτσι ὥστε ὅλοι νά εἴμαστε ἐνωμένοι
 μεταξύ μας γιά νά ἀνταπεξέλθουμε στά
 ὅποια προβλήματα προκύπτουν.

Ἄν ἐμεῖς κάνουμε σωστά το καθήκον
 μας στό τομέα πού μᾶς ἀναλογεῖ, κάθε
 δυσκολία καί κάθε πρόβλημα θά ξεπε-
 ραστεῖ καί θά παρέλθει ἡ λαίλαπα πού
 ἔχει σχέσιν μέ τήν οἰκονομίαν ἀλλά καί
 τήν πνευματικὴν πορείαν τοῦ τόπου
 πού μόνον στόχον ἔχει νά ἐξουθενώσῃ
 τοὺς Ὁρθοδόξους Ἕλληνες.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι φορεὺς τῆς
 ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος τῆς αἰσιοδοξίας
 καί εἶναι ἐκεῖνη πού εὐαγγελίζεται τήν
 ἐνότητα καί ἀποσκοπεῖ στό ἔργον τῆς
 Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Μπορεῖ νά εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι πού
 ἐχθρεύονται καί πολεμοῦν τήν Ἐκκλη-
 σίαν. Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν ἀντιμετω-
 πίζει κανέναν ὡς ἐχθρόν καί ὅλους τοὺς
 ἀντιμετωπίζει μέ τήν ἴδιαν ἀγαπητικὴν
 διάθεσιν καί ὡς ἐν δυνάμει πολίτας τῆς
 Βασιλείου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς «Μήτηρ» στό ἱστο-
 ρικόν παρόν καί ὡς παρουσία στό γί-

γνεσθαι τῶν πραγμάτων ἔχει ὡς ἀποστολὴν τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Ἑνότητα. Ἀναμένει τὴν ἐπιστροφὴν ὅλων τῶν πεπλανημένων, καθὼς καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ κάθε ἀνθρώπου ποῦ θέλει νὰ ζήσει στό γεγονός τῆς Σωτηρίας διακηρύσσοντας τό μήνυμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεανθρώπου «ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδῶρει, πάσχων οὐκ ἡπείλει».

Τέλος, εὐχίθηκε τό νέον ἔτος 2016 νά εἶναι πάροχος πάσης εὐλογίας καὶ πάσης χάριτος τοῦ Κυρίου καί μέ σταθεράν πίστιν καὶ πολλήν προσευχήν νά καταφέρει ἡ χώρα καί ἡ πατρίδα μας νά ἀνταπεξέλθουν σέ ὅλες τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα ποῦ ἐλλοχεύουν.

Ἡ Μεγάλη Δεσποτική Ἑορτή τῆς κατὰ σάρκαν Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ Μεγάλη Δεσποτική Ἑορτή, ἡ Μητρόπολις τῶν Ἑορτῶν ὅπως τὴν κατονομάζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τῆς κατὰ σάρκαν Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσθη μέσα σέ κατανυκτικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ μέ κάθε ἐκκλησιαστικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἱεροπρέπειαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καὶ Ρεντίνης.

Τὴν παραμονὴν τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καὶ ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος στὴ Μεγάλη Ἑορτή τῶν Χριστουγέννων.

Τὸ πρωὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη μέσα σέ κλίμα κατανύξεως ἡ Πανηγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Στόν κατάμεστον ἀπὸ πλῆθος πιστῶν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, πού προσῆλθαν μέ εὐλάβεια ἀπὸ τίς πρῶτες πρωινές ὥρες γιὰ νὰ ἐορτάσουν τὴν κατὰ σάρκαν Γέννησιν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, ἀνεγνώσθη ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπό-

δειξις ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφέτος κεντρικὴν θέσιν κατέχει τὸ προσφυγικὸν ζήτημα καὶ ἰδιαίτερως τὰ δοκιμαζόμενα παιδιά, καλώντας ὅλους νὰ μὴ μείνουν ἀπαθεῖς, ἀλλὰ νὰ ἐκφράζουν ἐμπράκτως τὴν ἀλληλεγγύην τοῦς πρὸς τοὺς δοκιμαζόμενους συνανθρώπους μας.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης στὴ σύντομη ὁμιλία του τόνισε ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι μία ἀπὸ τίς σημαντικότερες ἡμέρες γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, διότι καθὼς ἐορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα δίδεται σέ ὅλους ἡ εὐκαιρία νὰ ἐορτάσουμε τὰ δικά μας γενέθλια στὴν καινούργια ζωὴ. Στὴ ζωὴ πού φέρνει ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον.

Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅλοι εἶναι ὅτι ὁ Κύριος μέ τὴν δική Του Γέννησιν γεννᾷ ταυτοχρόνως σέ αὐτόν τὸν κόσμον καὶ μίαν καινούργιαν ζωὴν, μίαν ζωὴν ἀφθαρσίας καὶ ἀθανασίας, τὴν ὁποίαν καὶ μᾶς χαρίζει.

Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ νόημα τῶν Χριστουγέννων. Ἡ γέννησις τῆς δικῆς μας ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἂν τό θέλῃ κανεῖς, μπορεῖ νὰ τὴν ζῇ αἰωνίως, κάνοντας μίαν καινούργιαν ἀρχὴν, χωρίζοντας τὸν βίον σου σέ δύο περιόδους. Στὴν περίοδον

πού είναι συνδεδεμένη με την άμαρτίαν και η όποια θα αποτελέσει και τό παρελθόν και στην περίοδον της καινούργιας εποχής, όπου μαζί με τόν Χριστόν θα είναι και η ευλογημένη περίοδος στην ζωή του ανθρώπου.

Έν συνεχεία, ό Σεβασμιώτατος υπεγράμμισε μεταξύ των άλλων ότι στην ζωή του κάθε ανθρώπου όλα τα γεγονότα έχουν τό δικό τους νόημα και ή κάθε λεπτομέρεια μās διδάσκει πολλά. Μās έχουν συνηθίσει νά μίν σκεφτόμαστε και νά μίν αξιολογοΰμε αυτά τά δωρήματα πού μās χάρισε ό Θεός. Μās έχουν κάνει νά ξεχάσουμε τόν άνθρωπον ως άξια και ως μοναδικότητα και τέλος μās έχουν κάνει νά ξεχάσουμε τόν ίδιον μας τόν εαυτόν.

Ζοΰμε καθημερινώς αυτό τό γεγονός του ξεπουλήματος της ζωής των ανθρώπων και του ευτελισμού της προσωπικότητός τους. Ό Θεός μας έχει πλάσει για κάτι τό άνώτερον και σημαντικότερον. Μās έδωσε δυνατότητα νά έχουμε ζωήν. Είναι πολύ σημαντικό κάποιος νά έχει μέσα του ζωήν ή όποια νά είναι συνδεδεμένη με όλες τις χαρισματικές λειτουργίες του. Άλλά, δυστυχώς, δέν τό αξιολογοΰμε σωστά και δέν ικανοποιούμεθα με τίποτα, γιατί μās έμαθαν νά ζοΰμε την ζωή των ειδώλων και των υποκαταστάτων.

Οί δρόμοι και τά σπίτια είναι στολισμένα αυτές τις ήμέρες και τά πάντα μās μιλοΰν για μίαν έορτήν και ένα γεγονός. Τά φώτα είναι πολλά, αλλά δυστυχώς δέν είναι

τό Φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ τό ζητούμενον πρόσωπον. Ψάχνουμε νά Τόν βροῦμε ἐκεῖ ὅπου δέν εἶναι, γιατί μάθαμε καί συνηθίσαμε νά βρίσκουμε τὰ ἐντυπωσιακά ὄχι στήν ἀπλότητα ἀλλά στά ἐξωτερικά ἐπιτηδεύματα πού ἐπινοεῖ ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Χριστός Γεννᾶται καί εἶναι ἀπλός καί δίπλα μας ἀλλά δέν Τόν ὑπολογίζουμε. Ὅπως τότε, πού δέν Τόν ὑπολόγιζε κανείς.

Ἡ Βηθλεέμ εἶναι κοντά μας, τό Σπίλαιον εἶναι μέσα στήν καρδιά μας καί τό μεγάλο ἐρώτημα εἶναι ἂν θέλουμε νά δεχθοῦμε τόν Χριστόν κάνοντας ἓνα βῆμα νά Τόν γνωρίσουμε καί νά κάνουμε ἐορτές μαζί Του, ἀλλάζοντας τὴν ζωὴ μας καί δοκιμάζοντας νά ζήσουμε συμφώνως πρὸς τό θέλημά Του καί ὄχι μέ τό θέλημα ἐκείνων πού θέλουν τὴν ἀλλοτρίωσιν τῶν πάντων.

Τό θέμα εἶναι νά κατανοήσουμε ὅτι Ἰησοῦς Χριστός, χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός. Ὅπως τότε, ἔτσι καί τώρα. Εἶναι δίπλα καί ἀνάμεσά μας, εἶναι μαζί μας. Τό μεγάλο θέμα εἶναι ἐμεῖς τί κάνουμε. Ἔχουμε αὐτό τό ἐνδιαφέρον νά Τόν πλησιάσουμε καί νά ζήσουμε τὴν καινούργιαν ζωὴν πού μᾶς χαρίζει καί ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ χαρὰν καί εὐτυχίαν.

Καταλήγοντας δέν παρέλειψε νά εὐχηθῇ πρὸς ὅλους τὰ ἐφετινὰ Χριστούγεννα νά ἀποτελέσουν γιὰ ὅλους ἓναν σταθμόν ξεχωριστόν γιὰ τὴν πορείαν τῆς ζωῆς των. Ἀς κάνουμε ὅλοι μία προσπάθεια νά διαγράψουμε μίαν πορείαν ἀπὸ τό ἐγώ καί ἐξερχό-

μενοι νά ζήσουμε τό μεγαλείον τοῦ προσώπου, συναντώντας τόν Ἰησοῦν καί βιώνοντας αὐτήν τήν χαρά τῆς Καινῆς Κτίσεως.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης διωργάνωσε ἐόρτιαν Χριστουγεννιάτικην Τράπεζαν καί διανομὴν φαγητοῦ πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους, ἀνεξαρτήτως οἰκονομικῆς καταστάσεως, στὴν κεντρικὴν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Λαγκαδᾶ.

Ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τόν νέον Ἐνιαυτόν τῆς Χρηστότητος Κυρίου, τό ἔτος 2016

Μετά πάσης λαμπρότητος καί ἱεροπρέπειας, ἐορτάσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ Μεγάλῃ Δεσποτικῇ Ἑορτῇ τῆς κατὰ Σάρκαν Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τοῦ Οὐρανοφάντορος.

Τό ἀπόγευμα τῆς Παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς ἐτελέσθη χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός τῶν Ἑορτῶν εἰς τὸ Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Βασιλείου.

Τὴν Παρασκευὴν, 1^η τοῦ νέου ἀρξαμένου τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου ἔτους 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας καί μέσα σέ ἐορταστικὴν ἀτμόσφαιραν ἐτελέσθη ἡ Ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸν νέον Ἐνιαυτόν τῆς Χρηστότητος Κυρίου, τό ἔτος 2016, παρουσία τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Καραγιάννη, ἐκπροσώπων τῶν Πολιτικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν καί Πολιτιστικῶν Φορέων τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ καθὼς καί πλῆθους πιστῶν.

Ἀναφερόμενος στὴν σημερινὴ ἡμέρα καί στὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἑτους 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ὑπεγράμμισε ὅτι εἶναι μεγάλη ὑπόθεσις νὰ εὕρισκόμεθα ὅλοι μπροστὰ σέ αὐτὴν τὴν δωροληψίαν τῆς καινούργιας ἡμέρας καί τῆς ἐνάρξεως μίας νέας χρονιάς ἀπὸ τὸν Κύριον, ὁ Ὅποῖος μᾶς τὴν χαρίζει παρ' ὅλον πού δέν μᾶς τὴν χρωστάει, οὔτε εἶναι κάτι τὸ αὐτοδίκαιον καί αὐτονοοῦμενον.

Θά πρέπει ὅλοι μας, μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας, γιὰ αὐτὴν Του τὴν δωρεὰ κατὰ πρῶτον νὰ Τοῦ ζητήσουμε τὸ ἔλεος καί τὴν συγγνώμη μας γιὰ τὰ ὅσα πράξαμε κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος καί ταυτοχρόνως νὰ Τὸν παρακαλέσουμε αὐτὴν τὴν χρονικὴν περίοδον πού μᾶς χαρίζει στὴν ζωὴ μας, νὰ τὴν ἀξιοποιήσουμε ἐπ' ἀγαθῷ καί πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας κάνοντας ὅτι εἶναι δυνατόν, ὥστε νὰ ζήσουμε αὐτὰ πού ὁ Ἰδιος ἐπιθυμεῖ γιὰ ἡμᾶς.

Ἐκεῖνος μᾶς ἐλεεῖ καί μᾶς χαρίζει τὴν ἀπόλαυσιν τῶν παρόντων ἀγαθῶν εἰς τύπον τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Ὅσα μᾶς δίδει ὁ Κύριος εἶναι πολλά, ἡμεῖς, ὅμως, τὰ περιφρονοῦμε. Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπᾷ, ἀλλὰ ἡμεῖς στρέφουμε τὸ βλέμμα μας ἄλλοῦ. Αὐτὴ ἡ χορηγία τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εἶναι πολὺ σπουδαία, ἀλλὰ ἡμεῖς δυστυχῶς δέν

Ὁρθόδοξα Μηνύματα

τήν προσέχουμε. Λησμονούμε ότι ή στό τέλος ό καθένas λαμβάνει ότi έδωσε έν τῷ παρόντι τοῦ βίου του.

Ἄν έχουμε πίστιν καί αγάπην, πνευματικόν όραματισμόν καί διά-θεσιν νά ύπηρετήσουμε τό θέλημά Του, έχοντας έλεος στήν καρδιάν μας, τότε ό πανοικτίρμων Κύριος τῆς Δόξης καί θά μās έλεήσει καί θά μās εύλογήσει, αλλάζοντας τά πά-ντα στήν ζωή μας.

Ό τιμώμενος Ἅγιος Βασίλειος, έδωσε μέ τήν ζωή καί τό έργον του μίαν μαρτυρίαν όχι μόνον τοῦ καλοῦ Ἱεράρχου καί τοῦ καλοῦ Ποιμένος καί Θεολόγου, αλλά μίαν μαρτυρίαν τοῦ ἀνθρώπου τῆς πίστεως καί τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ό όποίος ξεχώ-ριζε καί διέκρινε τόν αἰώνιον Βασιλέα ἀπό τοῦς ἐπι-γείους, γι' αὐτό καί τόλμισε νά τά βάλει μέ τήν τότε έξουσίαν.

Ό,τι καί ἂν συμβαίνει στήν ζωή μας, όποια γεγονό-τα καί ἂν τήν έπισκιάζουν, πάντοτε θά πρέπει νά θυ-μόμαστε ότi έμεῖς εἴμαστε τοῦ Θεοῦ καί ότi ό ἄνθρω-πος τοῦ Θεοῦ πολιτεύεται μέ διαφορετικό τρόπο ἀπό ότi οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου τούτου καί οἱ ἄνθρωποι τῆς έξουσίας.

Καταλήγοντας εύχήθηκε πρός όλους ή καινούργια χρονιά νά εἶναι εύλογημένη, ό Θεός νά χαρίζη σέ όλους τήν υγείαν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, δίδοντας δύνα-μη ώστε νά πορεύονται, μέ βεβαία τήν Ἐλπίδα ότi όταν εἶναι ό «Κύριος μεθ' ήμῶν οὐδείς καθ' ήμῶν» καί μέ βεβαία τήν Πίστην ότi ό Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ό Σωτή-ρας καί Λυτρωτής, ό Όποίος καί χαρίζει σέ όλους τήν δύναμη τῆς δικῆς Του δύναμης, ή όποία εἶναι δύναμη Εἰρήνης, Ἀγάπης καί Εὐλογίας.

Ἡ Μεγίστη Δεσποτική Ἑορτή τῶν Θεοφανείων εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ κάθε λαμπρότητα καί ἱεροπρέπειαν ἐορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ Μεγίστη Δεσποτική Ἑορτή τῶν Θεοφανείων.

Τό πρωί τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς, 05 Ἰανουαρίου 2016, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῶν Θεοφανείων καί τοῦ Ἑσπερινοῦ, προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησε εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν τῶν Θεοφανείων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ.

Τήν κυριώνυμον ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς Θείας Ἐπιφανείας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Ἀκο-

λουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Στόν γεμάτον ἀπό πιστούς Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Λαγκαδᾶ, παρέστησαν μεταξύ τῶν ἄλλων οἱ τοπικοί ἄρχοντες καί φορεῖς τοῦ Δήμου, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Καραγιάννην.

Ἀκολούθως, ἐπραγματοποιήθη ἡ Κατάδυσις

τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στό Κολυμβητήριον τοῦ Λαγκαδά, στήν Λίμνη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καθώς καί στήν Λίμνη τῆς Βόλβης.

Ἄξιον ἀναφορᾶς εἶναι τό γεγονός ὅτι στήν πισίνα τῶν Λουτρῶν τοῦ Λαγκαδά ἐπραγματοποιήθη διπλή ρίψις τοῦ Σταυροῦ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου μέ τήν συμμετοχή τήν δεύτερη φορά τοῦ Προπαιδικοῦ Τμήματος τοῦ Κολυμβητικοῦ Συλλόγου τῆς ἐπαρχίας μας, ὅπου οἱ λιλιπούτιοι κολυμβητές, ἡλικίας ἀπό 6 μέχρι 12 ἐτῶν, μέ ζέσιν πολλήν στήν καρδιάν τους ἔπεσαν γιά νά ἀνασύρουν τόν Σταυρόν.

Ἀρκετοί ἦταν καί ἐφέτος οἱ θαρραλέοι νέοι, οἱ ὁποῖοι μέ ὁδηγόν τό γενναῖον Ὁρθόδοξον Φρόνημα πού ἔχουν

οί Χριστιανοί, αγνοώντας τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες και άψηφώντας το δριμύ κρύο που επικρατούσε στην έπαρχία του Λαγκαδά, βούτηξαν για να ανασύρουν τον Τιμιόν Σταυρόν από τα κρύα νερά, δείχνοντας με αυτόν τον τρόπο την θερμή πίστιν τους προς τον Έπιφανέντα Κύριον και την πολλήν τους αγάπην προς την Έκκλησίαν.

Τόν Σταυρόν ανέσυραν οί Χρῆστος Χαλκίδης και ό μικρός Άντώνης Μπαλτατζῆς στό Κολυμβητήριο των Λουτρών, ό Χρῆστος Τσιαπούλης στην Λίμνη του Αγίου Βασιλείου και ό Κωνσταντῖνος Κανέλλης στή Λίμνη τῆς Βόλβης, ενώ μεταξύ αὐτῶν πού βούτηξαν ἦταν και ό βουλευτής τῆς Ἐνώσεως Κεντρώων κ. Ἀριστείδης Φωκάς.

Στήν σύντομη προσλαλιά του ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης μεταξύ τῶν ἄλλων συνεχάρη όλους τους τολμηρούς κολυμβητές πού και ἐφέτος εἶχαν τήν ψυχικήν δύναμιν και τό θάρρος νά κολυμπήσουν και νά ανασύρουν τόν Σταυρόν, βεβαιώνοντας τήν γενναία μαρτυρίαν τῆς πίστεώς τους και δίδοντας μέ τόν δικόν τους τρόπον τό μήνυμα πρὸς ἐκείνους, πού θέλουν νά ἀφανίσουν τά ἔθιμα και τίς παραδόσεις του τόπου μας, καθώς και κάθε τί πού εἶναι ἑλληνικόν και Ὁρθόδοξον, ενώ παρὰλληλα προσκάλεσε όλους το ἀπόγευμα εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν του Λαγκαδά, ὅπου μετά τό πέρας του Πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς του τιμίου ἐνδόξου Προφήτου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου του Προδρόμου θά τοὺς ἀποδώσει τήν προβλεπόμενην τιμήν τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Ἡ ἑορτὴ τῆς Συνάξεως, τοῦ τελευταίου καὶ μοναδικοῦ ἐκ τῆς χορείας τῶν Προφητῶν πού ἤξιώθη νά συναντήσῃ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του, ἐτιμῆθι μέ τὴν δέουσα λαμπρότητα εἰς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' Ἀρτοκλασίας εἰς τόν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανείων κ.κ. Τιμόθεος συγχοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Βρεσθῆνης κ.κ. Θεοκλίτου, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὁρωποῦ κ.κ. Κυρίλλου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, ἐνῶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ.κ. Γαβριήλ.

Τόν Θεῖον Λόγον πρὸς τό παριστάμενον Ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε διδασκικότητα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ.κ. Τιμόθεος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη ἐκτενῶς

μέ τόν μεστόν καὶ θεολογικόν του λόγον, σπὴν Ἑορτὴν τῆς Θείας Ἐπιφανείας καθὼς καὶ σπὴν μορφή, τό ἔργον καὶ τὴν συμβολή τοῦ τιμωμένου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Καταλήγοντας εὐχήθηκε ἐκ μέρους ὅλων τῶν παρισταμένων Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων στὸν Σεπτόν Ποιμενάρχην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννην τὰ Ἑτη Πολλά.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Βρεσθῆνης κ.κ. Θεοκλήτου, Τριπόλεως κ.κ. Θεοφυλάκτου (Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας), Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ

κ.κ. Κυρίλλου, Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδέλφειας κ.κ. Γαβριήλ, Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφανσάλων κ.κ. Τιμοθέου, Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου, καθὼς καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεσμῶν κ.κ. Δημητρίου, ἐνῶ παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρος

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Πανηγυρικῆς Πολυ-

αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, έλαβαν επίσης μέρος οί Ήγούμενοι τών Ήρων Μονών Αγίου Βασιλείου π. Ευσέβιος Σπυργίτης, Αγίας Τριάδος π. Άμβρόσιος Ποντούκης, ό Γραμματεός του Ήδιατέρου Γραφείου του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ήρωνύμου, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Πλάτων Κρικρής, ό Πρωτοσύγκελος τής Ήρας Μητροπόλεως Νέας Ήωνίας και Φιλαδέλφειας, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Ήπιφάνειος Αρβανίτης, πολλοί ιερείς, ένώ παρέστησαν συμπροσευχόμενες αντιπροσωπεΐες

μοναχών και μοναζουσών τών Ήρων Μονών τής έπαρχίας μας.

Τά ανάλογια του Ήρου Μητροπολιτικού Ναού έκόσμησαν μέ τήν παρουσίαν τους ό Άρχων Μαΐστωρ τής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας κ. Άριστογέννης Ζαΐμης, πλαισιωμένος από τήν βυζαντινή χορωδία τής Ήρας Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης «Ό Απόστολος Παύλος», μέ έπικεφαλής τόν Άρχοντα Ήμνωδόν τής Αγίας και Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Γεώργιον Φερεντίνον και τόν Μουσικολογιώτατον κ. Ραφαήλ Άσδρέ μέ τήν χορωδίαν του Ήρου Μητροπολιτικού Ναού Αγίας Παρασκευής «Άγιος Δαμασκηνός ό Στουδίτης».

Παρευρέθησαν, επίσης, ό Βουλευτής τών ΑΝ.ΕΛ. κ. Γεώργιος Λαζαρίδης, ό επίσης έχων τήν όνομαστικήν του εορτήν Δήμαρχος Λαγκαδά κ. Ήωάννης Καραγιάννης, εκπρόσωποι τής Άκαδημαϊκής Κοινότητος του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τής Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, καθώς και πλήθος χριστιανών πού παρά τό εργάσιμον τής ήμέρας προσήλθαν γιά νά εορτάσουν τήν μνήμη του Αγίου Ήωάννου του Προδρόμου, και παράλληλα νά εύχρηθούν και νά τιμήσουν μέ ανάμεικτα συναισθήματα άπεριορίστου τιμής, έγκαρδίου σεβασμού και ύϊκής αγάπης τόν εορτάζοντα Μητροπολίτην μας.

Τόν Θεϊον Λόγον εκήρυξε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ήωνίας και Φιλαδέλφειας κ.κ. Γαβριήλ, ό όποίος άνεφέρ-

θη έκτενως μέ πλούσια θεολογικά μηνύματα, στό Πρόσωπο τοῦ τιμωμένου Προφήτου, Ἀσκητοῦ καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου καί στήν διαχρονική σημασία πού ἔχει ὁ λόγος του στήν ζωή του κάθε Χριστιανοῦ, ἐνῶ καταλήγοντας εὐχήθηκε στόν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχη μας, ἐκ μέρους τῆς χορείας τῶν παρισταμένων Ἀρχιερέων, Ὑψηλὰ καί καρποφόρα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς τοπικῆς Μητροπόλεώς μας.

Στή σύντομη προσλαλιά του στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδά, κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε ἐκ βάθους καρδίας ὅλους τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας πού ἐλάμπρυναν μέ τήν παρουσίαν των καί τήν συμπροσευχή των, τή Μνήμη τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Προφήτου καί Ἀσκητοῦ τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, καθώς καί τήν ὀνομαστικήν του ἐορτήν, ἐνῶ παράλληλα εὐ-

χίθηκε μέ τήν σειρά του πρὸς ὅλους τοὺς ἐορτάζοντες τὰ Χρόνια Πολλά, ἰδιαίτερος δέ στὸν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Καραγιάννην.

Μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καί καθ' ὅλην τή διάρκεια τῆς ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης ἐδέχθη τίς εὐχές τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν μοναχῶν, τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου καί τῆς πόλεως καί τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἐνῶ μεταξύ τῶν Ἀρχιερέων πού προσήλθαν

ἦταν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολος, Λαρίσης καί Τυρνάβου κ.κ. Ἰγνάτιος, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, Ἐλευθερουπόλεως κ.κ. Χρυσόστομος, Σύρου κ.κ. Δωρόθεος, Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβας, Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ.κ. Ἐμμανουήλ, Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμων καί Γρεβενῶν κ.κ. Δαυῖδ.

Ἡ Ἱερὰ Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας

Τηρώντας καὶ ἐφέτος μίαν παράδοσιν περίπου δύο αἰώνων, ἡ ὁποία ἐκαθιερώθη ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ὁσσης, ὥστε νὰ τιμῶν τὴν συντοπίτισσαν Ἀγίαν τους τὴν ἀκροτελεύτιαν ἡμέραν τῶν Ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαμήρου καὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Συνάξεως τοῦ Τιμίου καὶ ἐνδόξου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐορτάσθη ἡ Ἱερὰ Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Ἀπτῆς καὶ Ρεντίνης.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ὁσσης θέλοντας νὰ μὴν στερηθοῦν τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας τους, ἐξαιτίας τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν ἐπομένην τῶν Ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαμήρου ἐπέστρεφαν στίς ἐργασίες των στίς μεγάλες πόλεις καὶ ξαναγύριζαν στὸν τόπον τοὺς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Πάσχα, μετέφεραν τὴν Πανήγυριν τὴν ἡμέραν αὐτὴν, κυρίως γιὰ πρακτικούς λόγους παρ' ὅτι ἡ μνήμη της τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν τὴν 28ην Φεβρουαρίου.

Ἐπικέντρον ὅλων τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων πού ἐπραγματοποιήθησαν ἦταν ὁ πάνσεπτος καὶ περικαλλὲς Ἱερός Ναὸς τῆς Ἀγίας Κυράνης εἰς

τόν ὁποῖον καὶ φυλάσσονται τὰ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον εὐρεθέντα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, Σεπτὰ καὶ Χαριτόβρυτα Λείψανά της.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Ἱερὰ Λιτάνευσις τῆς Λειψάνων καὶ τῆς Εἰκόνος τῆς Ἀγίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ συγχοροστατοῦντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανείων κ.κ. Τιμοθέου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη λαμπρὰ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανσάλων κ.κ. Τιμοθέου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος, Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καὶ Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου, καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τὸν Θεῖον Λόγον πρὸς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα, μεταξύ τοῦ ὁποίου παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ὁ πρ. Ὑπουργός καὶ βουλευτής κ. Στυλιανός Παπαθεμελής, ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου καὶ τῆς Τοπικῆς Κοινότητος, τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καὶ τῶν

Σωμάτων Ἀσφαλείας καθὼς ἐπίσης καὶ ἀντιπροσωπεῖες τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαίδευσης καὶ τῶν πολιτιστικῶν συλλόγων τῆς περιοχῆς κρατώντας τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν καὶ τὰ διακριτικά των λάβαρα ἀνά χεῖρας, ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ.κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος μέ τὸν ζωντανὸν καὶ γεμάτον νοήματα θεολογικὸν λόγον τοῦ ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος ἐκτενῶς τόσον στὴν μορφὴ τῆς Ἁγίας ὅσον καὶ σὲ σύγχρονους προβληματισμούς, προτρέποντας στό τέλος ὅλους τοὺς παρευρισκομένους νὰ ζοῦν συνεχῶς στό Μυστήριον τῆς Καινῆς Κτίσεως μέ ὁδηγὸν καὶ παράδειγμα τὴν μεγάλῃ μορφὴ τῆς Ἁγίας Κυράνης.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης στὴν σύντομῃ προσλαλίᾳ του εὐχαρίστησε ἐκ βάθους καρδίας ὅλους

τοῦ παρισταμένου Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, Ἀρχοντες καὶ τόν πιστόν λαόν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι προσῆλθαν μέ χαράν καί εὐλάβειαν διά νά τιμήσουν τήν μνήμη τῆς μεγάλης Νεομάρτυρος Κυράνης τῆς Ὁσσαίας δίδοντας καί αὐτοί μέ τόν δικόν τους τρόπον τήν μαρτυρίαν τῆς ἐνότητος τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

Ἐκολούθησε μικρά Λιτάνευσις περίξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Σεπτῶν καί Χαριτοβρύτων Λειψάνων τῆς Ἀγίας καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνης της καί ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθησαν πρὸς ὅλους παραδοσιακά κεράσματα.

Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Ὁσίου Σίμωνος τοῦ Μυροβλύτου

Μέσα σέ λαμπρή, συγχρόνως καί κατανυκτική ἀτμόσφαιρα ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τοῦ ὁσίου Σίμωνος τοῦ μυροβλύτου, κτίτορα καί προστάτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας στό Ἅγιον Ὄρος (13ος αἰώνας), στήν ὁποία ἦταν προσκεκλημένος καί χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητίας καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης.

Ὁ Μητροπολίτης ἔφτασε στήν Μονή τό πρωί τοῦ Σαββάτου, ὅποτε καί ἔγινε ἡ καθιερωμένη ὑποδοχή καί ἡ προσφώνηση ἀπό τόν Καθηγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἐλισαῖο μέσα σέ πνευματικό καί ἐγκάρδιο κλίμα.

Ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος, συνδυάζοντας στήν ὁμιλία τό παρελθόν καί τό παρόν, ἀναφερόμενος μεταξύ ἄλλων στούς πνευματικούς δεσμούς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος τοῦ Β' καί τοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ Σιμωνοπετρίτη, πού διακρίθηκαν καί οἱ δύο γιά τό φιλότιμο καί τήν ἔφεση πρὸς τήν λατρευτική ζωή καί ἐμπειρία.

Ἀκολούθησε τό καθιερωμένο κέρασμα, κατά τό ὁποῖο ὁ Μητροπολίτης οἰκοδόμησε πνευματικά τους πατέρες καί τούς προσκυνητές μέ τίς διηγήσεις τῶν θαυμάτων, τά ὁποῖα προηγήθηκαν καί συνόδευσαν τήν εὕρεση τῶν τιμίων λειψάνων τῶν νεομαρτύρων ἁγίας Κυράννας καί ἁγίας Ἀκυλίνας.

Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας συνεχίσθηκε ἡ ὁλονύκτια ἀγρυπνία τοῦ ἁγίου Σίμωνα, στήν ὁποία ἔψαλαν ἐξαιρετικά βυζαντινά μέλη χοροὶ μοναχῶν ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος καί ὁ χορός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Πανοράματος Θεσσαλονίκης, πνευματικά τέκνα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτη Συμεὼν Κραγιόπουλου. Ἐκτός ἀπό τήν συνοδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου, συμμετεῖχαν ἀντιπροσωπεῖες μοναχῶν ἀπό τίς εἴκοσι μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί τά ἐξαρτήματά τους, καθὼς καί δεκάδες λαϊκοί, φίλοι τῆς Μονῆς καί προσκυνητές.

Ἡ πανήγυρη ὁλοκληρώθηκε τό πρωί μέ τήν τέλεση τῆς ἀρχιερατικῆς θείας Λειτουργίας, τήν τράπεζα καί τήν προσλαλιά τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος, συμβολικῶς, τόνισε τήν ἀνάγκη νά γίνουν οἱ καρδιές ὄλων, μοναχῶν, κληρικῶν, προσκυνητῶν, παντός πιστοῦ, «θεοδέγμονα σπῖλαια», ὅπως ἐκεῖνο τό θεοδέγμον σπῖλαιο τῆς Βηθλεέμ, γεγονός πού ἀποτελεῖ τήν μόνη ὁδό ἐλπίδας, ἀναζητήσεως καί εὐρέσεως τῆς εἰρήνης, προσωπικῆς καί συλλογικῆς.

Κατά τήν διάρκεια τῆς παραμονῆς τοῦ εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγίας, ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδά καί ἡ συνοδεία του, ἐπισκέφθηκαν τό Ἱστορικό Κελί τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Τυπογράφου), στίς Καρυές Ἁγίου Ὁρους, ὅπου καί ἔτυχαν θερμῆς ὑποδοχῆς καί φιλοξενίας, ἐνῶ κατά τήν διάρκεια αὐτῆς τοὺς ἐδόθη καί ἡ εὐκαιρία νά ξεναγηθοῦν στό Σκευοφυλάκιο,

στό Άγιογραφείο καθώς καί στά ἐργαστήρια πού υπάρχουν ἐντός του Κελίου.

Κατόπιν ἐπισκέφτηκε τήν Ἱερά Μονή Ἰβήρων, ὅπου καί προσκύνησε τήν Θαυματουργό Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης καί προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐτελέσθη στό Καθολικό, συμπαραστατούμενος τοῦ Ἡγουμένου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ναθαναήλ, ὅπου μετά τό πέρας εὐχήθηκε τά Χρόνια Πολλά ἐπί τήν ἀνατολή τοῦ νέου Ἑτους, στούς Πατέρες καί τούς παρισταμένους προσκυνητές, ἰδιαίτε- ρως δέ, εὐχήθηκε στόν προηγούμενο τῆς Μονῆς π. Βασίλειο Γοντικᾶκη ἐπί τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτή.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
κ. Ἰωάννης καί Τρίκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομος
εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως

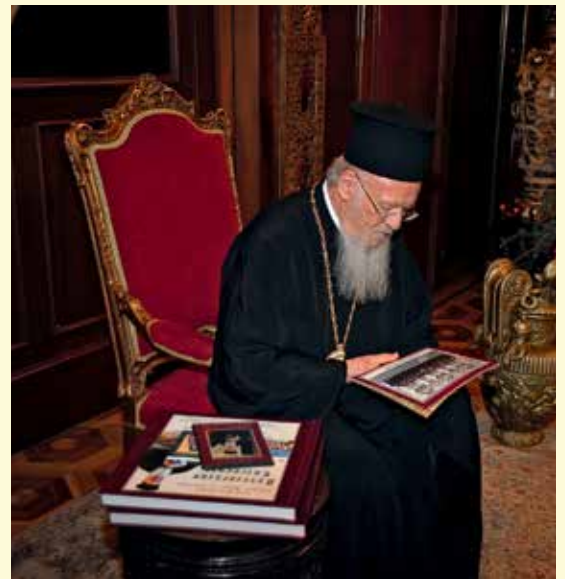
Τήν 17ην Ἰανουαρίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης συνοδευόμενος ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Τρίκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομον, ἐπεσκέφθησαν τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου εἶχαν συνάντησιν μέ τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης προσέφερε εἰς τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην τό ἐπετειακόν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Ὁρθόδοξα Μηνύματα» καθῶς καί τόν ἀναμνηστικόν τόμον πού εἶναι ἀφιερωμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τήν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του τόν μήνα Ὀκτώβριον, ὁπότε καί ἐτέλεσε τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Κausοκαλυβίτου.

Τό πρωί τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ δύο Ἱεράρχαι παρέστησαν μαζί μέ τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην συμπροσευχόμενοι ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας πού ἐτέλεσε ὁ νέος Μητροπολίτης Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γεράσιμος.

Βράβευσις τῶν Ἀριστούχων Μαθητῶν τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2014-2015

Τὴν Ἱερὰν Μνήμην τῶν Ἁγίων Μεγάλων Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἐφόρων τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Παιδείας, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐτίμησε μέ τὴν πρέπουσαν λαμπρότητα κατὰ τὸ διήμερον 29-30 Ἰανουαρίου 2016, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, τὸν ὁποῖο πλαισίωναν ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων καὶ Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Νεότητος, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιος Πουτούκης καὶ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου π. Ἀναστασίου Παρούτογλου, τὸ Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐνῶ παράλληλα ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ Βράβευσις τῶν ἀριστούχων μαθητῶν 2015 τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ κατὰ τὸ ἀπελθόν σχολικόν ἔτος 2014. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐδέχθη εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς καὶ τὰς Μαθητρίας καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς των, μέ τοὺς ὁποίους εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νά συνομιλήσῃ ἀκούγοντας μέ σεβασμὸν καὶ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τίς σκέψεις καὶ τίς ἀπόψεις των γύρω ἀπὸ θέματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν, ἐνῶ παράλληλά τους ἀπνύθινε πατρικοὺς λόγους καὶ νοουθεσίας, ἀναφερόμενος ἐκτενῶς τόσο

εἰς τίς σπουδαῖες προσωπικότητες τῶν Τριῶν αὐτῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν ἀλλά καί εἰς συγχρόνους προβληματισμούς, ἐπισημαίνοντας ὅτι ὅταν ἔχουμε δίπλα μας παιδιά μέ δύναμιν σκέψεως καί δίψαν διά μάθησιν, δέν ἔχει κανεῖς τό δικαίωμα νά τά καταδικάσῃ στίς μικρότερες καί στερούμενες ἀπό ὁραματισμόν θέσεις ἐκφράζοντας ἄλλες σκοπιμότητες καί μεθοδεύσεις γύρω ἀπό θέματα παιδείας καί ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος μας πέρα ἀπό αὐτές πού ἀποτελοῦν τίς Ἱερές Παραδόσεις τῆς Ἱστορίας τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας. Κανεῖς δέν ἔχει τό δικαίωμα αὐτά τά παιδιά νά τά ἀπογοιτεύσῃ, οὔτε σήμερον πού σπουδάζουν ἀλλά οὔτε καί αὔριον πού θά ἀναζητήσουν τό μέλλον τους, τόνισε μέ ἔμφασιν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης.

Ἡ Δεσποτοθεομητορική Ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου

Τὴν 2^{αν} τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 2016, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν εορτάζεται ἡ Μεγάλη Δεσποτοθεομητορική ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν πάνσεπτον Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του πρὸς τὸ παριστάμενον ἐκκλησίασμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τὰ νοήματα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς πού ὁ καθένας καλεῖται νὰ ζήσει μέσα εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου ἐπισημαίνοντας τὸ πόσον σπουδαῖον γεγονὸς διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον θά ἦταν, ἂν ὑπῆρχε εἰς τὸ κέντρον τῆς ζωῆς του ὁ Ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς καρδιάς

του ὁ Κύριος, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ νιώσῃ τὴν χαρὰ πού ἔνωσε καὶ ὁ Ἅγιος Συμεὼν, ὅταν ἀντίκρισε τὸν νηπιάσαντα Κύριον.

Ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὴν ὑπόστασίν του καὶ νὰ γίνῃ καὶ ὁ ἴδιος θεοδόχος, τόνισε καταλήγοντας ὁ Σεβασμιώτατος, ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθῇ καὶ εἰς τίς μπέρες, ἀφοῦ συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν θεωρεῖται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῆς Μητέρας, εἰς τίς ὁποῖες νύχγηται τὰ παιδιά τους νὰ ἔχουν τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ εἶναι συνεχῶς χαριτωμένα καὶ εὐλογημένα βαδίζοντας συνεχῶς τὴν ὁδὸν τῆς Χάριτος, καθὼς καὶ νὰ ἀξιοθοῦν εἰς τὴν ζωὴν των νὰ ἔχουν τὴ βιωματικὴ ἐμπειρία τοῦ βιοῦντος ἐν καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ ἀπεριγράπτου εὐφροσύνης Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκδήλωσις ἀφιερωμένη εἰς τόν θεσμόν τῆς οἰκογενείας

Μέσα σέ μία ζεστή ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἀγάπη καί χαμόγελα, ἐπραγματοποιήθησαν τό ἀπόγευμα τῆς 2^{ας} Φεβρουαρίου 2016 ἡ Κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας καί ἡ καθιερωμένη ἐτήσια συνάντησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λιπῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου μέ τίς οἰκογένειες τῶν ἱερέων, καθὼς ἐπίσης καί μέ τούς Κατηχητάς ἀλλά καί τά Στελέχη τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τήν πολυμορφικὴν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ «Κιβωτός Σωτηρίας».

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδηλώσεως ἠκούσθησαν ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ Χορωδίαν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως «ὁ Ἀπόστολος Παῦλος» ἐπικάριοι Βυζαντινοὶ Ὕμνοι καί Τροπάρια τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, πού τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, ὑπὸ τὴν ἀριστη διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχοντος Ὑμνωδοῦ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Γεωργίου Φερεντίνου, καθὼς καί ἐπικάρια τραγούδια πού ὁμιλοῦν διὰ τὴν οἰκογένειαν ἀπὸ τίς Κυρίες τοῦ Κύκλου Μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς τῶν κατὰ τόπους Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν σύντομον προσλαλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης, ἀφοῦ συνεχάρη ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν διὰ τὴν ἀρίστην διοργάνωσιν τῆς ἀποφινῆς βραδιᾶς, ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καθὼς ἐπίσης καί εἰς τὸν σπουδαῖον ρόλον πού καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ ἡ οἰκογένεια καί εἰδικότερον ἡ μητέρα εἰς τὴν σωστὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι μία κατ' οἶκον Ἐκκλησία, ὑπεγράμμισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἰωάννης, καί μέσα εἰς αὐτὴν θὰ πρέπει νὰ κρατηθοῦν οἱ παραδόσεις καί ἡ πίστις μας, χωρὶς νὰ ἀλλοτριωθοῦν οἱ χαρακτῆρες καί νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρνητισμοῦ.

Ἡ μητέρα καλεῖται σήμερον νὰ δια-

δραματίσει τόν πιο σπουδαίον ρόλον εἰς τήν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων, διότι στά χέρια της εὐρίσκεται ἡ τύχη τῶν παιδιῶν μας, ὑπεγράμμισε μέ ἔμφασιν εἰς ἄλλον σημείον τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος, διὰ νά συμπληρώσῃ ὅτι ὅλοι εἴμαστε παιδιά τοῦ Κυρίου καί τῆς Παναγίας καί ὅλοι ἀνήκουμε εἰς τήν μεγάλην Ἀγίαν Οἰκογένειαν πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Καταλήγοντας προέτρεψε τίς μπτέρες νά ἐνθαρρύνουν τά παιδιά τους νά πηγαίνουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί νά προσεύχονται συνεχῶς, καθὼς καί νά διδάσκουν μέσα στά σπιτικά τους τίς καλές παραδόσεις καί τά ἥθη τῆς πατρίδος μεταφέροντας ταυτοχρόνως πρὸς αὐτά τό καλόν παράδειγμα πού εἶναι τό Χριστομύητον παράδειγμα.

4^η Ἐπέτειος ἀπὸ τὴν εὗρεσιν καὶ ἀνακομιδὴν τῶν Σεπτῶν Λειψάνων
τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης
(8 Φεβρουάριου 2012)

Τὴν Κυριακὴν, 07 Φεβρουαρίου 2016, ἡμέρα μνήμης καὶ τιμῆς τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμπάκου, καθὼς καὶ ἡμέρα ἐνθυμίσεως τῆς ἐπετείου τῆς συμπληρώσεως τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τὴν εὗρεσιν καὶ ἀνακομιδὴν τῶν Σεπτῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης (8 Φεβρουάριου 2012), ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἱερούργησε εἰς τὸν ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὁσσης.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του πρὸς τὸ Ἐκκλησίασμα,

τό ὁποῖον προσῆλθε διὰ νά τιμίση τὴν ἐπέτειον αὐτὴν ἀλλὰ καὶ νά ἀσπασθῇ τὸ Ἱερὸν Λείψανον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, τό ὁποῖον καὶ ἐτέθη πρὸς προσκύνησιν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ διημέρου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη εἰς τὸν τιμώμενον Ἅγιον Παρθένιον, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τό χρονικόν της εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης – Ἀγγελίνης, τὰ ὁποῖα καὶ φυλάσσονται σήμερον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα της τὸ Ζαγκλιβέριον, τόπο καταγωγῆς τῆς Ἁγίας τονίζοντας ὅτι καὶ οἱ δύο Ἅγιοι ἔμειναν σταθεροί μέ τὴν πίστιν εἰς τὸν Ἐναν καὶ Ἀληθινόν Θεόν, χωρὶς νά Τόν προδώσουν καὶ χωρὶς νά βάλουν κάποιον ὅρον συγκρίσεως ἢ ἄλλον ἱστοστάθμιον τῆς ἀξίας τοῦ Κυρίου.

Ἀναφερόμενος, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν σημερινήν ἡκουσθεῖσα Εὐαγγελικὴν Περικοπὴν ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ καθένας μας ἔχει λάβει ἀπὸ τὸν Θεόν ἓνα χάρισμα καὶ ἓνα τάλαντον καὶ δέν ὑπάρχει κανεὶς πού νά μὴν ἔχῃ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου.

Τὰ χαρίσματα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δέν ἀποτελοῦν ἀφορμὴν καυχίσεως, θαυμασμοῦ καὶ αὐτοπροβολῆς, ἀλλὰ εἶναι μαρτυρία διακονίας καὶ ὁμολογίας Πίστεως καὶ Ἀληθείας. Τὰ χαρίσματα, μέ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπροίκισε ὁ Θεός, εἶναι

τά ὄπλα τοῦ φωτός πού μᾶς δίδει ὁ Θεός, ὥστε νά προχωρήσουμε ἀσφαλῶς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέσα ἀπὸ αὐτά νά ἀντλοῦμε τὴν δύναμιν ἐκείνην μέ τὴν ὁποίαν θά μπορούμε νά παράγουμε τὸ ἔργον τῆς ἐν Χριστῷ βιώσεως τοῦ μυστηρίου τῆς Σωτηρίας.

Ὅλοι ἔχουμε τὴν ὑποχρέωσιν τὰ τάλα-ντα αὐτά νά τὰ ἀξιοποιοῦμε πρὸς τὸ πρό-σωπον τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πλησίον μας με ἀγάπην καὶ διάκρισιν, ἀλλὰ κυρίως μέσα ἀπὸ τὴν αἴσθησιν τῆς εὐθύνης.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού θέλουν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν λεγομένην ἐξίσωσιν, ὑπε-γράμμισε εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος. Ἄλλο, ὅμως, εἶναι ἡ ἰσοτιμία καὶ ἄλλο εἶναι ἡ ἐξίσωσις. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ προσωπικόν του χάρισμα καὶ τάλαντον. Δέν χρειάζεται νά ὑπάρχη ἡ ζήλια καὶ ὁ φθόνος πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ ὁ καθένας νά προσπαθῇ νά ἀξιοποιεῖ αὐτὸ πού ἔχει μέσα ἀπὸ τὴν προοπτικὴν τῆς ἁρμονίας τῆς Χάριτος καὶ τῆς Εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί νά μπορούμε νά ἀπολαμβάνουμε τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς οὐρανοῦ εὐλογίας.

Τὸ καλύτερον χάρισμα πού ἔχει κά-ποιος, ὅταν δέν τὸ ἀξιοποιήσῃ σωστά, τότε ἀρχίζει καὶ φθείρεται, ἐνῶ καταλήγοντας ὑπεγράμμισε ὅτι ἡ ζωὴ μας θά πρέπει νά ἔχη μέσα τῆς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν πορεί-αν τοῦ σωστοῦ προσανατολισμοῦ πρὸς τὴν αἰωνιότητα καὶ πρὸς τὸν Δωτήρα παντός ἀγαθοῦ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τελετή Θεμελιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους Μελισσοχωρίου

Τὴν 10^η Φεβρουαρίου 2016, ἡμέρα μνή-
μης καὶ τιμῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱε-
ρομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυ-
ματοουργοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης
ἐχοροστάτισε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξῆρ-

χε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν
πάνσεπτον καὶ ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγί-
ων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Δημητρίου
τοῦ Μυροβλύτου Μελισσοχωρίου.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς Θεί-
ας Λειτουργίας διαβάσθηκαν τὰ κόλλυβα τοῦ

τιμωμένου Ἀγίου, ἐνῶ ἐτε-
λέσθη καὶ τὸ μνημόσυνον
ὕπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς
ψυχῆς τοῦ Χαραλάμπους
Παπῆ, εὐεργέτου καὶ δω-
ρητοῦ τοῦ ἀνεγειρομένου
ὁμωνύμου ἰδρύματος, τὴν
θεμελίωσιν τοῦ ὁποίου εἶχε
πραγματοποιήσει ὁ Μακα-
ριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλά-
δος κ.κ. Ἰερώνυμος κατὰ τὸ
ἔτος 2012.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπραγμα-
τοποιήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμι-
ωτάτου Μητροπολίτου Λα-
γκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

κ.κ. Ἰωάννου ἡ Τελετὴ Θεμελιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος χώρου, ὅπου καὶ ἀναγίρεται τὸ «Ἱδρυμα Χαραλάμπους Παπὲ».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Τελετῆς παρέστησαν ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Ὁραιοκάστρου καθὼς καὶ οἱ κατὰ σάρκαν ἀδελφές καὶ συγγενεῖς τοῦ ἐκλιπόντος δωρητοῦ, ἐνῶ εἰς τὸν σύντομον χαιρετισμὸν τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴν προσωπικότητα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ εὐεργέτου ἐκφράζοντας τὴν αἰσιοδοξία του διὰ τὴν γρήγορην ἀποπεράτωσιν ὅλων των προβλεπομένων ἐργασιῶν.

Ἐτήσιον Μνημόσυνον Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Γλαρούδη

Τό πρωί τοῦ Σαββάτου, 27 Φεβρουαρίου 2016, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Λαγυνῶν τό Ἐτήσιον Μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ Γλαρούδη, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Θεσσαλονίκης καί Γραμματέως τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πρός τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσυνου ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία μέ τή συμμετοχή πολλῶν ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί Λαγκαδᾶ, ἐνῶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντί-

νης κ.κ. Ἰωάννης καί Κίτρους καί Κατερίνης κ.κ. Γεώργιος.

Ἦκολούθησε Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ Μνήματος τοῦ ἀοιδίμου π. Κυπριανοῦ, τό ὁποῖον καί εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Λαγυνῶν ἐνῶ εἰς τήν σύντομν ὁμίλιαν τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε λόγους παρηγορίας πρὸς τοὺς κατά σάρκα συγγενεῖς ἀναφερόμενος εἰς τήν ξεχωριστὴν προσωπικότητα τοῦ μακαριστοῦ Κυπριανοῦ, τοῦ ὁποῦ καί ὑπῆρξε πνευματικὸς πατήρ ἀπὸ τήν ἐποχὴν πού ἦταν ὁ ἴδιος Ἱερατικῶς Προϊστάμενος καί ὁ ἀοίδιμος π. Κυπριανός, ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα δυναμικὰ νεανικὰ στελέχη τοῦ Ι.Ν.τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἡ Ἱερά μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλοπαρθενομάρτυρος Κυράννης

Μέ κάθε ἐπισημότητα καί λαμπρότητα ἐτιμῆθη ἀπό τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλοπαρθενομάρτυρος Κυράννης.

Ἐπίκεντρον ὅλων των Πανηγυρικῶν Ἐκδηλώσεων εἶναι ὁ περικαλέστατος καί πάνσεπτος Ἱερός Ναός τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράννης, ὁ ὁποῖος καί εὐρίσκεται εἰς τὴν πανέμορφον ἀπὸ κάθε ἄποψιν περιοχὴν τῆς κωμοπόλεως τῆς Ὑσσης, τόπος καταγωγῆς τῆς τιμωμένης ἀπὸ τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, Ἀγίας Κυράννης.

Τό ἀπόγευμα τῆς 27^{ης} Φεβρουαρίου 2016, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ρηγίου κ.κ. Εἰρηναίου καί συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος, Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος, Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, καθὼς ἐπίσης καί τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Μεταξύ του πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος πού προσῆλθε, παρέστησαν ὁ βουλευτής τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἀντιπροσωπεῖται μοναχῶν καί μοναζουσῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καθὼς καί ἀντιπρόσωποι τῆς Δήμου Λαγκαδᾶ καί τῆς Τοπικῆς Κοινότητος.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ρηγίου κ.κ. Εἰρηναῖος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ μαρτυρίου καί τὴν δύναμιν τῆς ὁμολογίας τῆς Πίστεως πρὸς τόν Κύριον πού ἐπέδειξαν οἱ Νεομάρτυρες, τῶν ὁποίων τό παράδειγμα τοῦ βίου θά πρέπει νά εἶναι παρηγοριά γιά ὅλους ἐμᾶς στίς δύσκολες αὐτές ἐποχές πού ζοῦμε.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἐορτῆς, εἰς τόν πάνσεπτον καί περικαλέστατον φερώνυμο Ἱερόν Ναόν τῆς κωμοπόλεως τῆς Ὁσσης, ἐτελέσθη Πανηγυρική Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε καί εἰς τόν Ὁρθρον, καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλίτου, Μαρωνείας

καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος, Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσοστόμου, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου, Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου καί Ρηγίου κ.κ. Εἰρηναίου, καθὼς καί τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐνῶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν καί προσκυνητῶν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας παρέστησαν, μεταξύ των ἄλλων ὁ βουλευτής τῶν ΑΝ. ΕΛΛ. κ. Γεώργιος Λαζαρίδης, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Κοινότητος τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μέ ἐπικεφαλῆς τόν Κοσμίτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδην Κωνσταντίνου καί τόν Πρόεδρον τοῦ Τμήματος Θεολογίας κ. Παναγιώτην Σκαλτσίν, ἐκπρόσωποι τῆς Δημοτικῆς καί Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καθὼς καί ἀντιπροσωπεῖται τῆς μαθητεώσεως νεολαίας καί τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων τῆς περιοχῆς.

Τά ἀναλόγια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐλάμπρυναν μέ τὴν παρουσίαν των καί τὴν ἀρίστην ἀπόδοσιν τῶν ὕμνων πρὸς τῆς Ἀγίας, ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Ο Ἀπόστολος Παῦλος», μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀρχοντα Ὑμνωδόν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Γεώργιον Φερεντίνον καί ἡ χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδά «Ἅγιος Λαμασκνός ὁ Στουδίτης», ὑπό τήν ἀρίστην διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ. Ραφαήλ Ἀσδρέ.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εἰσένης κ.κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε ἐπικαίρως περί τῆς ἐορτῆς καί τῶν Νεομαρτύρων, ἐνῶ ἀνεφέρθη καί εἰς σύγχρονα προβλήματα καί προβληματισμούς πού κυριαρχοῦν εἰς τήν πατρίδα μας.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας διαβάσθηκαν τά κόλλυβα τῆς τιμωμένης Ἁγίας Κυράνης, ἐνῶ παράλληλα ἐπραγματοποιήθη καί ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῶν Σεπτῶν καί Χαριτοβρύτων

Ἱερῶν Λειψάνων καί τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Ἁγίας, πού ἐτέθησαν πρὸς προσκύνῃσιν καί Ἀγιασμόν τῶν παρευρισκομένων πιστῶν.

Εἰς τήν σύντομην προσλαλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Ἀπῆς καί Ρεντίνης εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς πού προσῆλθαν ἀπὸ τίς ἐπαρχίες τοὺς διὰ νά συνεορτάσουν τήν μνήμην τῆς Ἁγίας Μεγαλοπαρθενομάργυρος Κυράνης τῆς Ὀσσαίας, ἐνῶ ἀπένευε καί τήν ὑπατον τιμητικὴν διάκρισιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τόν Χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Εἰσένης, ὁ ὁποῖος καί ἐλάμπρυνε ἰδιατέρως μέ τήν παρουσίαν του τὰς ἐορτίους ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ἠκολούθησε ἡ ΣΤ' Θεολογική – Ἀγιολογική Ἡμερίδα εἰς Τιμὴν καί Μνήμην τῆς Ἁγίας Με-

γαλομάρτυρος Κυράνης της Όσσαίας, ἡ ὁποία ἐφέτος εἶχε ὡς γενικόν τίτλον: «*Νεομαρτύρων Χορεΐαι*».

Εἰς τό πρῶτον μέρος τῆς Θεολογικῆς Ἡμερίδος ἀνεγνώσθησαν τά Χαιρετιστήρια Μηνύματα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ξάνθης καί Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεΐμονα καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Γερωνύμου ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεόκλητον, ἐνῶ χαιρετισμόν ἀπηύθυναν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδης Κων-

σταντίνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. κ. Παναγιώτης Σκαλτσής καί ὁ βουλευτής τῶν ΑΝ. ΕΛΛ. κ. Γεώργιος Λαζαρίδης, καί ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐμπνευστῆς καί διοργανωτῆς τῆς Ἡμερίδος, ὁ ὁποῖος παράλληλα ἐκήρυξε καί τήν ἑναρξιν τῆς Θεολογικῆς-Ἀγιολογικῆς Ἡμερίδος.

Κατά τήν διάρκεια τῆς Α΄ Συνεδρίας, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ὑπό τήν ἄριστην Προεδρίαν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιλτιάδου Κωνσταντίνου, πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ λόγιος μοναχός καί πρῶν Πρωτεπιστάτης τοῦ Ἀγίου

Όρους, Μάξιμος Ίβηρίτης, ό όποίος καί ανέπτυξε τό θέμα: «1. Παλαιοί Μάρτυρες-Νέοι Μάρτυρες-Μαρτυρολόγια. 2. Τό Άγιον Όρος - Κολυμβήθρα άναβαπτισμού Νέων άθλητών του Χριστού κατά τήν περίοδον τής Τουρκοκρατίας», ένώ έν συνεχεία εις τήν δευτέραν εισήγησιν ό Όμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής του Έρευνητικού Ίνστιτούτου διά τήν νόσον του Alzheimer, λοιπών έκφυλιστικών παθήσεων του έγκεφάλου καί μελέτης του γήρατος τής Τεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά κ. Σταύρος Μπαλογιάννης ανέπτυξε τό θέμα: «Η άγάπη εις τό μαρτύρι-

ον ή ύπερβαίνουσα τό άλλος».

Τό δεύτερον μέρος τής Θεολογικής Ήμερίδος έπραγματοποιήθη υπό τήν Προεδρίαν του Προέδρου του Τιμήματος Θεολογίας του Α.Π.Θ., κ. Παναγιώτου Σκαλτσή καί κατά τή διάρκεια της πρώτος εισηγητής ήταν ό κ. Ήλίας Χρυσοστομίδης, Δρ. Φιλολογίας καί Ιστορικός, ό όποίος καί ανέπτυξε τό θέμα: «Έμπλουτίζοντας τοπικά άγιολόγια: ή περίπτωση τής τιμής νεομαρτύρων καί νέων όσίων στήν βορειοδυτική πλευρά τής λιμνολεκάνης του Λαγκαδά», ένω στήν δεύτερη εισήγησι ό κ. Τρύφων Τσομπάνης, Έπίκου-

ρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁμίλησε μέ κύριον θέμα: «Οἱ Νεομάρτυρες στήν Εἰκονογραφία».

Ἦκολούθησε εὐρεία συζήτηση ἐπὶ τῶν θεμάτων πού ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοὺς εἰσηγητάς, καθὼς καὶ ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυναν οἱ παρακολουθοῦντες πρὸς αὐτούς, ἐνῶ ἡ ΣΤ' Ἀγιολογικὴ Ἡμερὶς ἔκλεισε μέ τόν ληκτικόν χαιρετισμόν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε μεταξύ τῶν ἄλλων τόσο τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικόν Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολο-

μαῖον καὶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον γιὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν Χαιρετιστήριων Μηνυμάτων τους, ὅσον καὶ ὅλους ὅσοι ὁμίλησαν καὶ ἀνέπτυξαν μέ τόσο μυστόν καὶ ἐπιστημονικῶς τεκμηριωμένον τρόπον τὰ θέματά των, τὰ ὁποῖα καὶ μᾶς ἔδωσαν πολλές καὶ καινούργιες πληροφορίες γύρω ἀπὸ τὸ μέγαλον κεφάλαιον τῶν Νεομαρτύρων, βοηθώντας ὅλους τοὺς παρισταμένους νὰ γνωρίσουν καινούργια πράγματα γύρω ἀπὸ τὸν βίον καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Μαρτυρίου των.

Κυριακή τῆς Ἀποκρέω Χειροτονία Διακόνου

Τὴν Χειροτονίαν ἑνὸς νέου Κληρικοῦ ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, ὅπου καὶ ἱερούργησε τὴν Κυριακὴν 6 Μαρτίου 2016, τὴν ἐπονομαζομένην καὶ Κυριακὴν τῆς Ἀποκρέω.

Πρόκειται διὰ τὸν εὐλαβέστατον Ἀλέξανδρον Καλλιανίδην, καταγόμενον ἐκ τῆς Σκύδρας Ἑδέσσης, Φοιτητὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης καὶ υἱὸν ἱερέως, ὁ ὁποῖος καὶ προσετέθη εἰς τὴν ἱερατικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης ὡς ἄμισθος ἔγγαμος κληρικός.

Παρόντες μεταξύ τῶν ἄλλων εἰς τὸ χαρμώσουν αὐτὸ γεγονός διὰ τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν ἦσαν οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Κύριλλος Κεχαγιόγλου καὶ Παναγίας Σπηλαιωτίσσης Ἀγράφων Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος Μητρόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Α.Ε.Α.Θ. καὶ Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς π. Γρηγόριος Σταμκόπουλος, πολλοὶ συγγενεῖς, φίλοι καὶ συμφοιτητὲς τοῦ νεοχειροτονούμενου, καθὼς καὶ πλῆθος πιστῶν καὶ προσκυνητῶν οἱ ὅποιοι παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ εὐχόμενοι διὰ τὸν νέον Διάκονον.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη εἰς τὴν σημερινὴν ἡμέραν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀκουσθεῖσαν Εὐαγγελικὴν Περικοπὴν, τονίζοντας ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου θὰ πρέπει νὰ εἶναι προσαρμωσμένη μὲ τὸ Θέλημα καὶ τὴν Ἐπιταγὴν τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἀληθινὴ ζωὴ εὐρίσκεται μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ μας. Κάθε πρόσωπον εἶναι μοναδικόν ἀλλὰ ταυτοχρόνως εἶναι συνδεδεμένο καὶ μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἰς τὸ

ὁποῖον ὁ καθένας ἀτενίζει τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν περιφρονοῦμε ἢ ὑπηρετοῦμε ἕναν ἄνθρωπον, εἶναι σάν νά περιφρονοῦμε ἢ νά ὑπηρετοῦμε τὸν Κύριον, ὁ Ὅποιος ἔρχεται καὶ τοποθετεῖται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐλαχίστου διὰ νὰ μᾶς δώσῃ νὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ ἀξία τῆς ζωῆς, δέν εὐρίσκεται εἰς ἐξωτερικὰ πλαίσια πού οἰκοδομεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ εὐρίσκεται ἐκεῖ πού ὑπάρχει τὸ αὐθεντικόν ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριος θέλει εἰς τὴν ζωὴν μας νὰ εἴμαστε ἀληθινοὶ πρὸς Ἐκεῖνον καὶ πρὸς ὅλους.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀπευθυνόμενος μὲ πατρικούς λόγους καὶ νοουθεσίες, πρὸς τὸν νέον Διάκονον τὸν προέτρεψε μεταξύ τῶν ἄλλων νὰ ὑπηρετῇ τὸν Χριστόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν συμφώνως πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ὅσα ἐδιδάχθη μέσα εἰς τὴν ἱερατικὴν οἰκογένειαν, ὅπου ἀνετράφη καὶ μεγάλωσε, μεταφέροντας ταυτοχρόνως τὸ μέγαλον μῖνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς συνεχοῦς παρουσίας Του ἀνάμεσά μας.

Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας

Μέ λαμπρότητα καί μέ τή δέουσα ἐκκλησιαστικήν τάξιν ἐορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ Α΄ Κυριακή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη ἀπό τήν Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα καί τόν υἱόν τῆς Μιχαήλ τόν Γ΄ μετά τό ἔτος 843 μ.Χ. ἐπὶ Πατριαρχίας Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ στή θριαμβευτική νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ὀριστικήν λήξιν τῆς μακρᾶς περιόδου τῆς Εἰκονομαχίας.

Τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε καί εἰς τόν Ὅρθρον, καθὼς ἐπίσης καί

τῆς Ἱερᾶς Λιτανεύσεως τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καί τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀναγνωσθέντος εἰς στάσεις τρεῖς τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καί τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.

Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Τρύφων Τσομπάνης, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τό ἱστορικόν πλαίσιον τῆς σημερινῆς ἐορτῆς τονίζοντας ὅτι εἶναι ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης ὧν ἐκεῖνων τῶν ἁγίων πού ἠγωνίσθησαν καί ὁμολόγησαν τήν πίστιν τους εἰς τόν Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν Του, πού ἐδογματίσαν διά τήν τιμήν καί τήν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καί ἔθεσαν τίς βάσεις διά τήν εἰκαστικήν ἔκφρασιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἐπέσῃμανε, ὅτι ὁ καθένας ἀπό ἡμᾶς εἶναι μία Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε ὅλοι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Εἰκόνες πού ἔχουν πέσει καί τσακιστεῖ, ἔχουν γίνει κομμάτια καί εὐρίσκονται μέσα εἰς τόν βοῦρκον καί καίγονται μέ τίς διάφορες δοκιμασίες. Γιά ὅλες, ὅμως, αὐτές τίς Εἰκόνες ὑπάρχει ἡ ἀναστήλωσις καί ἡ ἀνάτασις, τό Μυστήριον τῆς Καινῆς Κτίσεως καί ἡ μεταποίησις ἐκ τοῦ φθαρτοῦ πρὸς τό ἀφθαρτον.

Ἡ ἐορτὴ τῆς «Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας», εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

Ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῆς «Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας» ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγεννεσίας τοῦ 1821 ἐορτάσθη μὲ τὴν δέουσα λαμπρότητα καὶ μὲ κάθε ἐπισημότητα εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας, εἰς τὸν περικαλλῆ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Περιβολακίου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς.

Τὸ πρωὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Πατρίδα μας ἐτελέσθη πανηγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ Ὁθωμανικοῦ Ζυγοῦ τὸ 1821.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τὴν σύντομον προσλαλίαν του καὶ ἀφοῦ συνεχάρη τὴν ὁμιλήτριαν διὰ τὸν μεστὸν λόγον τῆς, τόνισε ὅτι εἶναι πολὺ σημαντικὸν νὰ καταλάβουμε ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἐκρατήθη γερὸν καὶ δυνατόν, γιατί εἶχε εἰς τὸν πυρήνα του αὐτὸ πού λέγεται Ὁρθόδοξος Πίστις, Βίωμα καὶ Παράδοσις.

Μὲ τὴν δύναμιν τῆς Πίστεως μποροῦμε καὶ σήμερα νὰ μεγαλοουργήσουμε καὶ νὰ διέλθουμε ὅλες τὶς δυσκολίες, διατηρώντας τὴν πνευματικὴν μας ἀνεξαρτησίαν.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξε πάντοτε οἰκουμενικὸν μέγεθος ἔχοντας καταλυτικὸν καὶ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Ἡ μικρά εἰς ἑκτασιν ἀλλὰ μεγάλη εἰς τὸ Πνεῦμα Ἑλλάς ἀνέτρεψε πολλὰ φορὲς τὰ δεδομένα τῆς ἱστορίας πρὸς ὄφελος τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄς εὐχηθοῦμε καὶ σήμερον νὰ τὸ πράξῃ μὲ σταθεράν τὴν πίστιν εἰς τὸν Ἐναν καὶ Ἀληθινὸν Θεὸν καὶ μὲ σύμμαχον τὴν Παναγίαν μας, πού ὡς Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς σκεπάζει καὶ φυλάει τὴν πατρίδα μας.

Καταλήγοντας, προέτρεψε ὅλους τοὺς παριστάμενους μὲ μίαν φωνὴν νὰ ψάλουν τὸν Ἐθνικὸν μας Ὕμνον συγχαίροντάς τοὺς διὰ τὴν παρουσίαν των εἰς τὰς ἐορτίους ἐθνικάς ἐκδηλώσεις.

Ἠκολούθησε ἡ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἡρώου τῆς πόλεως καὶ ἡ καθιερωμένη παρέλασις μὲ ἀντιπροσωπεῖες τμημάτων τῆς Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ἀντιπροσωπειῶν τῶν Τοπικῶν Κοινοτήτων, τῶν Πολιτιστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Συλλόγων ὅλης τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ.

Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν Ἡ Ἱερὰ μνήμη τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἀγιοτόκος πόλις τῆς Θεσσαλονίκης ἐόρτασε κατὰ τὸ διήμερον 26-27 Μαρτίου 2016 τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη μέ κάθε ἐπισημότητα ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός εἰς τὸν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καὶ συγχοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου.

Στὴν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Παναγιώτατον διὰ τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν προκειμένου νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἐορτίους λατρευτικὰς ἐκδηλώσεις, ὁμίλησε περὶ τοῦ προσώπου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἀγίου ποῦ συνέδεσε τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὴν γνησίαν ἔκφρασιν τῆς Θεολογίας.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ συμβολιοῦ τῆς πόλεως ἐτελέσθη Ἀρχιερατικόν

Συλλειτουργὸν προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, Γρεβενῶν κ.κ. Δαυΐδ καὶ Zaporizhja and Melitopol κ.κ. Λουκά.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας παρέστησαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Θεσσαλονίκης οἱ πολιτικές καὶ στρατιωτικές Ἀρχές τῆς πόλεως, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκαδημαϊκῆς

Κοινότητα καθώς και πλήθος εύσεβων Χριστιανών.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος ἀνεφέρθη ἐκτενῶς τόσον εἰς τὴν ἀκουσθεῖσαν Εὐαγγελικὴν Περικοπὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν μορφήν τοῦ τιμωμένου Ἁγίου καὶ ἐξέφρασε παράλληλα τὶς σκέψεις ἀλλὰ καὶ τοὺς προβληματισμούς, τοῦ γύρω ἀπὸ θέματα τῆς ἐπικαιρότητος κάνοντας ἰδιαιτέραν ἀναφορὰν εἰς τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα.

Από την Χειροτονία του
νέου Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών
κ.κ. Χρυσοστόμου

Με την Υφυπουργόν Μακεδονίας & Θράκης
κ.κ. Μαρίαν Κόλλια-Τσαρουχά

Είς τόν Ἱερόν Ναόν
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξυλoupόλεως

Κυριακή, 1 Νοεμβρίου 2015

Τήν Κυριακήν, 1^η Νοεμβρίου 2015, ἡμέρα κατά τήν ὁποίαν τιμοῦνται ἀπό τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Κοσμά καί Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, καθῶς καί ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἱερούργησε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου Μελισσοχωρίου.

Δευτέρα & Τρίτη 02-03/11/ 2015

Ἡ Ἱερά Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐορτάσθη μέ τήν προσήκουσαν λαμπρότητα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κατά τό διήμερον 02-03/ 11/ 2015.

Τήν παραμονήν τῆς ἐορτῆς, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς περιοχῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε ἐπικαίρως ἀναφερόμενος στήν σημερινή ἐορτή, ἐνῶ στό τέλος τῆς Ἀκολουθίας προέβη καί εἰς τήν χειροθεσίαν ἐνός νέου ἀναγνώστου πού θά διακονεῖ εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, καθῶς καί εἰς τό ἀναλόγιον τοῦ Ναοῦ.

Τήν 3^{ην} τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν παλαιόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξυλoupόλεως, μίας περιοχῆς ἰδιαίτερος ἱστορικῆς καί μέ πλουσίαν παράδοσιν, ἡ ὕπαρξις τῆς ὁποίας μαρτυρεῖται ἀπό τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους ἀπό τόν Πλίνιον τόν Πρεσβύτερον, ἐνῶ ἐρείπια οἰκισμοῦ ἔχουν βρεθεῖ εἰς τήν μικράν τοῦρταν εἰς τήν εἴσοδον τοῦ χωριοῦ, καί χρονολογοῦνται ἀπό τήν ἐποχήν τοῦ χαλκοῦ (1.500 π.Χ.).

Τετάρτη, 4 Νοεμβρίου 2015

Τήν Τετάρτην, 4 τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2015, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἱεράς Μνήμης τοῦ Ὁσίου Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου καί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρσλίδη, ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Σοχοῦ, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας προέβη καί εἰς τήν χειροθεσίαν εἰς Πνευματικόν του Ἱερομονάχου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Σάββατο, 7 Νοεμβρίου 2015

Παρουσία πλῆθος πιστῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς 7^{ης} Νοεμβρίου 2015 ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Προσκυνηματικόν Ἱερόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὁσσης.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἱερὰν Λιτάνευσις τῆς ἱστορικῆς εἰκόνης τῶν Ταξιαρχῶν πέριξ τῆς κωμοπόλεως τῆς Ὁσσης.

Κατά τήν διάρκεια τῆς Ἀκολουθίας τοῦ πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου, παρέστησαν μεταξύ τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος ὁ Βουλευτής τῶν

Από τή Λιτανεία
της Εικόνας των Παμμεγίστων Ταξιαρχών

Από τόν πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν
της ἑορτῆς των Παμμεγίστων Ταξιαρχών

Μέ νέους καί νέες ἀπό τήν ἐνορίαν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
καί Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Περιβολακίου

ΑΝ. ΕΛΛ. κ. Γεώργιος Λαζαρίδης, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδά κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος κ. Ἀστέριος Μπρατάνης, καθὼς καί ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Λαγκαδά καί ἀντιπροσωπίες τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως.

Κυριακή, 15 Νοεμβρίου 2015

Τήν Κυριακήν, 15 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 2015, ἀρχή τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καί ἡμέρα κατὰ τήν ὁποίαν τιμᾶται ἀπό τήν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν ἡ ἱερὰ μνήμη τῶν Ἀγίων Γουρία, Σαμωνᾶ καί Ἀβίου τῶν Μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, κατὰ τή διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐτέλεσε καί τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Διακόνου π. Ἀναστασίου Βαλάση εἰς τόν ἐνοριακόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καί Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θανατοουργοῦ Καβαλαρίου.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης ἐπέδωκε τὸ ὀφίκκιον τοῦ Οἰκονόμου εἰς τόν συνταξιούχον ἱερέα Αἰδεῖμι. Πρεσβύτερον π. Θεόφιλον Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρέτησε ἀδιαλείπτως διὰ τριάντα καί πλέον ἔτη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τρίτη, 17 Νοεμβρίου 2015

Ἐπραγματοποιήθη τό πρωί τῆς 17^{ης} Νοεμβρίου 2015 ἡ γενική Ἱερατική Σύναξις ὅλων τῶν κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνούς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Σάββατον, 21 Νοεμβρίου 2015

Μέ τήν προσήκουσαν λαμπρότητα ἐορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης ἡ μεγάλη Θεομητορική Ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπικέντρον τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὁ περικαλλῆς ἐνοριακός Ἱερός Ναός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Περιβολακίου.

Τήν παραμονήν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε ἐπικαίρως διὰ τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἐορτῆς ἐνῶ στό τέλος συνηγτήθη καί μέ παιδιά ἀπό τὰ κατηχητικά σχολεῖα τῆς ἐνορίας τοῦ Περιβολακίου.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί ἐν συνεχείᾳ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας διὰ τόν ἐορτασμόν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Κατά τόν ἐπίσημον ἐορτασμόν παρέστησαν μεταξύ τῶν ἄλλων ὁ Δήμαρχος Λαγκαδά κ. Ἰωάννης Καραγιάννης, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητὴν τῆς 194^{ης} ΜΠΕΠ (MLRS), Ἀντισυνταγματάρχην (ΠΒ) κ. Ἰωάννην Μπαλόμπαν, οἱ Διοικηταὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Λαγκαδά καί τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Κοινότητος, ἀντιπροσώπια τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως μέ τήν Γαλανόλευκην Σημαίαν ἀνὰ χεῖρας, καθὼς καί πολὺς κόσμος.

Μετά τὸ πέρας τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Δοξολογίας ἐτελέσθη εἰς τόν ὅρον τοῦ μνημείου τῶν Ἡρώων τῆς πόλεως τοῦ Περιβολακίου ἡ καθιερωμένη κατάθεσις στεφάνων εἰς τήν μνήμην ὅλων ὅσοι ἐδυσιάσθησαν διὰ τήν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος καί τοῦ Γένους μας καί ἐκρατήθη καί ἐνός λεπτοῦ σιγή.

Από τήν έορτήν τών Είσοδιών τής Υπεραγίας Θεοτόκου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τών Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Περιβολακίου

Κατάδεσις στεφάνων εἰς τήν μνήμην ὅλων ὅσοι ἐθυσιάσθησαν διά τήν ἐλευθερίαν τής Πατρίδος καί τοῦ Γένους

Ἀπό τόν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου κύκλου μεταπτυχιακῶν μαθημάτων διά τίς Νευροεπιστήμες καί τίς λοιπές παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου

Κυριακή, 22 Νοεμβρίου 2015

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τών Ἀγίων Θεοστέπων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς κομμοπόλεως τῆς Ἀσσήρου ἱερούργησε τήν Κυριακήν, 22 Νοεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Σάββατον, 28 Νοεμβρίου 2016

Τήν 28^{ην} Νοεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καί Σταγῶν κ.κ. Χρυσόστομος ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Λαγυνῶν.

Εἰς τό Ἱερόν Βῆμα παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρος.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη μέσα εἰς κλίμα συγκινήσεως τό Ἱερόν Μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐννέα μηνῶν ἀπό τήν εἰς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Γλαροῦδης, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τών Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου καί Γραμματέως τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατά τήν διάρκειαν τῶν Ἀκολουθιῶν παρευρέθησαν ἀκόμα ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, οἱ κατά σάρκα συγγενεῖς τοῦ μακαριστοῦ π. Κυπριανοῦ, καθὼς καί ἀρκετά πνευματικά ἀδελφία καί φίλοι.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Μνημοσύνου ἠκολούθησε Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ Μνήματος τοῦ αἰοδύμου π. Κυπριανοῦ, τό ὁποῖον καί εὕρισκεται πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Λαγυνῶν

Κυριακή, 29 Νοεμβρίου 2015

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδά ἱερούργησε τήν Κυριακήν τῆς 29^{ης} Νοεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Δευτέρα, 7 Δεκεμβρίου 2015

Τόν Πρόεδρον τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκον Μητσοτάκην ἐδέχθη τό ἀπόγευμα τῆς 7^{ης} Δεκεμβρίου 2015 εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς συνομιλίας τοὺς ὁ Σεβασμιώτατος ἐνημέρωσε τόν κ. Μητσοτάκην διὰ τό κοινωνικόν καί φιланθρωπικόν ἔργον καθὼς καί τίς δραστηριότητες πού ἐπιτελοῦνται εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, ἐνῶ παράλληλα ἐσυζητήθησαν καί ἀντιλήλασαν σκέψεις καί ἀπόψεις γύρω ἀπὸ θέματα τῆς τρεχούσης ἐπικαιρότητος, ὅπως τήν ἐνεργόν στήριξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινάει καί ἡ ἐλπίς, ὅπως ἐτονίσθη, καθὼς καί τὰς δέσεις τῆς Ἐκκλησίας γύρω ἀπὸ τό μεταναστευτικόν καί προσφυγικόν θέμα εἰς τό ὁποῖον, ὅπως χαρακτηριστικῶς ὑπεγράμμισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶναι καί τό πῶς θά ἀποτρέψει τό μεταναστευτικόν πρόβλημα πού ὑπάρχει, ὅταν νέοι ἄνθρωποι καί ἐπιστήμονες ἀναγκάζονται νά ἀφήσουν τήν Πατρίδα μας ἀναζητώντας ἓνα καλύτερον αὐριον δι' αὐτοὺς καί τὰς οἰκογενείας τῶν.

Παρασκευή, 11 Δεκεμβρίου 2015

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ὁ ὁποῖος εὕρισκεται ἐντὸς τῶν Γ' Σώματος Στρατοῦ, ἐπραγματοποιήθη τήν Παρασκευήν, 11 Δεκεμβρίου 2015, Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβα, Λαγκαδά, Λητής καί

Μέ τούς μαθητές καί τίς μαθήτριες
τοῦ 1^{ου} Γυμνασίου Θεσσαλονίκης

Αυξήτησις μέ νέους καί νέες εἰς τό προαύλιον
τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς

Ἀρχιερατικόν Συλλειτουργόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν
τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Γ' Σώματος Στρατοῦ

Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς
κ.κ. Ἰουστίνου.

Παρέστησαν δέ, κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, καθὼς καί ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Σηράς καί τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ μέ ἐπικεφαλῆς τῶν Διοικητῆν τοῦ Σώματος, Ἐνδοξότατον Ἀντιστράτηγον κ. Ἡλίαν Λεοντάρην.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπραγματοποιήθη Ἀρτοκλασία ἐνῶ ὁμίλησε ἐπικαίρως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως κ.κ. Βαρνάβας καθὼς καί ὁ Διοικητής τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ Ἀντιστράτηγος Ἡλίας Λεοντάρης.

Κυριακή, 13 Δεκεμβρίου 2015

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Κολχικοῦ, ἱερουργήσε τήν 13^{ην} τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015, Κυριακή τῶν Προπατόρων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς Χοροστασίας εἰς τόν Ὅρθρον ἐκομίσθησαν ὑπό τοῦ Σεβασμιώτατου τὰ Σεπτὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων Πέντε Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καί Ὁρέστου, τὰ ὁποῖα καί παρέμειναν εἰς τήν ἐνορίαν τοῦ Κολχικοῦ καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἐβδομάδος πρὸς ἁγιασμόν καί πνευματικήν ἐνίσχυσιν τῶν Πιστῶν.

Δευτέρα, 14 Δεκεμβρίου 2015

Εἰς τήν κεντρικήν αἶθουσαν «Πατριάρχης Βαρδολομαῖος» τῆς Διεθνούς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος», ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τήν Ἱερᾶν Μονήν Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων, ἐπραγματοποιήθη τό πρῶτόν τῆς Δευτέρας, 14 τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015, ἡ καθιερωμένη μνηαῖα Ἱερατική Σύναξις τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ ὑπό τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τετάρτη, 16 Δεκεμβρίου 2015

Τήν Τετάρτην, 16 τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015 οἱ καθηγητές καί οἱ μαθητές τοῦ 1^{ου} Γυμνασίου Θεσσαλονίκης ἐπραγματοποίησαν προσκυνηματικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱερᾶν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί ἐπεσκέφθησαν τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μᾶς κ.κ. Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος τοὺς ὑπεδέχθη εἰς τήν Αἶθουσαν Πολλαπλῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ Ι.Μ.Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός».

Κυριακή, 20 Δεκεμβρίου 2015

Τήν Κυριακήν πρό τῆς ἑορτῆς τῆς κατὰ Σάρκαν Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 20 Δεκεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἱστορικόν καί περικαλλῆ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σοχοῦ.

Πέμπτη, 24 Δεκεμβρίου 2015

Τήν 24^{ην} τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων καί προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.

Σάββατο, 26 Δεκεμβρίου 2016

Τήν 26^{ην} τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2015, δευτέρα ἡμέρα τῆς κατὰ σάρκαν Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, ἡμέρα κατὰ τήν ὁποίαν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ τήν Ἑορτήν τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπε-

Μέ τον Πρόεδρον τῆς Ν.Δ.
κ. Κυριάκον Μητσοτάκην

Ἀπό τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν
Θείαν Λειτουργίαν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία
εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χρυσουγῆς

ραγίας Θεοτόκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδά.

Κυριακή, 27 Δεκεμβρίου 2015

Τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν κατὰ Σάρκαν τοῦ Κυρίου Γέννησιν, 27 Δεκεμβρίου 2016., ἡμέρα μνήμης καὶ τιμῆς τοῦ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, Δαυῖδ τοῦ Προφητάνακτος, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοδέου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χρυσουγῆς.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκομίσθισαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου τὰ Σεπτὰ καὶ Χαριτόβρυτα Ἱερὰν Λείψανα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ.

Πέμπτη, 31 Δεκεμβρίου 2015

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τῆς φερόνυμης περιοχῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά ἐτελέσθη τὸ ἀπόγευμα τῆς 31^{ης} Δεκεμβρίου 2015, ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς τῆς κατὰ Σάρκαν Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τὸν Σεβασμιώτατον πλαισίωσαν οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίου Βασιλείου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐσέβιος Σπουργίτης καὶ Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιος Πουτούκης, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Αἰδεσιμολ. Πρωτ. π. Ἀναστάσιος Παρούτογλου, καθὼς καὶ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Κυριακή, 03 Ἰανουαρίου 2016

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοστέπων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἀσκήρου ἱερούργησε τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ νέου ἔτους 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε καὶ τὸ Ὀφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου εἰς τὸν π. Πορφύριον Κατάγκ, Μεταπτυχιακὸν Φοιτητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καταγομένου ἐκ τῆς χώρας τοῦ Κογκό τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀμίσθων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως.

Δευτέρα, 04 Ἰανουαρίου 2016

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, 4 Ἰανουαρίου 2016, ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ἡ Κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων.

Τετάρτη, 05 Ἰανουαρίου 2016

Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης, 5 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐχοροστάτησε εἰς τὰς Ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Μέ τά Κατηχητικά τμήματα τῆς ἐνορίας τοῦ Σοχοῦ

Δευτέρα, 18 Ἰανουαρίου 2016

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπεια ἐορτάσθη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου Πατριάρχων Ἀλεξανδρείας εἰς τήν Ἱεράν Μητροπόλιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίκεντρον τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ὁ περιλαμπρός Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου τῆς ἱστορικῆς περιοχῆς τῆς Λητῆς.

Τήν παραμονήν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἄροκλασίας, κατά τή διάρκειαν τοῦ οὐοίου ἐτέθησαν πρὸς προσκύνησιν διὰ εὐλογίαν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, τά Σεπτὰ Ἱερά Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τά ὁποῖα ἐκοιμήσθησαν ἀπό τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, ὅπου καί φυλάσσονται.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Λητῆς.

19 Ἰανουαρίου 2016

Ἡ πρώτη διά τό νέον ἔτος 2016 Ἱερατική Σύναξις τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης, ἐπραγματοποιήθη κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἰωάννου τήν 19^{ην} Ἰανουαρίου 2016 εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαῖος» τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Τετάρτη, 20 Ἰανουαρίου 2016

Τήν Κοπήν τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά ἠϋλόγησε καί ἔκοψε τό ἀπόγευμα τῆς 20ης Ἰανουαρίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν αἴθουσαν «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Πέμπτη, 21 Ἰανουαρίου 2016

Τόν καθιερωμένον Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους καί τήν κοπήν τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας τοῦ Πυροσβεστικοῦ Κλιμακίου ἠϋλόγησε καί ἔκοψε τό πρωί τῆς 21^{ης} Ἰανουαρίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Σάββατον, 23 Ἰανουαρίου 2016

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 23 Ἰανουαρίου 2016, μετὰ τοῦ πέρασ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτελέσθη χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐπραγματοποιήθη ἡ Τελετή τῆς Κοπῆς τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῶν Ἱεροφαιτῶν, τῶν Ἱεροπαίδων καί τῶν Νεοκώρων ὅλων τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά.

Κυριακή, 24 Ἰανουαρίου 2016

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων Θεοστέπων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Βασιλουδίου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, τήν 24^{ην} Ἰανουαρίου 2016.

Τρίτη, 26 Ἰανουαρίου 2016

Τήν Τρίτην, 26 Ἰανουαρίου 2016, ἡμέρα τιμῆς καί μνή-

Ἀπό τήν Κοπήν τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων

Κοπή τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίτας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά

Όνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Σιδηροκάστρου κ.κ. Μαζαρίου

Κοπή Πίτας Ίεροψαλτών και Ίεροπαίδων της
Ίερās Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Μέ τά παιδιά της ένορίας του Βασιλουδίου

μης του Όσιου Ξενοφώντος και της Συνοδείας αυτού, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ.κ. Μελλίων έχοροστάτησε εις τόν Όρθρον και προεξήρχε του Μυστηρίου της Άναιμάκτου Θυσίας εις τόν Ίερόν Μητροπολιτικόν Ναόν της Αγίας Παρασκευής Λαγκαδά.

«Η Σωτηρία είναι τό μέγαλον δώρον του Θεού προς τόν άνθρωπον, άρχει ό ίδιος ό άνθρωπος νά έχει μέσα του τόν πόθον της συναντήσεως και της γνωριμίας μέ τόν Ίησουν», υπεγράμμισε μεταξύ των άλλων ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννης όμιλώντας προς τό παριστάμενον έκκλησίασμα του Ίερού Ναού του Αγίου Νικολάου Λαγυνών, κατά τήν διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας της οποίας προεξήρχε, τό πρωί της Κυριακής, 31 Ίανουαρίου 2016, ημέρα μνήμης και τιμής από τήν Αγίαν μας Έκκλησίαν των Αγίων Αναργύρων Κύρου και Ίωάννου.

02 Φεβρουαρίου 2016

Τήν 2^{αν} του τρέχοντος μηνός Φεβρουαρίου 2016, ημέρα κατά τήν οποίαν εορτάζεται ή Μεγάλη Δεσποτοδομο-μητορική Έορτή της Υπαπαντής του Κυρίου ήμων Ίησου Χριστού, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννης, προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, εις τόν πάνσεπτον και περικαλλή Ίερόν Ναόν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λαγκαδά.

Τό απόγευμα της 2^{ας} Φεβρουαρίου 2016 ή Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας και ή καθιερωμένη έτήσια συνάντησις του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννου μέ τίς οικογένειες των ιερέων καθώς επίσης και μέ τούς Κατηχητάς αλλά και τά Στελέχη του Γραφείου Νεότητος της καθ' ήμās Ίερās Μητροπόλεως εις τήν πολυμορφικήν αίδουσαν του Πνευματικού Κέντρου του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λαγκαδά «Κιβωτός Σωτηρίας».

Κυριακή, 07 Φεβρουαρίου 2016

Τήν Κυριακήν, 7 Φεβρουαρίου 2016, ημέρα μνήμης και τιμής του Αγίου Παρθενίου, Ήπισκόπου Λαμφάκου καθώς και ημέρα ένδυμήσεως της έπετειου της συμπληρώσεως τεσσάρων έτών από τήν εύρεσιν και άνακομιδήν των Σεπτών Ίερόν Λειψάνων της Αγίας Νεομάρτυρος Ακυλίνης – Αγγελίνης (8 Φεβρουάριου 2012), ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννης ιερούργησε εις τόν ιστορικόν Ίερόν Ναόν των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Όσσης.

Τρίτη, 9 Φεβρουαρίου 2016

Η δευτέρα κατά σειράν Μηνιαία Σύναξις των ιερέων της Ίερās Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης του έτους 2016 έπραγματοποιήδη τό πρωί της 9^{ης} Φεβρουαρίου υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννου εις τήν κεντροικήν αίδουσαν «Πατριάρχης Βαρθολομαίος» της Διεθνούς Ακαδημίας Θεολογικών και Φιλοσοφικών Σπουδών «Οί Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος».

Τετάρτη, 10 Φεβρουαρίου 2016

Τήν 10ην Φεβρουαρίου 2016, ημέρα μνήμης και τιμής του Αγίου ένδόξου Ίερομάρτυρος Χαράλάμπους του Θανατοουργού, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ίωάννης έχοροστάτησε εις τόν Όρθρον και προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας εις τόν πάνσεπτον και ιστορικόν Ίερόν Ναόν των Αγίων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και Δημητρίου του Μυροβλύτου Μελισσοχωρίου.

Εἰς τόν ἀδελτικόν σύλλογον πάλης Κολχικοῦ
«Παναγιώτης Ποικιλίδης»

Ἀπό τήν ἐκδήλωσιν καί τήν Κοπήν Πίτας τῶν Πρεσβυτέρων
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ τούς ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ
εἰς τόν προαύλιον χώρον
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων

Κυριακή, 14 Φεβρουαρίου 2016

Εἰς μίαν ἐποχὴν πού ὅλα χάνονται καί ὑποτιμῶνται, ὁ Κύριος μᾶς χαρίζει τή χαρά τῆς παρουσίας Του καί μᾶς δίδει τή μοναδική ἀξία τοῦ χαρίσματος τῆς νύδεσias καλώντας μᾶς νά ἀπαλλαγούμε ἀπό κάθε «μολυσμὸν σαρκὸς καί πνεύματος» ἐπιτελώντας «ἀγιοσύνη ἐν φόβῳ Θεοῦ», τό ὁποῖον εἶναι καί τό ἔργον πού ἐπιτελεῖται μέσα εἰς τήν ζωὴν τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καί μαρτυρεῖται ἰδιαίτερώς ἀπό τό παράδειγμα τῆς βιωτῆς τῶν τιμωμένων Ἀγίων Νεομαρτύρων, ἐτόνισε μεταξύ τῶν ἄλλων κατὰ τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης πρὸς τό παριστάμενον ἐκκλησίασμα, τό ὁποῖον παρέστη συμπροσευχόμενον κατὰ τήν διάρκεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐτελέσθη τό πρωί τῆς 14^{ης} Φεβρουαρίου 2016 εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου – Ἑμμαούς.

Κυριακή, 21 Φεβρουαρίου 2016

Ἡ κατανυκτική περίοδος τοῦ Τριωδίου μᾶς δίδει μίαν μεγάλην εὐκαιρίαν, ὥστε νά ἐξετάσῃ ὁ καθένας τά τοῦ ἐαυτοῦ του πράγματα, νά μετανοήσῃ καί νά ἀλλάξῃ τρόπον σκέψεως ἐπαναπροσδιορίζοντας τήν στάσιν τοῦ πρὸς τόν Θεόν καί τόν συνάνθρωπον, ἐτόνισε μεταξύ τῶν ἄλλων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης κατὰ τήν διάρκεια τῆς ὁμιλίας του πρὸς τό παριστάμενον ἐκκλησίασμα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κρυνερίου, ὅπου καί ἱερούργησε τήν Κυριακήν, 21 Φεβρουαρίου 2016.

Κυριακή, 6 Μαρτίου 2016

Τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου Ἀλεξάνδρου Καλλιανίδη, καταγομένου ἐκ τῆς Σκύδρας Ἐδέσσης, Φοιτητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης καί υἱοῦ ἱερέως ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, ὅπου καί ἱερούργησε τήν Κυριακήν, 6 Μαρτίου 2016, τήν ἐπονομαζόμενην καί Κυριακήν τῆς Ἀπόκριεω.

Κυριακή, 13 Μαρτίου 2016

Τήν 13^{ην} Μαρτίου 2016, τή λεγομένη καί Κυριακή τῆς Τυρινῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὅρθρον καί ἐτέλεσε τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἰς τόν πάνσεπτον ἐνοριακόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ-Προφήτου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μέσα σέ κλίμα κατανύξεως καί περισυλλογῆς, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς – Λαγκαδᾶ, ἐτελέσθη ὁ πρῶτος Κατανυκτικός Ἑσπερινός ἡ Ἑσπερινός τῆς Συγχωρήσεως τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὅπως ἐπεκράτησε νά λέγεται εἰς τήν Ὁρθόδοξον λειτουργικὴν παράδοσιν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Δευτέρα, 14 Μαρτίου 2016

Μέσα σέ κλίμα κατανύξεως, ὅπως ἀρμόζει εἰς τήν περίοδον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, 14 Μαρτίου 2016, ἡ Ἀκολουθία τοῦ πρώτου Μεγάλου Ἀποδείπνου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Κολχικοῦ.

Τρίτη, 15 Μαρτίου 2016

Τό ἀπόγευμα τῆς 15 Μαρτίου 2016 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου - Πέντε Βρύσεων, χοροστατοῦντος

Από την Αρχιερατική Θείαν Λειτουργίαν
εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κρυονερίου

Εἰς τήν αἴθουσαν διδασκαλίας
τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν
«Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»

Μέ τόν νέο Διοικητή τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ
Ἀντιστράτηγον Ἀλκιβιάδη Στεφανή

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου.

Τετάρτη, 16 Μαρτίου 2016

Τό πρωί τῆς Τετάρτης 16 Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐχοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ καί ἐτέλεσε τήν Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδά, ἐνῶ ὁμίλησε καί ἐπικαίρως ἀναφερόμενος εἰς τήν περίοδον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Πέμπτη, 17 Μαρτίου 2016

Ἡ καθιερωμένη μνηαῖα Σύναξις τῶν Κληρικῶν τῆς κάδ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπραγματοποιήθη τό πρωί τῆς Πέμπτης, 17 Μαρτίου 2016, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν «Πατριάρχης Βαρδολομαῖος» τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν «οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος».

Παρασκευή, 18 μαρτίου 2016

Μέσα εἰς κλίμα ἱερᾶς κατανύξεως ἐψάλη ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδά, τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 18 Μαρτίου 2016, ἡ Ἀ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κυριακή, 20 Μαρτίου 2016

Μέ λαμπρότητα καί μέ τήν δέουσαν ἐκκλησιαστικήν τάξιν ἐορτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης, ἡ Α' Κυριακή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία μετὰ τό ἔτος 843 μ.Χ. καί ἐπὶ Πατριαρχίας Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, εἶναι ἀφιερωμένη ἀπό τήν Αὐτοκράτειραν Θεοδώραν καί τόν υἱόν τῆς Μιχαήλ τόν Γ', εἰς τήν θριαμβευτικήν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ὀριστικήν λήξιν τῆς μακρᾶς περιόδου τῆς Εἰκονομαχίας.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Β' Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν καί ὁμίλησε ἐπικαίρως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Καβαλαρίου.

Δευτέρα, 21 Μαρτίου 2016

Παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ἐγίνε τό πρωί τῆς 21^{ης} Μαρτίου 2016, ἡ τελετή ἀλλαγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς 1^{ης} Ταξιαρχίας Πεζοναυτῶν-Ἀλεξιπτωτιστῶν, ἡ ὁποία εὗρίσκειται ἐντός τοῦ Στρατοπέδου «Γεωργίου Κατσάνη» εἰς τήν περιοχὴν τῆς Ρεντίνης.

Τετάρτη, 23 Μαρτίου 2016

Παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί συμφώνως πρὸς τό ἰσχyon στρατιωτικόν πρωτόκολλον ἐπραγματοποιήθη τήν Τετάρτην, 23 Μαρτίου 2016, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς 34ης Μηχανοκινήτου Ταξιαρχίας πού ἐδρεύει εἰς τό Στρατόπεδον «Επιλάρχου Προκοπίδη Θωμᾶ» εἰς τήν περιοχὴν τῆς Ἀσσήρου.

Ἀπό τήν Ἐπίσκεψιν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου καί Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Χρυσοστόμου,
εἰς τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον

